

к 83

и 20

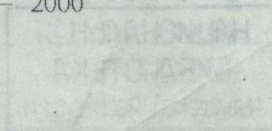
И. Н. Ульянов ячĕллĕ Чăваш патшалăх университетĕ

4-36959

КОНСТАНТИН ВАСИЛЬЕВИЧ ИВАНОВ

Тĕпчев ёĕсем

Шупашкар — 2000

Ш43(2) (635.1) (5) 8 Иванов

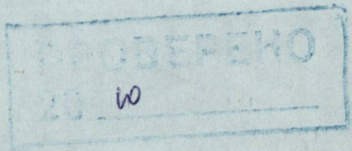
Константин Иванов: тӗпчев ӗҫӗсем. Шупашкар
:Чӑваш патшалӑх университетӗ, 2000. – 82 с.

Пухса хатӗрленӗ В.Г.Родионов профессор

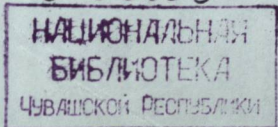
Пичете Чӑваш патшалӑх университетӗн
меслетӗх канашӗ ҫирӗплетнӗ

Ҫак статьясен пуххине чӑваш литературин классикӗ К.В.Иванов ҫуралнӑранпа 110 ҫул ҫитнине халалланӑ. Университет профессорӗсен ҫенӗ тӗпчевӗсенче аслӑ поэтамӑрӑн пултарулаӑхне тӗрлӗ енчен пӑхса хак панӑ. Ку вӑл юлашки ҫулсенче ирттернӗ шыравсен хӑйне евӗрлӗ пӗтӗмлетӗвӗ.

Кӗнеке Чӑваш патшалӑх университетӗн студентӗсемпӗн кӑна мар, И.Я.Яковлевпа унӑн вӗренекенӗсен ӗҫӗ-хӗлӗпе интересленекен кашни ҫыншӑн кирлӗ пулма пултарать.

4 - 36959

© Кураков Л.П., Федоров Г.И., Родионов В.Г. и др.

“Ырă чăваш тупăнчĕ...”

Чăваш литературин классикĕ К.В.Иванов суралнăранпа 110 сул ситрĕ. Икĕ сул каялла чăваш патриархĕн И.Я.Яковлевăн 150 сулне пысăк уяв ыраьнне хурса палăртнăчĕ. Çак икĕ сын хушшинчи хутшăну, вĕсен ёсьĕ-хелĕ пирки хамăн шухăшăма каласшăн элĕ.

Хашĕ-пĕри паянхи кун та, “ватă арăсланăмăрăн” (Юман Мĕтри) кĕнекисем сине-синех пичетленнĕ тапхăрта, вăл вĕренекексене ытлашши сирĕп тытнă, тĕн кĕнекисем куçарттарса чирлеттернĕ тесе калама пăхат. И.Я.Яковлевпа К.В.Иванов хушшинчи хутшăнусене тĕрĕс мар аналтанрни те тĕл пулат.

Документсемпе ытти фактсем вара ураьхи синчен каласĕ. Акă, Е.А.Яковлевăн хайĕн Алексей ывăлĕпе кинĕ патне 1908 сулхи январĕн 26-мĕшĕнче (сĕнĕ стильпе февралĕн 9-мĕшĕнче) янă сыравĕнчи йĕркесем: “Пирĕн шкулта хамăрăн савăç пур иккен. Каласнă тăрăх, мĕн тери чаплăскер тата! Пĕлтĕр пĕрремĕш класран кăларса янисенчен пĕри вăл – Константин Иванов текенскер, вăлах художник. Ураь ниçта та кайса кĕме сухран аьна хамăр шкултах хаварнă, ўкерме аста пирки аьна Пунктра тўлевсĕр вĕренме ырнаçтарнă. Çав савăç иккен. Пĕррехинче Ив<ан> Як<овлевич> унăн сывăрмалли пĕчĕк пўлемне пырса кĕнĕ, лешĕ темĕскер вуласа ларнă та И<ван> Як<овлевич> асăрхаман. Курсан хăраса ўкнĕ, хучĕсене пытарнă, кайран сапах та кăтартнă. Чăвашла халап сырнă иккен, икĕ пин ытла савă йĕркиллĕскер, тап-таса чăваш чĕлхипе, çав тери лайăх, çав тери хитре, рифмисем те хўхĕм. Асу чăннипех те хĕпĕртесе ўкнĕ, пичетлесшĕн”.

Çав сулах И.Я.Яковлев пултаруллă савăçăн “Нарспи” поэмипе балладисене кун çути кăтартать, аьна малашне те пултарулăхра хавхалантарса пырат.

Чăваш прометейĕн сăнарне К.В.Иванов хайĕн “Хальхи самана” саввинче лайăх калăпланă, аьна вăл Чĕмпĕрти чăваш шкулĕн 40 сулĕ тĕлне сырнă. И.Я.Яковлевăн улăлла ёсне тĕрĕс хакласа, вăл сапла каланă:

Ырă чăваш тупăнчĕ, Сĕнĕ ёмĕр мар-и сав\$
Ырă ёсе тытăнчĕ. Сĕнĕ пурнăç кайрĕ сав!
Чăн чăвашла сăмахпа Пур сĕрте те ялсенче
Хай таванне чăваша Хура халăх хушшинче
Пырса сапрĕ чĕрине... Хут вĕренме тытăнчĕç,
Шкулсем нумай уçăлчĕç.

Çак ёсе поэт танлаштарать сĕнĕ ёмĕрпе:

И.Я.Яковлев чăваш ачисемшĕн вун-вун шкул уснă, вĕсен валли букварьсемпе кĕнекесем кăларнă. Çак пархатарлă ёсе те палăртмасăр иртмен литература классикĕ.

Поэта халăх пурнăçĕ те пăшăрхантарать. Ахальтен мар вăл
çапла ыйтать:

Эй, самана, самана!
Мĕн кăтартăн малалла?
Хальхи кунсем капла-ха,
Килес кунсем мĕнле-ши?

Малалла пăхса каланă, паянхи пурнăç пирки шухăшлаттаракан
йĕркесем мар-и çаксем? Акă камсем çине тĕллесе кăтартать сăвăç:

Анчах чăваш хушшинче Тăрса çапла каларĕç:
Чунĕ хытнă сынсем те “Чапла вырăн тупасчĕ,
Тапалана пуçларĕç, Часрах улпут пуласчĕ”

Поэт çутă тĕмешĕн çунакансене питлет, вĕсем чăвашла
калашманнинчен тата тăванĕсене маннинчен тăрăхласа кулать..
К.В.Иванов ун йышшисене чĕрĕ вилепе танлаштарать. Вĕсем халăх
хуйхипе çунмасçĕ, халăх ёçне те тумасçĕ. Кунта мĕн пур чăваш
малалла, çутлăх, вĕрентĕ еннелле туртакан И.Я.Яковлевран тĕслĕх
илмелле, ун хыççăн каймалла, тесе чĕнет сăвăç.

Хальхи вăхăтра та хăшĕ-пĕрисем Чăвашлăх çинчен, чăваш
халăхĕн пурнăçĕ çинчен суйлав умĕн е пĕр-пĕр должноçе ларас
умĕн кăна калашма та ўркенеççĕ. Суйлав иртсенех е пуçлăх пуканне
йышăнсанах ун пеккисем чăваш халăхне те, хайсем чăваш пулнине
те манаççĕ кăна мар - чăваша хирĕсле ёç тума пуçăнаççĕ.

К.В.Иванов çамрăклах çĕре кĕнĕ. Çапах та вăл сыравçă кăна
мар, вĕрентекен пек те паллă. Чĕмпĕрти чăваш шкулĕнче вăл
ачасене ўкерме, сăрлама тата хитре сырма хăнăхтарнă, урăхла
каласан, илеме курма вĕрентнĕ. И.Я.Яковлевăн ёмĕчĕсене
пурнăçласа вăл чăваш ачисене тĕнчене кăларма хатĕрленĕ. Илемлĕ
пултарулăхра та, вĕрентĕ ёçĕнче те поэт чăваш ятне çĕкленĕ, унăн
пуласлăхĕ пирки шухăшланă.

Çак И.Я.Яковлев пуçарнă “чăваш ёçне” паян туса пыракансен
чи малти ретĕнче – Чăваш патшалăх университетчĕ. Кунта
И.Я.Яковлев еткерне тĕпчекен институт тухăçлă ёçлет. Пирĕн
профессорсем К.В.Ивановăн пултарулăхне те анлăн тĕпчеççĕ.
Çакна кĕнекере пичетленекен ёçсем лайăх кăтартса парасçĕ. Вĕсене
Чăваш филологийĕпе культура факультетĕнчи студентсене
вĕрентекенсем сырнă. Статьясенчи пĕтĕмлетĕсем тĕрлĕрен пулма
пултарĕç. Шырав çулĕ нумай, тĕллевĕ вара пĕрре: И.Я.Яковлевпа
унăн вĕренекекĕсем çинчен асталăхĕпе паянхи ёçре тухăçлă уса
курасси.

Л.П.КУРАКОВ,

И.Н.Ульянов ячĕллĕ Чăваш патшалăх
университетĕн ректорĕ, РФ вĕрентĕ
академиĕн член-корреспондентĕ.

“Хай тѣнчине пӕхӕнать” . . .

(К.Ивановӕн философилле ӕнӕ)

УМӔНХИ СӔМАХ. Константин Иванов. Нихсан тѣксӕмленми ят. Ӕмӕрлӕх символ, вилӕмсӕр классик. Чӕвашӕн чӕвашлӕхне никамран ытла ӕнкарса илиӕ тейӕн ун пирки, ӕна тӕпренчӕкӕн пухса сӕнара хывнӕ, тѣнче умне тивӕслӕн, калӕпӕн кӕларнӕ. Вӕл хывнӕ шухӕшсен вулли мӕн сӕл иртнӕсем тата кӕрешрех, илемлӕ ӕн-хакӕлӕн тымарӕ тата тарӕнрах. Сӕвӕс хывнӕ хайлавсем тавралли каласу куллен–кун хивреленет, вӕл сӕпатланӕ ӕс–пус, чун панӕ пурнӕс чараксӕр аслӕ малашлӕх тупать. Гений шӕпи ялан сӕпта – пулас ӕрусем унра хӕй сӕмленмен-туман, апла пулин те вӕлах систерсе-палӕртса хӕварнӕ кӕмӕл-сунӕм хевтине тупассӕ. Иванова та сӕв екӕ-хевте малаллах туртатъ, шавах ӕна сӕлелле сӕклет, ун сӕнарлӕхӕн, эстетикин тымарӕсене тата тутлӕхлӕрах сӕтеклентерет.

Икӕ сын Кӕсгенттинра. Пӕри чӕваш чулӕн Чӕмпӕр урамӕсене якатнӕ, юлташӕсепе пӕрле пуласлӕха мал ӕмӕтлӕн савнӕ.Хуларан таврӕна-таврӕна ашшӕ-амӕшне кус тулли савнӕсӕпа телей кунӕ.Ку этем Чӕмпӕр урамӕсенчех, Слак тӕрӕхӕсенчех юлнӕ, вырӕнти ватӕсен асӕнче усраннӕ.Ӕна, сӕв сӕмрӕка, унран ытла кун-сӕл кирлӕ те мар, вӕл – чӕрӕ сын, ытти пиншер чӕваш пекех, харкам хӕй пурнӕсӕпе пурӕннӕ яшӕ. Тепри – хӕй сӕвви-юрринче сӕнарланнӕ, ӕмӕрсен вӕй-халӕпе пакапар чӕрӕм пулса утленнӕ. Наци культурин пӕр вӕссӕр пысӕкланса, тарӕнланса пыракан символӕ вӕл, чӕваш этеплӕхӕн (гуманитариллӕ ӕнӕн) хӕйне евӕр хӕрти-калӕпӕ. Икӕ Иванов – пӕри тепринчен сӕр пӕлӕтрен уйрӕлнӕ евӕр расна. Иккӕмӕшне, символ-сӕнара, ахаль сынпа танлаштарма та йывӕр, вӕл – Художник, Шухӕшлавсӕ. Унра халӕхӕн хастар шанӕслӕ чӕри тапать, унра кашни сӕнӕ ӕру хӕйне тата урӕхрах хаваллӕн ӕнланатъ. Ку символра наци хакӕлӕ, ун пуласлӕхӕ тӕпенелле кармашатъ, кӕрнекен паркаланатъ. П.Хусанкай каларӕш: поэт паян та “ юман пулса шавлатъ “, сӕре сӕршер икел ӕкерет, вуншар сӕвӕс сурататъ.

Иванов тавралла сыпанса пыракан сӕмах-юмах, тӕпчев-шухӕш тивӕслипех “Нарспи” поэмӕпа сӕхӕнать-тӕр, унран пусласа амаланса каятъ, унпа шӕнӕрланса хевтеленет. Ытти хайлавӕсем, тѣнчен тӕватӕ кӕтесӕ пек, тӕтӕшах ун йӕри-тавра сӕврӕнассӕ,

художник ёё-хёлёнчи чаваш шапине сёрелтелеçе. Савра тени кётмен сёртен сиксе тухнă аңлав мар, Кёçтентгиншăн вăл ун пулгарулахён тең категорийёсенчен пёри. Шырав философийён палли. Шап савă тёртёмленет те поэт сырнă хайлавсенче юлнă пёрлехи сăнарта,художникăн символла палăрăмёнче. Шап савăнпах Иванов-ўнерçе (художник) сăнарё Иванов-сын шапинчен пин хут аслăрах, сёр хут тарăнрах. Мёншён савла пулни уçamлă: “Нарспири”, “Тимёр тылăри”... ёлке-калăп, сăнлăх-сăнар тахсанах пирён кулленхи шухăш палли пулса сирёплинне, Слак ачин шухăш хакăлё, илемлех килгги пек тевёленсе ўтленне...

“ЯЛЁ ТАВРА УКАЛЧА, СЁНЁ САТАН УКАЛЧА”... “Пуш уйăхён вёсёнче Хёвел пăхрё ашăтса” –, пуçлать “Нарспиё” ўнерçе. Пуш сăмах, тишкеререх пăхсан, асърхаттарать С.Александров, тўрех мифла илентермёше ёсе кёртни курăнать: хёл каçипе каннă сёрён “пётёленес”, вăрлăх шăтарас, йивăç-курăк ўстерес ёмёт тытмалли вăхат ситнё.¹ Суркунне, хёвел шăратса пăхать, сўт тёнчене васкатать. Пур сёрте те чёр вай, аңгăлу,ўсёмлех – “Сырма юхать кёрлесе”, “Ачи-пăчи вшыса Чупса сўрет”, “Путек-сурăх сиккелет”, “Кайăк юрри янăрать”, “Сёр сёмёрсе каччисем Ташлать”... Лўпперлех, вăрахлăх асра-тёсре те сўк, пурте ўсесшён, сўлешле кармашашпăн. Йўтёмё паллă – “Килчё ыра суркунне”, “Хёвел пăхать ашăтса”. Апла пулсан, тёнчен мифла пёр' кăшăлё хывăнчё темелле – урăх тапхăр ситрё Силпиё – ака тăвас вăхат; урăх ўсём сёкленчё ял-йыш хушшинче – Нарспин те ачаллă-пăчаллă пулас шапи алкумёнче тăрать... Чăннипех те миф: Хёвел тенине халё ёнтё пайяр ят пек асласан та, пысăкран сырсан та пăсăк пулмё. Хёвел те, ”пуш уйăх вёсё” (туртса палăртнисем – кунта та, малалла та статья авторён) те малаш силикине яrsa тыгнă, хайсем ёнтё ахаль сăмах картинчен те, ахаль кăна эпитет-метафора тăпсинчен те тухнă. Эппин символ “сарă хёрён” “конкретлă; чанлавлă” тенешкел пурнăсёпе пётёсрё, ана наци аң-хакăлён сўлё сине кăларчё. Нарспин поэмăра ўт-пуленес кун-сўлё ёмёрсен тарăнăшёнчи сывлăша сатса илчё, халăх философийёнчи идейасемпе пуянланчё.

Ку ёнтё ыра, сывă хавал саври тейёпёр. Сав хартанах тепёр, ўпшён-тёпшён йёр те ўкрё: ашшё-амашён хатланкаларашёсем, авă, кутăнла савра ўкерчёклерёс. Тёнче нёрне сухатнă ватасене “уқсапала-эрэхех” “асран кăларчё” – “Тăван сирё тăванах”, “Савнă хёрне уқашăн” “Сутса яrsa пётерчё”. Ситёнсе пёве

кёңё ачине амашё “пётме”, “типме”, “хәрма” усал сунса хаварчё. Хайш вулакан калё: “Карчак хёрне питё таракна, авак силёпе тулхарса вәрҗать а́на, җаканса вилме сунасси ун ёмёрте те пулман”, – тейё. Анчах та ёнтё ку шухайш “Нарспири” ытарлаха, символлаха фактологи картне туртса антарас ёмёт кána. Ытарлаха хакла пёлменрен ёнтё э́пир “сарá хёрте” кёрт проблеми тупрámар,² унра классла кёрешу хакалё куртамар,³ нацилшё уйрámлахсене катертсе пурáнтámар. Чánлсах фактологие җеҗ шанас пулсан, Иванов пирки җёр җул каласни йáлтах кáлáх нуша пулнипе килёшес пулать – пурна́сра мёнле пулать, җавна кána җырса илнё пулать сáвáҗ, идеясене ытла та ансат, пулчё-пулмарё татса панá... Җук, икё пил тёртёмленет сюжет юхámёнче: җут тёнчен пин җул тарáнашёнчен килекен йёрки Нарспие пурна́с малашё халаллать, 2. ашпё-амашё җав йёркерен писет, авраш-авара пугать. Кашнин хайле сюжет таппи, хайле аталанáвё, урмайшёпе уёнчёкё. Хире-хирёсле икё ен хайланать: авалтан килекен, асатте-асаннесен áрави тата тунтер тáнлá-пуҗлá җынсем ёмёрхи йёркене кутáнланса пáрхáҗлани.

Каллех Александров җырнине а́санам: миф Силпири пурна́с тирпейне шáна́рласа пырать, тет вáл: җимёк умён вилнисене а́санать ял-йыш, туйсем ирттерет – кивелекен, йáшакан, ватáлакан пурна́с йёккине җёнетме, җамрáклатса җёр вáй пама. Тавралáх, җавралáх сáнарё те җав шухáшшáнах сáмсаланать, ялти пурна́с гармонине кáтаргать.⁴ Хайхи, җаваш а́нён онтологи җаври калáшланать, унán мён авалтан тёкел упранакан вáйё тан пек тапса тухать. “Ялё тавра укáлчá, Сёнё җатан укáлчá” – җак йёркесенче чán җавашла, наци áнкарáшне ытамланá вáрттáн пур. Усал-тёсёлрен упраслán карталанá иккен хáйсен куллен-кунне, ёмёрсен сывлáшне силписем. Картине, җитменнине, җёнетсех тáрасҗё. Җатанё – леш ен тата ку ен чикки-кáранё. Икё енё те пит уҗáмлáн, питё курáмлáн сáнарланать поэмара, аталанать, тарáнланать. Шалта, кáшáл варринче, җутти те, тёксёмми те пур. Пепкине телейлё тáвас тесех, тен, Михетерпе карчакё уншáн пуян упáшка “янтáланá”. Тáван-пётенлё пулса, Тáхтаман хурáнташёсемпе хáталá, җакáр-тáварлá хутшáнусем тытасси җине те шак хунá-тáр җапла туса. Ара вёт, җавашсемшён тáванлáх несёпне хисеплесси, кёреке кáмáлне тума пёлесси нимрен те аслá сáвап шутланна. Пурна́с тыткáчи хывáнна җав йáлара – ывáл-хёре те җав йáлана хánáхтармалла, унра упранна вáрттáн шухáша пиллесе хавармалла пулна. Туйё вара кун пек

чух унашкал ҫыхӑнусен тӗвви пулса хайланӑ. Ку, хайхи, – каллех кун-сул ҫаври темелле, ҫамрӑксен тӑван-хурӑнташӗ, таврашӗ ҫинчен калани; хӗрпе ывӑл ашшӗ-амӑшӗсем, вӗсен тӑванӗсем хӑталлӑн-тӑхлаллӑн тавраланӑ ҫамрӑк мӑшӑр пурнӑҫенче.

Ҫапах та, хӗр тӑванӗсем мула хапсаҫҫӗ ытларах, ӑна тунтер халлӑн аҫлеттерӗҫҫӗ, ҫаваш философин чи пысӑк категорине, тӑванлӑх сӑвапне аркатаҫҫӗ. Ачисене те ыра пил парса хӑвараймаҫҫӗ Михетерпе карчӑкӗ, ӗмӗрсем хушши пуҫтарӑнса пынӑ, килпетлӗн хӑрталанӑ кун-сул картине татма-аркатма кӑна вӑй хураҫҫӗ.

Сӑваҫ пултарулаӑхӗшӗн кунашкал сӗмленӗ-ӗненӗ ӑнсӑрт ҫине кӗмсӗрт витни мар, “Тимӗр тылӑра” та “Нарспире” те, ытти хайлавсенче те чи кӗҫӗннисемпе аслисем хире-хирӗсленеҫҫӗ. Кашни хутӗнчех аслисен тивӗҫсӗрленнӗ, чысӑрланӑ сӑн-сӑпатне курарах пырать ӗнерӗ. Ытах, вӑл ене каяс пур, аслисен пилсӗр тыткаларӑшне П.Осипов, Ф.Павлов, Хв.Уяр, М.Илпек, Хв.Акивер, Д.Гордеев пултарулаӑхӗсенче те асӑрхатӑр. Сӑлтавӗсене ҫапла ӑнлантарма пуласса ӗнететӗп – общество аталанӑвӗ калӑплӑн, тӗпрен арканӑ тапхӑрта яланах ашшӗсемпе ывӑлӗсен проблеми хускалать, истори сулӗ нумай енлӗн ҫенелни, урӑх сывлаш-хавал тупни палӑрса пырать ҫапла. Пӗрлех, ӗмӗрхи хавалӑн иксӗлми вӑй-хӑвачӗ, нациллӗ ашӗ-чикки тӗпе тухать, илемлӗ хайлавсенче тӗшше ларма тытӑнать. Ҫаплах мар-и-ха кунта та? Пит ҫуман буржуасен самани ҫитнине ӑнкарса илеймен Яриле унчченкилпех пуйма ӗмӗтленет, ӗмӗрхи тирпей-килпет картинчен тухса ҫӗр варринче супӑшса ҫӗрет. Ҫавӑнпах пӑкле пӗтет (Уяр, “Таната”). Шерккей те пуйас ӗмӗте алран ямасть, ӑна нимрен мала хурса хӗрне, Селимене, ҫӗре кӗртет (Илпек, “Хура ҫӑкӑр”). Иккӗшӗ те прозаиксем хӑйсен сӑнарӗсене вӑрҫӑ хыҫҫӑнхи тапхӑрта калӑпланӑ, обществӑн арканса кайнӑ мехелне асра тытнӑ.

Паллӑ-ха: гармониле хаос ылмашланса черетленеҫҫӗ. Черетленӗ варри, ун тӗнӗлӗ упрансах юлать-тӗр, вулли ниҳсан та хӑрмасть ун, ҫӗрмест. Ку чӗрӗлӗх – халӑх ӑнӗн тӗшши, ун онтологийӗн пулӑхлӑ вӑрлӑхӗ, тӑванлӑх сипечӗ, кӗреке сӑвапӗ, мифла шухӑш сӗтекӗ. Ытарлӑ та ҫавӑрса калам: наци шӑпин ӗмӗр сӑнми хӗвелӗ. Пӗрлӗхсӗр карчӑкпа старик ҫав Хӗвелӗ сӑнтерме капашнӑ, кӑлӑх та никрес айланура хӑйсен Хӗвелӗ те анасса тӗшмӗртеймен. Хӗвелӗн сӑнарлӑ аш-чикки вӗҫсӗр тарӑнланса

пырать поэмара. Пуласлăх ашшĕ пек килсе кĕрет вăл хайлава, ыр пиллĕн ашăтатъ мĕн пур ҫанталăка, пиншер ҫынна, ҫĕршер яла. Хайлав вĕҫенче те ҫав сывлăшпах туятпăр унра: пĕр анать те пĕр хăпаратъ вăл, кунпа каҫ, еҫпе кану чиккисене палăртать, Силпие, “таҫти-таҫти ҫĕрсене” ҫутатать каллех. Сатан карта та символла сăнар, ун леш енĕ – ют, ураҫ халлă тĕнче, ку енĕ – “пирĕн”, хамăрăн тенĕ аңлавсемпе сыхăннă. “Пирĕн” тенĕ пурнăҫ – ял-йышăн пĕр-пĕринпе ҫураҫма хăнăхса ҫитнĕ хăрти, шăпа йĕрки-шывне силпиле тытса пыма алă ҫавăрнă ҫынсен пĕрлĕхĕ. Анчах сатан – пурнăҫпа вилĕм чикки те. Ун тулашне тухса ҫўренĕ Нарспие Сетнер ҫĕре кĕчĕҫ. Кăмăл-сипет, халăх аңнĕн картине аркатма тăнă Михетерпе карчăкĕ те, вĕсен кĕрүшĕ те вилĕмрен ҫалăнса юлаймарĕҫ. Ҫын вилсен тĕнче пушанса юласси паллах, анчах тĕнче йĕрки-маси уншăн чарăнса лараймĕ. Ҫаплипех хĕвел анса хăпаратъ, силписем Нарспие Сетнере (“мĕскĕнсене”) аса илсе хĕрхенеҫҫĕ. Хĕвелĕ вара яланхиллех кунпа ҫĕр ҫаврисем хывать, синкерлĕ Хушăлкана, вăрманпа улăха, пурнăҫпа вилĕм черетленĕвне сăнать. “Ҫемҫе чĕлхе вĕҫенчи” сăмахпа ҫынсем Тăхтаманăн хаярлăхне те нумай тĕшĕлерĕҫ пулĕ ялта, ашшĕ-амăшĕн пилсĕрлĕхне курса тата тепĕр хут аманчĕҫ пулĕ чĕрисемпе. Куна кура тĕркач, тата тепĕр шухăш тĕвви тупăнать: ҫаври хăне тĕллĕн кăна кирлĕ те мар иккен сăвăҫа, вăл черетленсе, “ҫаврăнса”, ум-хыҫланса пыни хаклăрах уншăн. Ярăм-ярăман сыпăнса пыракан ҫаврасен хăрти, хайхи, произведенийн хайне евĕр ритмне йĕркелет, пурнăҫ тăтăшĕн сĕрелтине калăплатъ.

Ҫут ҫанталăк, ҫут тĕнче, тупепе ҫĕр, иртнипе хальхи, малашлăх, вăхăт – пурте ҫав тери анлă, чиксĕр-паксĕр аңлавсем. Пурте пур “Нарспире”, пурте тĕлĕнмелле нумай енлĕ, нумай сийлĕ. Мĕнле мелсемпе, мĕнпе тытса, аҫтан ал хыпашлун, чун туртăмĕллĕн аңкарса илмелле ҫак мĕн пур пуянлăха, нумай саслăха, тĕпсĕр тарăнлăха? Анăҫ теоретикĕсем, Европа сывлăшне ылтăн ывтăнтарни пек картакасем калĕччĕҫ – хирĕҫ тăрусем тупса. Кайрĕ вара хайхи: Анăҫ – Тухăҫ, Сивĕ – Ашă, Кăнтăр – Ҫурҫĕр, Пайăрри – Пĕрлĕхли т.ыт.те. Пĕри кивелсе ситрелсен теприне еҫе кĕртме юратъ. Ҫапла тăваҫҫĕ те. Чăвашсен аң екки, вĕсен кун-сул хаклă, чун аслайĕ ҫавра, тавра сăнарсенче ўтленет пулĕ ытларах. Хире-хирĕҫлĕхĕ хайне тĕллĕн кăна ҫырлахтараймасть те, тең, пирĕн ентеше. Иванов та – ўсĕм таппи ҫавраланса хавалланнини мала кăларать вăл. Кун сăлтавĕ

пирён сáмахлáх халáх никéсёнчен уйрáлса сырулáха тарáннáн кёрсе кáйманнинче упранать пулэ тетёп. Сырулáхэ те – малтанхи тапхáрта ют, христиан тёллевёсемшён йáлана кёртнэ пулám пек ёсленэ вáл, каярах тин чáвашсен чáн халáхла áс килттипе сыхáна пусланá. Илемлэ литература вара, нацин этеплэ (гуманитариллэ) áнэ мифсенчен, юмах-халапран, юрá-сáвáран, ваттисем каланинчен, кулленхи чёлхерен шáтса паркаланни, ялан сáв хунавсене кáймáлларах пынá. Акá “Нарспи” пуслáмáшэ те – вышкайсáр аслá, пысáк панорамáллá сáн-сáпата кáларать калáпласа: “Пуш уйáхэн вёсэ” (вáхáт), “Силпи чáваш ялэ” (этем пурнáсэ, ял йáли-йёрки), “тусем-сáртсем”, вáрман, “Сырма юхни кёрлесе” (лаптáк, территории, талккáш)... Каярахри сюжет йёрэ те сáпла калáплáн сыпáнса каять; анчах та вак-шак пек курáнма пултаракан ёс-мехеле черетлет вáл – хёрпе каччá валак умёнче калáсса тáнине, карчáк тусан áшпшён килтен киле ёретлесе хáнана чённине, Нарспипе Сетнер вáрмана тарнине, Сетнер амáшэ юмáса утинине... Áста кунта панорамáллá событи темелле пек. Анчах панорами шáпах сáв кулленхи вакшак-черетленёвёнчен шáтса усет те. Тёрлэ ёс-пус ретрен рет повторланса пыни áна эпика сывлáшлэ хёмлентерет, пётэм суг тёнче йёрки-масипе сыхать. Тата тепёр ен úкрэ эппин кус умне – куллен-кунхи ёссен усёмленёвэ, вёсем сáвраланни, сáв сáвралану эпика, панорама сывлáшлэ тупни. Ку вара – мён пурэ – поэмáна философи сёмэ кёртет, халáхán аваллáхран тымарланакан áнэпе сыхать.

Паллах, аваллáх áнён хáйле эстетки-илемлэхэ те пурах. Вун сичэ сáлхи яшá сырнá хайлавáн идея пёрлэхне, эстетика сёнёлэхне вак-шак пек курáнакан ёс-пусра тупатпáр. Ку тёлёнтерет. Анчах чáвашсен сáнарлá áнэ сине те шак хурать – áна славян, анáс культуринчи пулámсемпе пулчэ-пулмарэ шайлаштарма сук. Л.Толстой, М.Лермонтов, Ф.Достоевский пултарулáхэсем Европа сывлáшне курарах тáнипе те паллá. Чáн та,вёсен те (уйрáммáнах, Лермонтовáн) тухáсла шухáшлав паллисем курáнкаласа каясэ-ха. Чáннипе вырáсла тенешкел сыракансем, тен, – Н.Гоголпе А.Чехов пулнá пулэ. Ав мёншён вёсен эстетика пулáхне М.Ишпек, Хв.Уяр, Ф.Павлов, И.Мучи, И.Тáхти пултарулáхэсенче туйса илетпёр.К пулámán тупсáмэ ак сáкáнта пулэ – логикáна хирёсле, яланхи йёрпе килэшмен событисен таппине килэштерессэ сáк сыравсáсем, тёрлэ ёс-пуса логика йёркипе мар, ассоциациллэн сыхáнтарассэ. Сáлтавэ те тупáнэ –

прозаиксем пурте халӑх культурина ҫывӑх, фольклор мехелне аша хывас туртӑмлӑ. Ав мӗншӗн ассоциаци йӗркипе ҫураҫулӑ шӗт хайланать ку аҫтасен хайлавӗсенче, сӑмах-юмаха, тӗрлӗ ӗҫ-пуҫа вайӑ йӗркине пӑхӑнтарни тӗпе ларать. Мучи, сӑмахран, хытса ларнӑ тӗрлӗ сюжетсене, юмах-халап сӑнарлӑхне, яланхи формапа тӗл пулакан фразеологизмсене аркатать, каламбур еккипе вылянтарать. Тӑхти хӑй калас тенине ялан вӑлтса ҫеҫ пӗлтерет. Куҫа курӑнаканни, тӗрех ӑнланмалла пулни вӑл калас тенӗ сӑмах та мар-мӗн, ӑна тарӑнрахра шырамалла, Ухтерккене илӗр-ха тата – вӗҫсӗрех аяккалла пӑрать сӑмахне, ӑнланмише перет, йӗкӗлтесе калаҫать. Ку тӗлӗшпе вӑл Чеховӑн “Злоумышленник” калавӗне питӗ ҫывӑх. Тимлӗрех сӑнани ҫапла ыйту лартмаллах сӑлтав та парать: “Чеховран курмалӑхне ҫырман-ши Ф.Павлов хӑйӗн “Сутра” хайлавне. Ытла та прозӑлла-ҫке!”

Чӑвашсен литературӑллӑ сӑмахӗ фольклортан питех уйрӑлса кайман. Куна пула, ытла та халӑхла хывӑнать пирӗн аҫтасен чӗлхи, вӗсен сюжет таппи, композици хӑйне евӗрлӗхӗ. Мӗн паян кунченех темелле, чӑваш прози ҫыруллӑ мар сӑмах техӗмӗ ҫине таянса пырать. Тӗлӗнмелли ҫук, ҫырулӑхне ун чух, иртнӗ ӗмӗрсенче ҫӗлте тӑракансем, чӑвашра христиан тӗнне сарас тӗллевпе йӗркеленӗ, чӑвашсене халӑх йӑлинчен пистереспӗн пулнӑ. Каярахпа кӑна чӑвашсен нациллӗ культура йӑлине кӗрет ҫак ҫырулӑх, анчах чӑваш литературин халӑхла чӗлхе туйӑмне хуплаймасть вӑл. Тӑхтиех, ҫапла, хӑй шухӑшне вӑлтса ҫеҫ мар, ҫавран-ҫавран хывса пырать. “Помидор” калавра Ашак Иванӗ улаха кӑйнинчен пуҫанать сюжет. Вӑл улахран таврӑннипе вӗҫленет. Шӑкӑлт! туса ҫаврӑнса ларчӗ эппин шухӑш, пыҫӑк пӗтӗмлетӗсем патне тухрӗ. “Санталӑкра” та тӗрлӗ ҫаврӑмсем карталанса пыни куҫ кӗрет, вӗсен черечӗ сӑнарлӑ мӗнле ытарӑш тупнине курмасан калав идеяне вуҫех ӑнланаймӑн. Ку кӑна-и, пӗрре уйрӑм ҫыннӑн пайӑр хӑтланкаларӑшӗсем пирки калать прозаик, тепре героя пӗтӗм тӗнче шайӗнчи проблемӑсем патне илсе тухать, анчах ҫавра тытӑмне шӑнӑрласах пырать. Ку вӑл хальхилле каласан – кино чӗлхи. Сӑмах искусствине, ҫыру халлӗн мар, ахаль калама, итлекенсем валли янтӑланӑ хайлав саккунӗсемпе йӗркелет Тӑхти. Ҫакнашкал туртӑм К.Ивановӑн та аван сисӗнет, вӑл та хӑй ункай-уйлавне фактологи шайӗнче хӑрталасшӑн мар.

Чӑн та, кино саккунӗсемпе кӑтартнӑ тейӗн поэма

пуçламăшёнчи сәнсене. Ытама кёми туллилѣх – ял тулашѣ, ялти сәнсем, сўл тўпе. Майёпен, камера куçса пынән сәрхәнать автор сәмахѣ: “ватă йәмра тайялса” ларать, шыв хёрринче “пуля тыган ватă” йапанать, “Ача шăхличѣ калать”... Кунта Тăхтинни евѣр йѣрке мар-и-ха? Малтан панорама ўкерѣнчѣ, кайран унпа пайяр сәнсем хирѣсленчѣс. Анчах Иванов этемѣ хирѣсў варринче мар, шавар тăтăшланса пыракан, кăшпал евѣр хывăнакан савра варринче пурăнать. Икѣ ен пѣтѣсѣвѣ хайне тѣллѣн тăрса юлмасть, ун таппи хивре, амартуллă. Тѣрлѣ собыгисем, коллизисем пѣр-пѣринпе юнран, чунран тьмарлă, сўт санталăкпа, аслă таллăкăш-лаптăкпа, иртни-пулассипе пѣрлѣхлѣ. Ўсѣм-аталану тѣшшине аша хывса, кăмал анинче сав вăрлăха наци пурнăсѣн вăрттăнѣ пек амалантарса-таптарса пырать калу (повествовани). Авă мѣншѣн панорамăлăхѣ уйрăм сăнра та, пайяр сынра та, хайне тѣллѣн ўкерчѣкре те палăрмасър юламсть.

Илѣпѣр “сѣнѣ кѣрў, Тăхтаман” Силпие килсе кѣнѣ авăках. Панорами ак: хѣвел вут пек хаймаланать каç пулас самант синкерленет, пѣлѣт хѣррисем хѣлхемлѣн йѣрленсе сўнасѣс. “Анат хапха патѣнче” халăх кѣпѣрленет... Унпа ылмашнă пайяр сәнсем ак – “Туй килнине савнтах систерчѣсѣ евѣче”. Пуринчен малтан “сѣн кѣрў” сиксе тухать, пѣгѣм экран туллин тенешкелпѣн ун “лаптак сăмси” курăнса каять, унтан сав халпă “хѣсѣк куç”, кайран черечѣпе – “сарă сўс”, “сар сухал”, “лаши сиксе пыру”... Ку мехел те савра поэтикинѣх аталантарать. Панорамăпа пайярлăхăн ѣретленѣвѣ ѣмѣрсен тарăнăшёнчи эпикалăхпа ума кўрет, философиллѣ анлăлăх хывать. Сав эпика мифри пек анлă Хѣвел сăнарне тивѣсет, туйан “пăсăк туй” пулас екки сине шак хурать, Тăхтаманри никреслѣхе уçсăн палăртать. Ярăмлăн хывăнса пыракан идея вара пѣр маях туратланать, тата сѣнѣ сѣмсем, шухăш пайрăмѣсем тупса пырать...

Сетнерѣн ватă амăшѣ ун ывăлне усал ернѣ, ана такам тухатланă тесе шутлать, сав усала сирме юмăс старик патне утать. Усалѣн сăнарѣ, ѣсѣ-хѣлѣ, ун философийѣ мифла содержанире тѣвѣленнѣ. Пѣрех, чăвашан ана сѣнмелли майсем тупаннă иккен-ха. Юмăс усал чѣлхине чуклакан, ун вăрттăнне тѣпчесе пѣлекен, унран хăтăлмалли сўл-йѣре уçса паракан арăмсă шутланнă. Савна пѣлсе тăнипе утать те ватă карчăк арăмсă патне. Каллех хирѣс тăру кăна тупанать пек... Тухатлакан сывлăша тупмалли протоколине пѣлет-мѣн ват арсын: алăка саклатса хурать (Хѣвел кѣресрен-тѣр), “Сине кѣрѣк тăханать”, “Сѣлѣк

тытат хул айне”, “Ури айне шарт хурат” т.ыт.те. Ритуал җалаймасть юмәҗа, урахла чәнләх җуләпе утгарат хай тәрәх юмәҗа, инкекә чаваш йәлинче пулманнине аңкарма пулашат – “Төрлә усал-тәсел мар, Киремегре хывни мар, Чир-чәр ертен йөрәх мар; Җын тухатса хуни мар; Җук, кин, санән ыялна Турә җырни җаплалла”. Сәмахә-канапә вара каллех җавра пулас җулпа пырат: “Сивә кунсем киләҗ те Шанса кайә вәри юн”, Хыгә кунсем киләҗ те Хытса кайә җемҗе чун, Вәри кунсем киләҗ те, Вәриленә пәннә юн, Хыгнә җәртен ирәлсе, Җунса кайә җемҗе чун”. Төрлә йәрсен аталанавәнче, вәсен җумләхәнче чаваш шапи үтленет, “Нарспири” сюжет сәрепти хыванса туратланат. Паралеллә төрләрен сюжет амаланса каят хайлавра, сәнарсене төрлә җавра төрлә халлән амаланмаләх техәм тупса парат. Сюжетән идеологиллә йәрсенчен пәри ыраңне җак шухәша картма юрат пул: “Укҗапала эрехех Җынна асран кәларат”. Ку идеян таппине ватә җын таватә җын пулма пәрахнинче сисетпәр, вәл – җамрәксемшән пурнәҗ тәсләхә пулма пәрахнинче куратпәр. Мулән чаваш ененевне аркатас хәрти-хапи те җав йөрпех җыхәннә. Сюжетән телпәр төвви акә – “Җичә ютран килчә ют”. Ку әлке тәтәш аталанса пыракан ютләх проблемине хускатат, аңа төрлә енлән паләртса пырат. Юмәҗ сәнарән сюжета тивәҗ екки те пәлтерәшлә т. ыт. те.

Текст тәршшәнче вуншар җавра төвәленет җапла, аталанса идея төпне үкет. “Силпи ялә – пуян ял Ларат вәрман ашәнче”, – паллаптарат вулакана поэт хай җырнинчи еҗ-пуҗ ыраңнәпе. Вәрманә – ют территории, Силпие кәшәлләса тәрәт вәл. Нарспи сәре кәрсен ун тавралла пулин те карта җавәрса хураҗҗә: “...Вилнә ыраңнах Хучәс аңа пытарса. Тәпри тавра шәшкәрен Сатан лартрәҗ җавәрса”... Ункән-ункән кәшәлләнса пыракан пурнәҗ юхамә хайшән җирәп тәнәл, тикәс те хәватлә вара ыйтат. Мән пур тавраләхән, япалан, вәхәтән җавранәсләхне шәнәрләса тәракан сәнарсенчен пәри – Хәвел. Кун җавринче пүкленсе анса пытанат вәл, хай җутине ейүн салатса ирпе түпене хәпарат. “Сәнә кәрү” Силпие мән нушапа килсе кәнине сисет те хай кәмәлне каҗхи кәмәл вутланәвәпе пәлтерет. Нарспие ыланса хәваракан ашшә-амәшән түрккәсләхне курат те “Намәсланса, хәрелсе” “анса пытанат”. Юмәҗ старик патне пуҗтах, иронилле пайәркан кәрет, унран тәрәхләса пәчәк пүләм тәрәх шуса сүрет, пуҗә җине сиксе ларат... Ку әнтә урмәш

хавалпа сүмлэ Хёвел темелле. Урэх сәпатли те пур. Ырә енсене курсан, вёсен аш пиллэхне үсәмлетме тәрәшатъ, вёри хавал тупатъ. Анса ларатъ те, сәмрәксен ваййа тухма вәхәт ситнине паләртатъ. Нарспи те вара “Питгне сәватъ, шәләнатъ, Ваййа тухма шүлкеме Кәкәрә сине сакатъ”. Сурхи куна савса ашталанатъ те, юр васкаса ирәлет, пәтәм тәнче чәрәлсе каятъ. Каччәсем ташлащә хәпәртүллән, хәрәсем “акәш пекех сәтещә”, кайкә сасси “Ян-ян яратъ таврана” т.ыт.те.

Сапах та шат пәр сәпатшән, пәр ёнершән кәна хыпәнатъ теме сук Хёвел пирки. Силпири пурнәс кәна тулли те ытарми темелле. Хушәлка тәссәр те кәйттә сәпат тупнә, кичем те үпәнчәк унти йәрке-шыв. Хёвел шәратса пәхни сайраран пәрре те курәнмасть, “ташти-ташти сәрсене” кәна сүтататъ-мән вәл. Ёмәрхи ән-хакәлшән, “сәмсә чуллә” Нарспишән ют, үпшән пурнәс упаленсе шәватъ ютләхән сәк лаптәкәнче. Нарспи чунәпе, Нарспи кәмәләпе пурәнатъ тейән халә әна, Хёвеле, – Силпие те “ташти-ташти сәр” пек сәс хаклатъ. Вәхәчә кәтсе тәмасть-ха, шавах васкатъ; Сетнерпе Нарспин телейсәр юратәвә юлчә ав “ташта” хыса, Михетерән тәрмаланчәк ёмәчә те вәл хәй малтан ёмәтленнә ирәк тупаймарә. Тәхтаманән та сәмие йёвенне аләра тытасси пулмарә. Пәтәм тәнче урмәшпланчә тейән, сүл тупи те уратъ-асәхатъ, “Аса сәпатъ, шартлататъ”, вәрман кәр кәрлесе тәрәтә... Хёвелән ыра сунәмлә таппи усал вәя парәнатъ тейән, аякри сәрсенче ашталанса сүрет вәл. Хайлаври ёс-пус тунтерле вәсленет вара, мән пур тәп герой вәрәм сүла әсанатъ, сәр мәшкәлә пулатъ. Тин Хёвелән пытаннә усси-хуппи тупәнатъ хайхи: “...анчә, кәс пулчә, Чәваш сынни сывәрәтә. ... тухрә, сүталчә, Чәваш ёсе тытәнәтә”. Эппин тата тепәр кәшәл, синкерлә ункә сәврәнчә, салтәнми тевәленчә: Нарспин “Ёмәр тәтәм тупәкра Хуйхи-суйхи татәлчә”, “Ача чипер Сетнер те Выртатъ юман тупәкра”, “Михетере вәлернә...” Тарсин-тәрсин кун-сүлә те кәләрмелле кәйнә, вәсене “Эрех парса үсәртнә”. Апла пулин те, калусә (повествователь) пире хәй сәмахне сәвраласа каласа пани ахале кәймарә, уссәр сәврәлмерә – синкер ютран писме хистерә пиншер сынна. Геройсен ёсә-хәлә, ячә-шывә, шәпа кукри-макри “юлчә ял сиче”, пирән асра. “Юлчә” – эфир сәв урмәш-аврәшран хәтәласса.

Тәнче тәватә кәтеслә, тетпәр. Мәне кирлә пулә унән тәватә кәтесә хәйне тәлшән? Сәв тәват кәтес варринче чәрә сын сәнарә, халәх әнән пәр-пәр пайрәмә пулмасан? “Нарспири”

илемлѣ пурнӑҫ “сарӑ хӗр” тавралла пуҫтарӑнса амаланать, Хӗвел йӗри-тавралла ҫаврӑнать. Кун-сул тӗнӗлне асталать-калӑплать ҫакна ӑнланӑ Иванова. Этем вӑйлӑ – ӑс-хакалӑпе, “Ӑна никам ҫӗнеймест”, “Ҫӗрсем ҫинче, шыв ҫинче Хуҫа пулса вӑл тӑрать”. Хӗвел пекех – ӗмӗрсен тарӑнашӗнчен килекен шӑпа кашӑлӗн варри пулса. Хуҫине хуҫа та, поэт пӗрех ҫав ӑнлӑлӑх, ҫав вӑй-хӑват “хӑй тӗнчине пӑхӑннине” ас тутарать. Пӗр пӑнчӑ кӑна-мӗн ҫын ҫут тӗнчере, пӗр пӗчӗк пайрӑм, анчах пӗтӗм тӗнчене пӑхӑнтарать. Ҫук, пӗтӗм тӗнчене мар, “укҫапала эрехе” ҫӗнеймест.

“ПӒТӒМ ТӒНЧЕ ХУШШИНЧЕ ЭСӒ ПУЛТӐН ЫТЛАШШИ”... Хайлавне “Нарспи” ят панӑ Иванова, апла пулсан сар пикерен арӑм пулнӑ ҫамрӑк ҫын поэмӑн идейӑллӑ шӑнарӗ. Произведенире калӑпланнӑ пурнӑҫӑн варри. Ун тавра карталанса пырать тӗрлӗ лару-тӑру, чӗрӗ пурнӑҫ, вилӗмсен ахрамӗ. Вӑрманна тарса кайсанах тутӑть яш этем: ашшӗ ӑна ахаль каҫармастех, йытӑ пулса юнать хӗрне ун тӗлӗкӗнче: “Ӑҫта тартӑн, усал хӗр, Пуҫна сийӗп тупӑнсан”. Пуҫна сийӗп тени Михетершӗн ҫавар тутти, вӗҫӗмех калать вӑл ку сӑмаха: “Ҫак тарана ҫитрӗм те Хӗрӗм сирӗ пуҫӑма”. Калуҫӑ та, ун ӑшӗ-чиккине туйса, ҫав ҫаврӑнӑшах хуга ярать: Тӑван сирӗ тӑванах”. Сетнере те ҫак сӑмахсемпех хӑмсарать Михетер – “Ы-ых, Сетнер, ас тӑван: Манӑн хӗре эс сирӗн!” Чӑнах та, виле хыҫҫӑн виле ахрамланать, Нарспи тавралли вилӗмсен тӑватӑ кӗтесӗ пулса: Тӑхтаман пӗтет пуҫӗпе, “Ӑҫӗсемшӗн хушланать”, Сетнер вӑрӑ пуртти айне лекет, Михетерпе карчӑкӗ сарӑмсӑр пӗтесӗ. Ҫавра хывӑнма ӗнтӗ Нарспин вилесси кӑна юлнӑ; ҫапла тӗвӗленет те салтӑнми тӑлӑ. Ҫук, ырӑ масара лекеймерӗ Нарспи, ӑна, хӑй ҫине алӑ хунӑ, ҫылӑха кӗнӗ тесе, Кантӑр вартах пытарасӗ. Ун тавралӑхӗнче – асӑхса вилнӗ Михетерпе карчӑкӗ те, Тӑхтаман та, ҫылӑх ҫулӗ ҫине тӑрса пӗтнӗ Сетнер те ырӑ вилӗме тивӗҫ пулайман. Чун биографийӗ те, хайлаври пурнӑҫ содержанияйӗ тӑватӑ енлӗ сарӑ пикен: ашшӗ килӗнчи, “ҫичӗ ютран” хӑтана киличченхи пурнӑҫ; Тӑхтаман патӗнчи хурпа терт, ҫав пурнӑҫра пурнӑҫ ҫукки; упӑшкине вӗлерсе Силпие таврӑнни, вӑл халӗ кунта ни ашшӗ-амӑшне, ни савнине кирлӗ пулманни; пӗкӗле масарти “канӑҫ”. Икӗ ҫавра хывӑнчӗ эппин умлӑн-хыҫлӑн, сийлӗн-сийлӗн аталанса пычӗҫ вӗсем, Нарспин телейсӗр, пӗкӗле шӑпине карталарӗҫ ҫапла. Хываканӗсем те, ҫав картана тытаканӗсем те – паллӑ. Никамран малтан, паллах, – Михетер, хӗрӗн ашшӗ. Ачине пуяна ҫураҫнипе

кашпаять, ялта хай пёртен-пёр пуян пулние муханать. Кайран та, хёрё Сетнер патне таврәнсан та сав сәмахах ун чёлхи синче: “Асу-аннун шур сусне Пёр Сетнершён тәктартән”. Сетнерё Михетершён ялти чи юлашки, чи пётнё сын. “Сетнер, йытә, кёссе цит Пуян хёрне ан хапсән”, – кашкәрать вәл юнәхса пулма пултарас кёрүшә сине. Тепёр енә ёнтә – амәшә, астаха чунлә карчәк. Туй умён пёр сәлтавсәртан вәрсса-мәкәртатса туллашаты. Вәрмантан тытса килнә хёрне түрех сусрен яваты. Силшие таврәннә хёрёпе качине вилме, “хәрма” “пиллесе” хәвараты. Виçсәмеш енә – Тәхтаман, “ватә упәшки”. Хай арсын пулние ништа кайса чикеймест, арәмне йытә вырәнне хураты, кунсеренех саламатпа ислетет. Сапла туса йёркеллә сөмие чәмәртама ёмёт тытнә теме сук-тәр ун синчен, унашкал мехел чәмәртаннә йәвана та аркатма сөс пултараты. Ку вара йәва сәвәрас, киләшү тупас тесе пурне те хускатмасть. Сетнерё, чәнах та, урхамах пек хатар чөреллә, яшә та сывә, хитре те төреклә. “Анчах ас ту Михетер Хёрне памё Сукалла”. Ситменнине, “сарә хёре” вәрмана илсе тарса, ун мәшәрне вёлерме хастарлсанса вәл та шуйаттанпа туслашаты, усал сүлөпе утаты. Тәватә ен, пөри те Нарспие хүтлөх параймарё, канәс күреймерё. Парадокс хывәнчә хайхи. Пурәнма суралчә ыра пике сөр сине. “Курчә сүтә тәнчене Пүлөх-турә пүрнипе”, “Усрә, пулчә сарә хөр Атте-анне пәхнипе”. Анчах хөрән “сүлө ситсөссөн” ашшә әна пуяна сурасрә, Нарспин Сетнерпе төвөлөнме пултарас пурнәсне урлә тәчә. Тәхтаманә хайён чунне кәна вырәна хучә, арәмән те чун пуррине сөмленмерё те вәл. Хайхи, ни Силпире, ни Хушәлкара пиллә вырән тупаймарё сәмрәк кин. Апла кәна-и? – хай сине ал хурас шухәш та төвөлөнчә ун Хушәлкарах (“Пөгес мар-ши пуçампа?”), ун чухнөх эпшин пурнәсә вөслөнсе ситнине әнланчә вәл. Мәшәрне вёлерсен тата тепёр хут ёненчә вара – уншән пурнәс та, вырән та сук ку тәнчере. Силшие таврәнни ёнтә вара йәлишён, вилөме көгес йүтөмпе тунә утам кәна. Таврәнни те Нарспин вилме, тәван сөрте выртма таврәнни сөс пулчә. Асап-тертрен хәшкәллнә сыннән сөр синче пурәнма вырән та, вай та, кәмәл та тупәнманни әнланмалла пек. Анчах сәмрәк арәмшән леш тәнчере те тупәнмарё канлә сөр, ыра масара көртмерё әна ял-йыш, вәл пүкле вилнине, сүләхлә пулние асра тытса, масар тулашне пьгарчә әна. Амәшә калани аса килет калпөх: “Шәмәр-шаккәр сөриччен Асапланәр йытә пек!” – Сапла сөмөрөлсе

тухса кайнăччĕ астаха карчăк. Этем пурăннă хутрах сĕрмесси паллах, эппин вилнĕ хысăнхи шăпа сине шак хурса ылханмарĕ-и, тен, чăваш ылханĕ-йăлине аван пĕлекен пилсĕр ватă?! Эппин “вилнĕ хысăнхи пурнăç” тунтерĕ тпума халал пачĕ вăл ачине.

Нарспи тавралла вĕсĕмех ăншăрт сывлăш пĕтĕрĕнсе-саврăнса тăрать. Силпие килсе кĕнĕ усал сывлăш Михетере туртăштарать. Пĕрре хĕрне ирĕксĕрлесе качча пани ситмест ăна, татах сĕн авăра чикесшĕн вăл Нарспие: “Яту сĕрнĕ пулсан та, Сапах эсĕ манăн хĕр”, “Тепрер каччă тупăпăр Яту сĕрсех кайиччен”, “Асун мулĕ пур вĕт-ха”... Туй вăхăтĕнче сике-сике ташлани те усала йыхăрниех темелле, ахальтен мар калуçă ирониллĕн пăхса тăрать ват хуçа сиккелени сине: “Акă ĕнтĕ, пăх ĕнтĕ, Епле ташлать!..”, “Хĕрин туйĕн савнăçĕ Сĕклет иккен ват пуçа!” Каллех Гоголе аса илме ал майлă, ун хайлавĕсенче те ватăсем çапла путишленсе сиккелеçсĕ ярминккере-мĕнре. Ку та вăл – мифла шухăш палли, туй вилĕмпе пĕрлешнин уçси-уйрăмĕ. Михетер ĕç-пуçĕ, ăна тивĕçес сюжет таппи, çапла майпа, кишетсĕрлĕх карти çавăраçсĕ, çав çавра, хайĕн хайлăхне упраса, Нарспи “орбитипе” пĕтĕрĕнет-саврăнать. Амăшĕн хăтланкаларăшĕсем пирки каламалли те çук, вĕсен тунтерешĕ пĕрре пăхсах паллă. Нумай енчен “Тимĕр тылăри” тухатмăш карчăкпа пĕрешкел-тĕр вăл, иккĕшĕ те пурнăç малашĕ пулса çамрăксене ылханаçсĕ, иккĕшĕ те вĕсене пĕтме сунаçсĕ. Михетер арăмĕн ылханĕ вара тухатмăш карчăкăн ылханĕнчен те хăрушăрах. Амăш юнăхавĕ, вăл хывнă усал сунăм Нарспие леш тĕнчере те вĕсĕрех йĕрлесе сÿрĕ – “шăмми-шакки сĕриччен”. Чĕкеçе ылханакан карчăк чĕлхи сиче те Михетер пулсавĕнчи саврăмсемех: “Шалт-шалт тылпăм, шал тылпăм, Çав кин пуçне си, тылпăм”. Анчах тухатмăш карчăк та, Михетерпе арăмĕ те усала хайсен пуçĕ сине анма та чĕнсе йыхăраçсĕ. Тăхтаман пирки поэт “Ĕçсемшĕн хупланчĕ” тет те, ку шухăш халь сĕç тĕсенĕ виçĕ героя та тивĕçет. Нарспи масар сиче йĕрсе каланă сăмахсем апла пĕрре те ăнсăртран мар – “Эй, аттеçĕм, аннеçĕм, Мĕншĕн мана суратрăр? Тĕнче асапне курма Кун сÿтине кăтартрăр”. Мĕскĕн хĕрĕн чĕри “суралса кайрĕ”, хай шăпин пÿкле тĕввине уçсăн ăнланчĕ вăл – “Пĕтĕм тĕнче хушшинче Эсĕ пултăн ытлашши”. Ку тĕнчери кун сÿти те, леш тĕнчери каç тĕттĕмĕ те асаплă халĕ Нарспишĕн, ку асап чăнласах – “тĕнче асап”.

Тăхтампла Сетнере илсе пăхас-и акă? Ытла та выльăхла

тытатъ хайне упайски Нарспипе, кунсерен саламат антарать патаран, хартса пётерет тем төрлөн, ялан чамарне катартса хамсарса пуранатъ. Капла тесен, сак этеме карикатура шайенче висмелёх енсем те пур. Калусă та ирониллөн систерсе тарать: “Санран сарак ан култър”. Ку вал Тэхтаманан шалпа пытаранна сунамё-пашарханавё пирки систерни пулё-ха – ара, ватă-ске, арăмё – сарак, хайне каярах хунан туйанатъ-төр апа. Саванпах (сарак кулгарас темесёр) ялан чышкине чамарласа сурет. “Ватă” самаха пёрре кана асанмасть автор, таташах тел пулатъ Тэхтаман сулран иртнё пирки калани. Туйё пусланман та-ха, шыва анан арăм ыйтатъ Нарспирен – “Каччу ытла ватă-им?” Акă Хушайкари сан, Тэхтаман чатамсаран туй килнине кетни. “Туя кетсе ват(ă) пусан Чунё вяр-вяр тавать-ске”. Мёншён пашархансан ватать-ха черине ват каччă? Туйё пёррех килесе пелмест-шим элле? Апла-так, хай ватă пулниех канас паста апа. “Ват упайска кулешет” тени асартаран сиксе тухман пулё. Сакă палла Ивановшан – сулсем иртерех панă Тэхтаманан, унан ашпё-амашё пирки асанни те тел пулмать ав. Хаш вулакан Тэхтаман сулне шултаса-хисепесе ларни, вал сарак пулнине ёнертерме калахланни – эстетикашан, поэт хайлавешён пачах ют. Анланас текенён савас каланă шухаша тешше хывмалла, поэма тулашёнче ун-кун патранса сурени – анекдота тивёс сунам кана. Пэхасёр, пиччешён ачи те, Сентти те, сичё сула ситнё, астан апла Тэхтамана илём-тилём сарак теес? Супса суресе этем нерне сухатна героя калусă ахальтен аса илтермест-тёр: “Анчах ас ту, хаваннах укёмелле ан пултър”. Ватти сес мар, психика тени те урмапарах панă эппин авланас сак каччан, упайска пулна ват сыннан. Ахальтен и вара “туй келетенчех”, машарне пёртен-пёрре курсах темле, юнама пикенет: “Ас ту, Нарспи, йёвену Ман алара малашне”. Тэхтамана турре каларас текенсенчен ыйтмалăх сунам та пур – сапла хывма тыганащё-ши чавашсем семье пурнащне? Палла: аша самах телне пелмест Хушайка ачи, арла-арамла пурнащ еккине чухласа ситереймест. Эппин унан хайёнле, кутанла пурнащ саври хыванатъ поэмара, хайне хай сес танлатъ-итлет вал, машарё пирки телёкре те телленмест, е ас илсен те тапта пытаранна темле вёчехпе кана-тар. Ват упайска сарак арампа пурнащ йёрки-шывне тытма пелес сукки турех куранатъ. Хай орбитиле савранса Нарспи тавралли кашала та керсе каятъ Тэхтаман: савман арăмё сине синкер илсе антарма, арăмё

уншайн ыглашши чун пулнине палартма, апа сут тёнчерен уйралас сул сине васкавланрах тартма.

Е Сетнер-и тата? Вёри яш, пуянран харамасар ун хёре вярмана илсе тарма та шикленмест, кайран, тытса килсен, апа хирёс самах хушма та аптрамасть. Ыра сунамла качча темелле пек, Нарспиён питё пашарханат, сунса суренипе савна сыннине те укелет: “Асу-анну пит пуян. Хайсен пуянлахёпе паранащё сук сынран”. Нарспие лартса тарна казах анланас-мён ун: калах нушашан юн шёветет. Юмаш та каларё ав – “Туря сырни сашлалла” каччан, анасу пурмен апа, телей сырман ун самкине. Тарса каяс каз та лапка мар: “Вёт салтарсем тахсанах Пёлёт айне хушланчёс. Варман телне хуп-хурах Сем пёлётсем капланчёс. Сумар сават, шыв юхат, Хура варман кер керлет. Сил тухат те сил каят, выса кашкар пек улат”. Ку вармана усал тапратман-ха, юмаш самахенчи хавхапа пер халла камал ёлет, Сетнере пулас харушлах пирки систерет, Нарспие килес синкерён сан-питне катартма тарашат. Апа пулин те, шавласа ларакан йывас та, “Чилер кайар!” тиет те Пусне таят сул парса”. Тепёр енё те пур – кёсех, Нарспи телёкёнге, кунта Михетер килесе сисет-ши, тен, варман? Ку хутенчи сассем шиклё, “чав та чав!”, “Варман сара, пит тискер”. Мёншённи палла: “ашшё йыга пулна”, “Шалне шаккаса Сиксе сурет варманта”. “Йыга ури айёнге Шатартатат сем варман”. Ака вал усалан чан салтавё – йыга(!) пулна этем ури айёнге петём варман “шатартатса”, керлесе, ахарса тарат. Йыга тени те ансартран самах мар, шавах Михетерпе карчакён пулевёнге тел пулат вал: “Атя, йыга, хавартрах” (карчак хёре калани), “Сетнер, йыга” (Михетер варсни). Синкерлё сывлаш сараласси Нарспие малтанах сисёнг: Силпи ялё харлатса сыварат, са-чу сук. Анчах пер йыга “вёркелет Савар карма уркенмест”. Мён пурё ку Сетнере усал шухашпа явастарат, поэма вёсёнге вал Тяхтамана вёлерес шухаш тыгат. Хай те анланат урмаш утам утнине, усала сёнге вай-халё ситменнине. Ун амашне юмаш калани ахаль пулмарё эпин, тупанмарё Сетнершён унран (усалран) хаталмалли саланас сулё: “Ах, сылахла чунама Епле тытса чарам-ши?” Хайён малашнехи пурнащё парнаса савранасса туйрё эпин Сетнер, анчах синкер лару-тару апа ирёксёрлесе туртса кертет авара. Перех, пелет те, ёнет те: “Сын умаххи петерчё”, “Туря сырни куранчё”, “Икё вайла аллам пур”, “Унран усал тёнге пур”. Пер самахпа,

Сетнерён шәпа кәшәлә те турә пүрнә кәшәл. Сутә кун курса свәйнма ҫырман әна та, вәл та Нарспи тавралла ҫаврәнәтә хәйән унки-кәшәләпе, Нарспи шәпине тата ытларах йывәрлататә.

Турра асанса тилмәрни Нарспи әна, Турра, үпкелесе каланә евәр илтәнет: “Әй, турәҫәм”, пүләхҫәм, Мәншән мана чун патән? Мәскән ҫамрәк пуҫама Пәр телей те ямарән?”. Хәвел усал вәйсем ахәрса кайсан аякалла пәрәннә пекех ку. Аслә пүләх те ашшә-амәшә хәй хәрне телей сунасса шанчә пулә. Сук, түрре тухмарә турә шанәҫә – Михетрепе карчәкә Нарспирен турә панә “ҫут куна” ҫеҫ мар леш тәнчере пулма пултарас канәҫа та туртса илчәҫ. Ниҫталла мар, таҫталла кәна пулса юлчә Нарспин кун-ҫулә – ни масарта вәл, ни ку пурнәҫра. Иртнә кунә пин юнәх упрарә ун валли, куллен кун хәртрә, чунне ватрә. Пулас кунә те таҫта кайса ҫәтрә, ҫут тәнчен ыра хавалә йышәнмарә ҫав тери хитре, “сарә чечек” пек хәре. Хәй йәрки-шывән тулашне кәларса ывәтрә Нарспие, чәрине ҫурчә, пәтәм телей те тәпри ҫине сапнә шыв кәна пуласса пәлтерчә. Сәмах май калас пулсан, “ҫатан карта” леш енне, ҫула тухса кайни Ивановән кәҫән ҫулсенчи геройсене нихәҫан та ыра сунмарә: “Тимәр тыләри” Чәкеҫ пуҫне тимәр тылә татрә, “Тәләх арәмри” кәҫән кинпе ывәлә иккәшә те сарәмсәр пәтрәҫ, “Шуйттан чуринчи” ҫула пиччәшә шәлләне чиксе пәрахрә... Ак Сентти апла пулсан – вәл та кәҫән әулсенчи ача. Чәр кәмәл пек таса чунлә, чәвәлти кайәк чәлхиллә пепке. Иванов тәнчин каләпне пәхәнсан, шик витет чуна – нивушлә ун тәллән те ҫапла пәтранса кайә-ши ҫут тәнче туту-маси? Мәнле тәнче вәл, кәҫән ҫулхисене усал ҫулә ҫине тәратакан тәнче? Яшсен чун тасаләхне пачах карта, хисепле пәлмен шәпа хәрти? Каҫ тәтгәм хәвел ҫутипе тавлашәва кәни әнланмалла. анчах турә ирәкәпе тава кәрсе аҫтахаланакан ашшә-амәшәне епле әнланмалла, епле қаҫармалла? Вәсен айәпәпе ытлашши пулчә Нарспи ҫак тәнчере. “Атте-анне ирәкә ҫирә сарә хәр пуҫне”. Мән кәҫәнрен әна “әшә куҫпа пәхса” усрани, савни эпшин ние те пәлтермерә Михетрепе мәшәрән? Нарспийән те шәп та шай вәсем пек шухәшламалла, вәсем пек пурәнмалла тесе тәв турәҫ вәсем...

“ПЫСӘК ТУЙ ТА ПӘСӘК ТУЙ...” Туй. Мәнле уяв-ши вәл? Чәваш әнәнче чылай чух урмәш ёҫ-пуҫа, арәш-пирәш кәмәл-сипете, урлә хавала пәлгересси те ҫук мар ку әнлавән. Туй тәваҫә тетпәр ҫәмәрәлсе шәв-шав тәвакан ача-пәча пирки. Кәрмәшү, тәркәшү ҫине кәна шак хуратпәр-ши? Сук пулә. Акә

аса илер-ха “Нарспиех” – “Пысак туй та пясак туй” тенё. Ансартаран тес килмест. “Айгартн”, “Ялтари” туйсене, Федерико Гарсиа Лоркэран курмалэхне, “юнлэ туй” теме юрё, тен. “Хура факэрти” пулма пултарас туй сывлэшёнчен те вилём варкэшё шапать: Селиме, ашшён айапне пула, шыва сиксе вилет. Акэ хайхи, сэнарлэ протоколё те тупанать ку уявэн: “Нарспири” туйэн урмэшлэхё Михетертен килнё-мён (ватэ сынран), “Айгартн” туйэн синкер ахрэмё нумай енчен Ахтупай (Пинерпи ашшё) алинче. “Ялтари” туй еккине “калэплакансем” те паллэ – Йэскар акайпа Пэрчкан. Шерккей пирки каламалли те фук, мулшэн асэхса арэмне те, хёрне те пукле чикё патне илсе ситерчё. Хв. Агиверён “Туй” повесёнчи уяв вара пушпех те синкер, этем ёренки-нёрне фухатнэ йэла – пукле, чыссэр вилнисен масарё шинче сикет вэл. Ку повесре те аслисен айапне кэтартнэ – 99 фула ситнё карчак сарэмсэр пётнисен масарё сумёнче качака (шуйттан выльэхё) кётсе фурет, самрэксен пуфёсем шине инкек йыхэрать.

Сапла туй сэнарён чэваш литература контекстёнчи пётперёшё. Паллэрах енёсем, ун сюжетлэ тымарёсем факсем: 1) ваттисен тунтерле сунэм-юнэмё, 2) самрэксен телейсёр саврэннэ шэпи, 3) пурнэс мехелне сётнемелли уяв вилёмпе пёр тёвве фыхэнни, 4) кёфён фолхисемпе ваттисен хирёс тэрэвё, 5) пурнэсэн пукле саврисем ретрен рет, йёркерен йёрке ярэмланса пыни т.б.т.е. Ку семантикэн персонажёсем те, вёсен хушшинчи драма та, сав драмэн аталану саккунёсем те кашни хутёнчех расна функци, расна йёр тупасфё: К.Иванов Нарспиё мала кэларать, ун шэпице хуфэлса чёрине ватать, П.Осипов Тэхтаман “ролёнчи” Айтара калэплэрах курасшэн ашталанать... К.Иванов палэртнэ илемлё перспектива Осиповшэн, Илпекшён, А.Артемяевшэн, Ю.Скворцовшэн кирлё пулса тэрать. Пурте вёсем паллэ ситуацин пёр персонажне илещё, сюжета ун тавралла сыпса аталантарасфё. Артемяев иртнё вэрфэ хысфэнхи тапхэрта курать ку ситуацин тёрлёрэн палэрэмёсене, вэл тёп геройэн вилёмёпе вёсленмесен те пултарасса ёненет (“Салампи”). Ун Салампийё асап-терт витёр сирёп чунпа тухать, хэй юратэвне тупать. Скворцовэн Укахвийё (“Уках хурэнё”) вилём танатинчен хэтэлаймасть, апла пулин те, мён вилём патне ситерех, чунёпе шифёрех, тасарах пулса пырать. Мёнрен килчё-ши эппин Нарспи усал хывнэ сул шине кёрсе кайни? Самана синкерё сав вэхэтра ёгла та йывэрэн палэрнинче пулэ ун вэрттэнё. Авэ нумай пулмасть

– 1999 сұлта – қапанса тухнә “Сыләхлә хәрарәм” повесри (Ю.Силем) Мерченпи те сыләх сукмакәпе утатъ, чунри сәвапа тәкел упрама вай ситереймест. Каллех самана урмәшән тунтерәшә вәя кәрет пулә – паянхи вәхәт “лапраләхә”, вәл үпәнчәк хавалпа сәс аталанкалани никамшән та вәрттәнләх мар. Халә Ф.Павловән туйне илсе пәхәпәр: пәр персонаж шәпи кәна сьрлахтарман драматурга, Стаппанпа Елюк хушшинчи сьхәнусен драматургине тәпе кәларас тәллев тытнә вәл. Паллах, кун пек тәллев тата урәх композици ытатъ, жанр тытәмне сәнәлле йәркелеме хушатъ. Чәнах та, чыссәр ватәсем те кунта иккән тан – Йәскарпа Пәрчкан. Социаллә пурнәсән сән-сәпачә те курәмләрах – империализм вәрси усән сәнарланатъ, Ванюк пусә сине йәтәнса анатъ, Елюка урмәштаратъ. Ванюк та Сетнер пек сьхалса каймасть, хәйән сине тәруләхне пәләртсах тәрәтъ. Туйри юн та, хәйхи, вәрсәри юнпа пәрләхленсе каятъ. Хв. Агивер тата урәх енсем тупнә – туйән пәтәм капти-хапи килсе кәрет повесә, персонажсене мар, ситуацин пәтәмәшле содержанине тәпчешән Агивер. Каллех жанр хәйне еврәлхә пирки калама пулатъ – савра сәнарә усән тәртәмләнсе тухатъ ума, висә сьпәклә сә-пус висә савран сәнарланатъ повесре.

Хакларах пәхар-ха эпшин, мәнле туй үкерәнет “Нарспире”? Ял-йыш әнтә ку уява тахсанах чәтайми кәтет: “шәп те пулә туй” тесе пурәнәтъ, тути-сәварне сұллантаратъ. Пил паракан ашшә-амәшә чыслә пек-ха, ыра вәрентәсә пек хәрне – “Аван пурән унпала, Тату пуләр яланах. Итле әна, йәваш пул.” Сьхчә кәмәл вәратаканни тупәнәтъ сасартәк: итлесси йәваш пуласси-ши, мәшәрән тәрәс марләхне те курмиш туни-и? “Усал сьнпа ан сьхлан”, – тесе әс парасә ваттисем ачине, анчах хәйсем усала хәвре йәва сәвәрма ирәк те панә. Каярах сәк мотив А.Емельяновән “Ят” повәсәнче сәвәрәнса тухатъ, унта та амәшә ывәлне ята упрама вәрентәт, анчах та Ульянапа упәшкин ял сьнче ячә кайнә та иккен. Шалти сисәмә Нарспие малтанах вәрилентере пуслатъ – ашшә-амәшә хәрән хутне кәрәспән мар, унән “чунне пәлмәсә”. Тәләнмелли сук, “каччи пуян” тенипе пусәсем сәврәнсах кайнә вәсен. Вәсене пулах пәтәм йәри-таврәләх та сәврәнса-пәтрапса тәрәтъ, пурте уявшән хьпәнасә, пичәке кустарасә, парне валли сәләсә. Пәртән пәр чун – Нарспи – кәна тәләх, унпа сәмахлас, ун шухәшне итлес текен пәр сьн сук. Хәршән әнтә пәллә йәлт: сәнә пурнәсә тәрме пулә, ирәксәрләх алхасакан тамәк. Сәләнәсә те сук.

“Кайяк чунё пулсассан, йёрёнччё те кулеччё; Суначёсем пулсассан, Вёсёччё те кайёччё”. Кайякпа танлаштарни ыт ахаль сáнар мар, сáвáшпáн питё пёлтерёшлё вáл. Сентти кайяк чунлё ав, кáмáлёпé тасá, сáвáплá. Пулэх áна сáвáнпáх “кайяк чунё панá” Нарспи те пúлэхрен сáв ырлáх тивёснё, вáййá тухса “ирхи сáлтáр” хáпаричченех “сáвáнтаратъ юррипé” ял-йыша. Эппин áстан, мёнле вáй ахáрсá усал сул сине тáрататъ сáв сáвáплá, ыра чунлá, кайяк чёришлё хёре? Усалпа ертнин уявё – туй. Ашпё-амáшпё ун суначёсене хусрёс, вёсес сулне пúлчёс, юрлас юррине татрёс, кус сулёпé шáварáнас шáпа пúрчёс. Яшá чухнехи хёвел те, ав, пиллён анатчё, хёре вáййá тухма хистетчё. Сурашá хысáнхи хёвел пач расна хавалá: “Хёвел анчё хёрелсе Хура вáрман хыснелле” Вáрман хысё – ют территории, сáв лаптáкран килет те Силпи “сичё ют”. Ахальтен мар сине сине калатъ ўнерсё сáв ютлáх синчен: “Сичё ютран килчё ют Ашпё килне хáтана, Сичё ютри пуяна Сарá хёре сурасма”.

Малашнехи сюжет таппине пáхас-тáк, Нарспи халех сурма вилё темелле. Кашни сас-чú ун чёрине варринчен суратъ, пулас трагеди синчен аса илгерсе тáратъ: “Чее маттур качисем Хёрсем хысáн чупассё”; сысна сухáратъ, “пётём яла сёмёрет”; “кётú анатъ кёрлесе” ... Чысáр уяв пухáнатъ, поэт каларáш, “Пысáк туй та, пáсáк туй”. Тимсёр вулаканшáн каллех физиологи, фактологи шáйне анмалли майсем пур: Нарспин “шáрсийё шáтáк” пулнá, сáвáнпа туйё те – “пáсáк” темелле пек. Анчах та ёнтё, “Нарспи” – философилле поэма, туй пáсáклáхё кунта символá пёлтереш тупатъ, пётём произведени тарáнáшпé вигерет. Тен, сáвáнпáх ташá сáнарё сине пусáм тáватъ сáвáс:”... Пуса качисем Вáран тухса сикессё”, “... хёрёсем такмакёпé сётессё”, ташплатъ “ват хуса”, “Туй тáвассё сёмёрсе” т. ыт. те. Ма сáв терих сёмёрлет-ши тёнче? Мёншён хáй чысáрлáхне курмасть вáл? “...Шáпáрэ чарáнмасть”. “Ватá сыннáн халё сук, Выртнá сёртех сиккелет, Анчах тáма вáйё сук”. Чимёр-ха, тен, ваттин ёссе супма васкамалла пулман, туй йáли-йёркине пёлессине асра тытмалла пулнá? Кунта ак áссáрлáх таппи ёслесе каятъ, сáмрáкран та малтан тўнсе каятъ пурнáс йёрки-шывне áланма тивёс сын. Хёр сёмёсем кáна туяссё чунёпé сáк мён пур арáш-пирёше: “Ыра Нарспи апшáсáм, Áста саáн телейу?” Туйáн пáсáлас екки ум илнинчен ним тёлёмелли те сук. Нарспи хурланса ларнá чухах пёр йытá хамлаткалатчё. Ыйха кайса

ләпланнă тѣнче варринче иккѣш кăначчѣ вѣсем: “сăвар карма ўркенмен йытă” тата “сарă хѣр”. Кунта та иртес туйăн тўнтерешѣ сăнланчѣ пуль. Поэт та савна калать: “Урнă йытă Михетер Хай саламат тытрѣ”. Арсынга хѣр туйѣ хушшинче шăхърма тыгăнать саламат, Сетнере тивѣсет малтан. Туй хысăнхи саламат вара Нарспишѣн анать “куллен кун” пăтаран. Курăр-ха, деталсем пѣрме-пѣччене юлмаççѣ иккен кунта, савраланса пырса ѣс-пуçан ритмне, ўсѣмлѣхне кăтартаççѣ вѣсем. Упăшки сичѣ ют пулнине нихсан та асран кăлармасть Нарспи. Ахальтен мар сăвăç та ана сине-синех асăрхаттарать: ют територирен, вăрмантан, “сатан укăлча” леш енчен килсе тухать Тăхтаман. Упăшки сес мар, пѣтѣм тѣнче ют сарăк арăмшăн – тусѣсем те, ашпѣ-амăшпѣ те, туйри ўсѣр-какăр та. Ютлăх ташпи карталанса савăрăнать кѣсѣн сын тавралла, ритуал йѣрки пек пулса; туй тени йăлана кѣртсе сирѣплетет сав ютлăха.

Хайхискер, усал ѣс ритуалѣ пек сăнарласа ўтленет хайлавра туй. Ахальтен-мар, кайранхи пурнăç контрастлăн хывăнса пырать: “Тулта тѣнче хѣпѣртет” – “Нарспи пўртѣнче йѣрет”. Хѣвел вут пек хаймаланать, тепѣр усал ритуал хывăнасса сисет тейѣн: пўртре вучахра наркăмăшлă яшка вѣрессе. “Сѣлен пекех чашлатса” пиçекен апат та, “Усал куçпа савăрса” чăмăрне кăтартса ларакан Тăхтаман та – пѣр сѣмлѣ. Усал ѣсѣ вѣсленсен пѣтѣм хаяр-хура сѣкленет. Пурте “хăратать... Нарспи”, шикленерет темле арăмлă вайпа. Сут тѣнче сăнѣ те урăх, малтанах урмăш уяв енне кайнă туй, ун тавралли событисен таппи пек. Йытă вѣретчѣ ав малтан, ашпѣ те хѣрѣн тѣлѣкне йытă пулса пырса кѣнѣччѣ, хѣрпе каччăна вăрмантан тытса килсен халăх умѣнче хаяррăн тустарнăччѣ вăл, карчăк ним сукран туллашса сўретчѣ... Ку – туя хатѣрленни; хатѣрленѣвѣ вара – йăлтах урлă-пирлѣ, пилсѣр, килшесѣр. Туйѣ те савна маях иртет: пурте “вайран тухса сикесѣ”, пѣр сыннăн чѣри сурăлса тухнине нихăшѣ те сисмесѣ. Туй хысăнхи лару-тăру арăш-пирешленнинчен эппин мѣн тѣлѣнмелли пур? Каларѣ-ске Нарспи: “Эй, каччăсам Тăхтаман, Эпѣ пуçам пѣтсен те Санпа пѣрле пулас сук”. Упăшки вара арăмѣпе суммăн виртма ѣлкѣричченех юнăхма тыгăнчѣ: “Ас ту, Нарспи”... Астан сакна этем шутлă йѣрке тейѣн?! Пѣтѣм тѣнче – космос, сѣр, шыв, тăван-пѣген – пурте ют. Ютлăх палли – “Асрѣ-кайрѣ сѣм вăрман”, “Вăтар та пѣр шуйттан пек... улать” вăл. Асăхакан тѣнче ютлăх анинех илсе каять телейлѣ пулма пултарнă хѣре. Халѣ ѣнтѣ уншăн сѣрпе пѣлѣт кăна мар, леш

тёнче те сивё, ют, канăсър...

“Çапла иртрё пурнăç, Пуçё пётрё çамрăклах”, “Ашпё-амăш ухмахран”. Пулёх-турă кайăк чуллё тасалăх пачё Нарспи, Михетерпе карчăкё аçтаха пек усалланса туртса кăларчёç çав тасалăха, хёрне Тăхтамана пачёç. Лешё вара хай хёвелё анасса кётрё пулё, чыса, чарака пёлми хёнерё арăмне. Çавна туйса каларё пулё калуçа: “Хёне, хёне, Тăхтаман, Чунне кăлар унăнне”. Кăларчё. Пёрлех хай те вилём шăтăкне ўпёнчё...

ВЁÇЁНЧИ СĂМАХ. Çак йёркесем вилёмсёр поэма пирки паян калаçни-тунине, апа пулчё-пулмарё, хутла пёлменлён тиркени сине хурав пани евёр пулчёç пулё. Ўлёмрех тарăнраха кёрсе калаçмалли майсем те, сăлтавсем те тупăнчёç. Ку ёнтё ыран тумалли ёç.

Литература

1. Александров С. Поэтика Константина Иванова. Чебоксары, 1990.
2. Пушкин В.Н. Кам-ши вăл Нарспи? III., 1994.
3. Сироткин М.Л. Очерки дореволюционной чувашской литературы. Чебоксары, 1967.
4. Александров С. Асăннă ёç. Унччен ку пулăм хайне евёрлёхне Г.Я.Хлебниковăн Художественное мастерство К.В.Иванова в поэме “Нарспи” ёçенче асърхатпър (классик чувашской поэзии. Чебоксары, 1966).

Родионов В.Г.

К.В.Иванов хайлавёсен пултарулăхлă историё

Юлашки вунă çулта К.Иванов пултарулăхё пирки сырни тёпчев ёçсем сахалах мар пичетленчёç Аслă поэтамăрăн сёр сулё ситнё тёле харăсах виçё кёнеке тухрё: С.Александровăн «Поэтика Константина Иванова» (Чебоксары, 1990. - 192 с.) монографийё, «Творческое наследие К.В.Иванова» (Чебоксары, 1990. - 120 с.) тата «Вопросы поэтики К.Иванова» (Чебоксары, 1991. - 167 с.) сборниксем. Çаксемсёр пуçне савăçмăр пултарулăхё пирки Ю.М.Артемов профессор та хайён «XX ёмёр пуçламăшёнчи чăваш литературы» (Шупашкар, 1992) ятлă сулмаклă ёçёнче 20

страницана майлах сырса катарти. Кунта унан диссертацийенчи («Просветительство и развитие чувашской литературы». М., 1993) «Традиции и ценности нового времени в творчестве К.В. Иванова» сыпӑка аса илни те вырӑнлӑ пулмалла.

Тӑпрен илсен, ивановедени аталанать темелле. Ҫапах та пирӗн литературоведсем ӑслӑлӑхри пур мелсемпе те туллин усӑ кураҫҫӑ тесе калаймӑн. Вырӑс литератури ахахӑсене, вӑсен пултарулӑхлӑ историне (творческая история), сӑнаса тӑпчесси анлӑ сарӑлнӑ (1). Ку енӑпе теорилле ӗҫсем те пичетленӗҫ. Чи малтанах кунта Д.С.Лихачев ҫырнисене палӑртмалла (2). «До той поры пока мы знаем памятник только в его последнем варианте и лишены возможности проследить движение текста, соотнести текст с явлениями личного развития автора и историческими фактами в целом – наша интерпретация памятника всегда может быть субъективной, подчиненной автору и нашим собственным способом восприятия. Только изучив текст в его движении (самостоятельно, соотнесенном с развитием автора, редакторов, переписчиков, с движением истории литературы и истории и т.д.), мы получаем объективные данные для суждения о нем, о его замысле, художественных тенденциях, идеологии, отразившейся в нем и т.д.» (3).

Д.С.Лихачев текстологии литература историйӗн никӑсӗ тесе шутланӑ. Уйрӑм палӑк историне тӑпчени литература историне пӗтӗмӗшле пӑхма майсем туса парать тенӗ паллӑ академик.

Хайлавӑн пултарулӑхлӑ историне пӑхса тухни ҫыравҫӑ мӗн калас тенине тӑрӑсрех ӑнлантарса пама май парать. Чи малтан кунта унан тӑнче курӑмӗпе туйӑмне, ӑна ытларах мӗн пӑлхантарнипе шухӑшлатгарнине асра тытмалла.

Ҫаксемсӗр пуҫне хайлав поэтики аталанса, улшӑнса пынине те сӑнама май килет ку мелпе. Кун пек чухне тӑпчевӑҫӑ аллинче хайлавӑн темиҫе варианчӗ пулмалла. Тенӗр ҫул та пур: енчен те эфир хайлавӑн юлашки вариантне кӑна пӗлегпӗр пулсан, поэтикӑна тӑпчени урлӑ унан малтанхи варианчӗ пирки калаҫма пултаратпӑр. Кунта ытларах пысӑкрах калӑпӑшлӑ хайлавсене тӑпчеме меллине палӑртмалла.

Мӗн тума кирлӗ-ши хайлавӑн пуҫламӑш варианте пӗлни? Икӗ е темиҫе варианта танлаштарса тӑпчевӑҫӑ ҫыравҫӑн малтанхи шухӑш тытӑвӗпе (замысел) шухӑш ӗтлентерӗвне (воплощение идеи) туллин пӗлме пултарать. Эппин, вӑл хайлавӑн пултару-лӑхлӑ историне шухӑш тӗлӗшӗнчен тӑпчӗн ӑнлантарма пулта-

рать. Ҙак мелпе эпё К.В.Иванов «Нарспийён» хәш сьпәкё маларах, хәшпё каярах Ҙыраннине йёркесен хисепне тата сас-ташсене тёпчесе паләртнәччё (4).

СәвәҘән ыгти хайлавёсене е куҘарәвёсене пәхса тухни те поэтикәри аталанәва курма май парать. Каләпәр, «Нарспи» хайлава хәш вәхәтра Ҙырнине пёлнё хыҘҘән тёпчевсё Ҙав тапхәрта Ҙырна хайлавсемпе куҘарусен хәй евёрлөхне паләртать. Ҙапла майпа вәл ҘыравҘа пултаруләхәнчи поэтика аталанәвәнчи тёп тапхәрсене асәрхать, вёсене «Нарспи» поэтикинче сийлесе уйәрса пәхать. Ҙапла мелпе тёпчесе эпё те хәш-пёр хәй евёрлөхсем пирки Ҙырначчё (5).

К.Иванов йышши ҘыравҘсен пултаруләхне тёпченё чухне автор сюжета әҘтан илнине паләртни те пите пёлтерёшлө. Хәйён шухәш тыгәвне кура вәл малпанхи сюжета төрлө Ҙенёлөхсем кёртме пултарать. Ҙавсем вара ҘыравҘән шухәш тыгәвөпе шухәш үтлентерёвё хәш Ҙулпа кайнине уҘҘән кәтартаҘсё.

Поэтән кун кёнекисемпе Ҙырса пымалли тетрачөсем, Ҙыравёсемпе биографири паллә фактсем - Ҙаксем пурте вәл е ку хайлавән пултаруләхлә историне туллин тёпчеме пуләшпакан ҘәлкуҘсем.

Хайлавсене Ҙырна вәхәт

Вәл е ку хайлава хәш вәхәтра Ҙырнине паләртни сәвәҘән поэтика әстәләхән аталану тапхәрёсене курма май парать. Унән шухәш-кәмәлөпе туртәмө, чун екки әҘтарах туртәннине те пёлме пуләшать Ҙак шырав Чөмпёрти тата РаҘҘейри общество пуләмөсемпе Ҙыхәнтәрсә пәхни вара К.В.Иванов пурнәҘөпе пултаруләхән контекстне курма май парать.

Чи малтанах поэт хәй Ҙырса хәварнә текстсем пирки калаҘни кирлө.

К.В.Ивановән тәван яләнчи литература музейәнче 1906 Ҙулхи Ҙурла уйәхән 14-мөшөнче Ҙырма пуҘланә типтерё («Записная тетрадь») упранать. 1987 Ҙулхи экспедици вәхәтөнче эфир Г.Ф.Юмартпа Ҙав төрлө плансем Ҙырса хунә типтерпе тёлдөнрөх паллашнәччө. Әна сәвәҘ хәй 45-мөш пите (страницәна) Ҙитиччен номерлесе тухнә, тепёр страницине кутәнла, «Ешёл вәрман айккипе» сәвва Ҙырса хунә, вёҘөнче «К.Иванов» тесе алә пуснә. Малалла Ҙырнисем 49-мөш питрен кәна пуҘланнине шута илсен. пуҘхөрлө Ҙырна сәвва поэт чылай каярах хайланә

тесе калама май пур.

49-мёш питре (страницяра) савăç 1906-1907 вёрену сулёнче сырма палартнă ёссене асанны: «1. ЭРЕХ, комедия в одном действии (в стихах) 600. 2. ЙАВЪР СУЛ, трагедия в двух действиях (в стихах). 3. ЯЛТИ ЁССЕМ, случаи из дерев. жизни. 4. ЙАВЪР СУЛ, семейные соб. 1906 г. 5. ИКЁ АРУ, родословные записи. 6.»

Плана поэт юпа уйăхён 10-мёшеччен сырнă. Сакна 50-мёш питре казаксен станицине илемлён санласа сырнă хайлаван икё тёрлё планне тунă хыçсён лартнă дата (10.10.1906) ёненерме пулăшпашь.

Типтерён 51-53-мёш пичёсенче «Лето 1906 года» ятлă калав пуçламăшне сырнă (1906 сулхи юпан 11-24-мёш кунёсен хушшинче). Унта поэт су уйăхён пуçламăшёнче хай таван ялне каникула тавранныне пёлгерет. Малалли тёпчев валли питех те кирлё: «2. Оказалось, что сосватали дочку нашего богатого лавочника. Пригласили на свадьбу и нас как близ. родственник.

Я с нетерпением ждал Троицу, на которой должна быть наша свадьба. За неделю до свадьбы стали готовиться к ней: заказывать новую одежду, убирать комнаты...

На другой день рано утром меня пробудили. Я оделся и <пошел> с довольным чувством, что я тоже «пуза каччи», побежал на свадьбу. Я вошел в избу. В это время невеста уже кончала «прощание». Прощание состоит в том, что невеста целовала по порядку всех, начиная с родителей, и означает, что она оставляет свое девичество и переходит к замужнему положению».

К.В.Иванов чăваш туйёнче пуса каччи пулни каярах а́на «Нарспири» туй сценисене тёрёс сырса кăтартма май панă темелле. Сав хушарах въл хайён поэmine 1906 султах сырма пуçланă тени тёрёс мар. Ку вăхатра савăç материал пухса пуянланнă, ерипен шухăш суралу патнелле сывхарнă кăна-ха.

55-мёш питре вырăсларан чăвашла куçарнă «Вăранър, тап-ранър!» ятлă (вырăсла въл «Крестьянская марсельеза» ятлă) савă пур. А́на поэт юпа уйăхён 10-мёшёпе 25-мёшё хушшинче хайланă. Куçару питех те ирёклё, оригиналти састапсем (риф-мăсем) те курăнмаçсё. Ку вăхатра въл вёсене йёркелеме ханăхманни сисёнет.

56-57-мёш питсене автор «Дубинушка» юрă куçарăвён икё

редакцине сырса хуня. 58-мёш питре дата кяна лартнине («25 октября») асра тытсан, кусарява въл фав кунччен кяшт мала-рах сырса хуня теме пулать. Сяввян пёр фаврине кусаруся оригиналти пекех хёреслён састашланя: АБАБ.

61-64-мёш питсем фине Слакпуф ялине вырйсла сянласа кятартнине сырса хуня.

65-мёш пит енге фяпла сырня: «1. ЭРЕХ, в 1 д<действию>. 2. ТЯЛЯХ АЧА, в 2 д<действиях>». Каярах савяф фяпла хушса сырня: 3 д<действия> 12 стр<аниц> к 1 дек<абрю>». Факсене автор юпа уйяхён вёсёнге е чук уйяхён пусламашёнге сырса хума пулгарня.

67-68-мёш питсене кайран такам татса инё.

69-мёш питре фяпла сырса хуня: «Умёни саяма. 1. Мён пёлес килет кашни сыннан? 2. Мёншён пурте пёлеймесёе? 3 страница. 3. Епле эиё фак кёнекене сыртам?».

Фак саямаксене сырса хуня тапхярта поэт кёнеке хайласа пичетлес ёмётпе пурянинине пёлни питех те пёлтерёшлё. Паляр-тня хайлавне прозялла сырма тёв туня-тяр унан авторё. Въл историллё ёф сырма шухяш тытна пулас.

70-71-мёш питсенче Я.Кузнецован тата Гоголён Днепр финчен сырнисене танлаштарса пяхни пур. Факя К.В.Иванован пулгаруляхёпе тата аялавёпе тачя сыхянанран текста пяхса тухма хистет: «1. Цель Кузн. – дать более или менее полное и точное понятие о Днепре; цель Гог. – вызвать воображение читателя карт. Днепра. Описание Кузн. – это ланкарта; описание Гог. – это пейзаж.

2. Материалом для оп. Кузн. служат призн. постоянные, а для оп. Гоголя – случайные.

3. Оба автора выразили свой материал в слове, но выбор слов у обоих различный: у Кузн. простой, или прозаический, а у Гоголя – образный, или поэтический.

Вывод: «Днепр» Кузн. – описание простое, а «Днепр» Гоголя – описание художественное.

Текста кутан сырса хуня. Яна «Ешёл вярман айккипе» савва хайланя вяхятрах таса юлня питсем фине сырня теме май пур. Типтер пётём вёрену сулё валли пулнине асра тытсан, фак текстсене автор 1907 сул пусламашёнге те сырня тесе калама пулать. 82-мёш питре «Сушкин Пушкин 1907 год» тесе палля туни типтере автор каярах сырня тесе калама хистет.

76-мёш питре «Партта карчак», «Чун татякё», «Хрулка

сухалё» ятлә хайлавсен уйрам пайёсен ячёсене сырса панә. Типтерте җак ёссене сырса пёгернө хыҗсан палартнә теҗҗё.

Ухсай Яккәвё сырни тәрәх, К.В.Иванован 1907 җулки типтеренче «Партта әрәвен историйё» повеҗен ячө пулнә. 1906-1907 вёренү җуләнчи типтерен 76-мөш питенче сырнипе түр килет җав хайлав ячө. Җак факт та малтанхи типтерте 1907 җулта сырса хунә вырәнсем те пуррине ёнентерме пуләшәт.

Ухсай Яккәвё каланине ёненсен, җав «пёчөк тетрадь» «Шуйттан җури» трагедирен пуҗланнә. Ун хыҗсан «Тимёр тылә», «Тәләх арәм», «Ватә вәрман», «Хуркайәксем» тата «Икё хёр» ятлә хайлавсем җырма палартса хунә план пулнә иккен. (6). Малла автор «Выҗә аптранәскерсем» ятлә хайлав пуҗламәшне, унтан «Ватә вәрман шухәшө» ятлә халап пуҗламәшне сырса хунә-мөн. Унтан җаксем пулнә: «Сывәр, ачам, җывәр» (А.Н.Майков), «Усал шәрәх» (Н.П.Огарев), «Кёркунне», «Выҗә аптранәскерсем» (төп пайё), «Кёркунне» ятлә сәвә сыпәкё. «Выҗә аптранәскерсем» айне поэт «30 декабря 1907 года» тесе җырнә иккен (7).

Җак типтере К.В.Иванов 1907 җулки җурла уйәхөн вёҗенче (шәпах җаван җухне вәл Чөмпёре тепёр хут таврәнәт) е авән уйәхөнче пуҗлама пултарнә.

Н.В.Шупуҗсынни аса илнө тәрәх, 1907 җулки кёркунне К.В.Иванов чи малтан «Тимёр тылә» хайлавне сырса пёгернө, унтан «Икё хёр» хайланә. Поэт шәллө, Квинтилиан, җырнә хайлавсене җашла черетленө: «Икё хёр», «Тимёр тылә», «Тәләх арәм», «Нарспи» (8).

Чән та, «Икё хёр» каләпәшөне пысаках мар хайлав, авторө әна пёрре ларсах сырса пёгерме пултарнә. Тен, сәвәс чәнах та «Тимёр тылә» балладәна җырма чи малтан пуҗаннә, җапах та «Икё хөре» вәл җав хушәрах хайлама пултарнә. Кирек епле пулсәссән та җак икё хайлава пёр җыхәра пәхса тухни төрөсрех пек. Вёсене поэт авән-юпа кйәхөсенче хайланә пек пулса тухәт.

Ухсай Яккәвё җырнә тәрәх, «Выҗә аптранәскерсем» хайлавән төп пайё айне К.В.Иванов «30 декабря 1907 года» тесе палартнә. Ку вәл сәвва сырса пёгернө вәхәта пөлтерет ёнтө.

«Тәләх арәм» балладәна сәвәҗ «Нарспи» поэмәна сырса пөгерес умөн хайланә пек пулса тухәт. Җакна поэт шәллө Квинтилиан җырнинчен (9) тата «Чәваш халапөсем» кёнекере пичетленнинчен төшмөртме пулать (10).

Сапла вара хайлавсене савас 1907 султа сапла черетленүпе сырна тесе каламалла: 1. «Шуйттан чури» (11). 2. «Икё хёр» (юпа уйахё). 3. «Тимёр тыла» (юпа -чүк уйахёсем). 4. «Талах арәм» (раштав-карлач уйахёсем).

«Нарспи» поэмана хасан сырнине пелме хаш-пёр аса илүсем пулашма пулгараççё. Я.А.Обухов З.П.Маркеловран сапла аса илү сырса илнё: «До Нового года в 1907 г. работал в школе в Симбирской губернии, а после Нового года, в январе переехал в Уфимскую губернию. Зимой, когда был у Ивана Яковлевича, с просьбой о переводе, он ночевал в школе и тогда ему и его другу Ефимову Димитрию Ефимовичу Константин Васильевич прочитал отрывки из незаконченной поэмы «Нарспи». Его они упросили, зная, что он пишет поэму, и Константин Васильевич с трудом согласился, ссылаясь на то, что поэма еще не закончена...» (12)

Малалла И.Я.Яковлев машарё Алексей ывалёпе кинё патне янә-сырури сак йёркесене илсе пахар (сырава чаваш ла Г.Ф.Юмарт кусарнә): «Пирён шулта хамаран савас пур иккен. Каласнә тарәх мён тери чапшакер тата! Пёлтёр пёрремеш класран каларса янисенчен пёри вәл – Константин Иванов текенскер, вәлах художник. Урәх ништа та кайса кеме сукран ана хамар шулта хаварнә, үкерме аста пирки ана Пунктра түлевсёр вёренме ырнастарнә. Сав савас иккен. Пёррехинче Иван Яковлевич унан сывармалши пёчек пүлёмне пырса кенё, лешё темскер вуласа ларнә та Иван Яковлевича асархаман. Курсан хәраса үкнё, хучёсене пытарнә, кайран сапах та кәтартнә. Чавашла халап сырнә иккен, икё пин ытла савә йёркиллёскер, тап-гаса чаваш чөлхипе, сав тери лайах, сав тери хитре, рифмисем те хухём. Асу чәннипех хёлёртесе үкнё, пичетлесшён (13).

Сырава 1908 сулхи карлачан 26-мешенче (сёне стильпе нарасан 9-мешенче) сырни палла. «Нарспире» мён пурё 2078 йёрке пулнине шута илсен, сырура самах кёнекере пичетленнё тулли вариант пирки пыни иккёленүсёр. Эппин хайлава унан авторё 1908 сулхи нарасан 9-мешеччен сырса пётёрнё. Январте вәл малтанхи варианта юсаса сёнетни, уйрам сыпаксем хушни пирки Н.В.Шупуçсынни те сырнәччё (14).

К.В.Иванов хайён поэмине, Н.В.Шупуçсынни аса илнё тарәх, варринчен сырма пусланә: «Иван ёмпү ёскё туни синчен «Калашник» юрринче пусланә пек, вәл та малтан «Туй» ятлә

пайне сырнӑччӗ; кайран, пайӑн-пайӑн сырса, вӑл «Нарспие» хальхи сӑна кӑртсе пичетлетгерчӗ» (15).

М.В.Максимова шухӑшӗпе «Нарспие» сырма унӑн пиччӗшӗ «Калашник хуҫа ҫинчен хунӑ юрра» куҫаричченех шухӑшласа хунӑ (16).

Хӑшӗ-пӗри, 1906-1907 вӗренӑ ҫулӗнчи типгерте сырса хунӑ сӑвва («Ешӗл вӑрман айккипе») асра тытса, сӑвӑҫ «Нарспие» 1906. ҫултах сырма пуҫанӑ тесе шухӑшлатӗ (17). Пӗрремӗшӗнчен, сӑвва чылай каярах сырса хунӑ тенӗччӗ. Иккӗмӗшӗнчен, уйрӑм йӗркесем сырса хуни авторӑн поэма ҫырас шухӑш тытӑвӗпе тӑр килинине пӗлтермест: вӑл уйрӑм ӱкерчӗклӗ сӑвӑ йӗркисене хайлавӑн юлашки вариантне йӗркелесе ҫитернӗ чухне кӑна кӑртсе лартма пултарнӑ. Виҫӗмӗшӗнчен, палӑртса хунӑ ӗҫсенче «Нарспи» ҫинчен асанни ҫук (18).

«Нарспи» поэмӑна сырма сӑвӑҫ Чӗмпӗре Н.В.Шупуҫын ни пырсан «Тимӗр тылӑпа» «Икӗ хӗре» хайланӑ хыҫҫӑн пуҫаннӑ. Ку вӑл чӑкпе раштав уйӑхӗсемпе тӑр килет.

Ҫапла вара К.В.Иванов «Нарспи» поэмӑн малтанхи вариантне 1907 ҫулхи чӑкпе раштав уйӑхӗсенче, юлашки вариантне нарӑс пуҫламӑшӗнче сырнӑ тесе ҫирӗплетме май пур.

Састашпа ҫавра аталанӑвӗ

1906 ҫулхи ҫурла уйӑхӗн 16-мӗшӗнче сӑвӑҫ ҫапларах сӑвӑ йӗркесем сырса хунӑ:

ПӒРТА патне ПӒРТлаттарса,

ВАНюшка патне ВАШлаттарса,

СИМун патне СИктерсе.

Кунта чи малта йӗрке ӑшӗнчи сасӑ килӗшӗвӗ тӑратӗ, вӑл халӑх поэзийӗнче питех те анлӑ сарӑлнӑ пулнӑ (19). Йӗркесен вӗҫӗнчи сасӑ килӗшӗвӗ (састаш) чӑваш ҫыруллӑ поэзине Европа традицийӗсемпе, уйрӑмах куҫарусем урлӑ, кӗрсе пынӑ. Ҫак мел ун чухне К.В.Ивановшӑн ютӑ пулнӑ-ха.

1906 ҫулхи юпа уйӑхӗн 10-мӗшӗпе 25-мӗш кунӗсен хушшинче сӑвӑҫ «Крестьянская марсельеза» куҫаратӗ тенӗччӗ. Оригинал хӗреслӗ састашпа (АБАБ) хайланӑ пулсан, куҫарура вӑл пачах та палӑрмасть. Ку вӑхӑтра вун ултӑ ҫулхи сӑвӑҫӑн састашлас ӑсталӑх палӑрайман-ха. Ҫав кунсенчех куҫарнӑ «Дубинушка» юррӑн тексчӗ те састаш тӗлӗшӗнчен оригинала ҫитеймест. Ҫапах та кунта АБАБ тытӑмӗ састаш енне туртӑнни хытах сисӗнет.

«Шуйттан чури» трагедиян планне, уяң тытәмне поэт 1907 сулхи авяң уйахенчен кая мар йөркеленё терёмёр. Аңа вәл Чөмпөре ситиччене хайлама пултарна. Ҷакна планра «икё юлташ», Чөмпөрте сьрнисенче пиччөпөпе шәллө төп сәнарсем пулнинчен пөлме пулать. Сәвәс сьрна майяң татах та улшәну-сем көртнө.

Хайлава маларах сьрнине унта састаш питех те сахал төл пулни те сирөплетме пулашаты: АБАБ – 4 савра, ААББ – 4 савра. Ку вәл мән пур йөркесен 14 процентне те ситеймөст.

«Икё хөр» хайлавра састаша сирөп йөркелени пәләрмасть. Ҷав хушәрах пөр евөрлө сәмахсене темиҶе хут каланипе пулакан састашсем (АБВБ, АБВВ) курәнкалаҶсө.

«Тимөр тылә» балладәна та састашласа хайламан. Хушә-ран кунта АБВВ, АБВБ, ААБВ йышши састашлә саврасем төл пулкалаҶсө. Вөсен хисепө питех те пөчөк.

1907 сулхи юпа-чүк уйахөсенче К.В.Иванов оригиналлә хайлавөсене ятарласа састашласа сьрас төллөв лартман. Ҷак пөтөмлөтү уяң сав вәхәтра сьрна тексчөсенчен тухса тәраты.

Малтанхи хайлавсен фонөнге «Тәләх арәм» баллада чьшай уйрәларах тәраты. Унта мән пусламәшөненчө вөснө ситиччене мәшәр ар састаш хуҶаланаты. Ку төлөшрөн вәл «Хальхи самана» сәвва пите сьвәх (ААББ састашлә саврасемпе). Н.В.Шу-пуҶсынни сак хайлава сьрни пирки нимән те шарламасть. Аңа уяң авторө 1908 сулән малтанхи уйахөсенче тин вөслөме пултарна. Тен, сакә К.В.Ивановяң М.Ю.Лермонтовяң сәввисен пите васкавлән куҶарма тивнипе сьхәннә?

1907 сулхи раштавән 30-мөшөнче хайланә «ВыҶа аптранәс-керсем» сәввән састашөсене пәхса тухар-ха. Кунта маларах сьрна 8 йөрке АБВВ тытәмлә састашлә. Дата лартнә төп пайөн саврисем пурте АБАБ састашлә. Эппин поэт 1907 сул вөслөннө төлө төрөс састашлә саврасем (чи малтан АБАБ тытәмлисөм) йөркөлөме хәнәхса ситнө темөллө. Ҷак пөтөмлөтү «Нарспи» поэмән сьпәкөсөне уйрәмшар пәхса тухнә чухне питех те кирлө пулать. Хәллөхе аңа асра тытса юләпәр.

М.Ю.Лермонтовяң хайлавөсөне К.В.Иванов 1907 сулхи хура көркуннерен пуҶласа (20) 1908 сулхи кәрлаччен куҶарма пул-тарнә (21). Н.В.ШупуҶсынни каланә тәрәх, К.В.Иванов чи малтан «Калашник юррине» куҶараты. Ку хайлавра састаш йөркелөнөвө пачах та сук.

Поэт куҶарнә 7 сәвәри састашсем сәпларах тытәмпа төл

пулаççё:

1. «Пирёшти»: АБВАГВ – 1 çавра; АБВГБВ) – 2 çавра; АБВАБВ – 1 çавра.

2. «Парăс»: АБАБ – 3 çавра.

3. «Хумсемпе çынсем»: ААБВВГ – 1 çавра; ААБВВВ – 1 çавра.

4. «Чул ту»: АБАБ – 2 çавра.

5. «Тусен тăррисем»: АБАБ – 2 çавра.

6. «Пурнăç курки»: АБАБ – 1 çавра; ААБВ – 1 çавра; АБВГ – 1 çавра.

7. «Төрме çынни»: ААБВ – 1 çавра; АБВВ – 1 çавра; ААББ – 1 çавра; АБАБ – 1 çавра.

К.В.Ивановăн састаш йёркелес асталăхне хай сырнă хайлавсем тăрăх пăхса тухни çапла калама май парать: поэт çав савăсене 1907 çул вёçнеллерех тата 1908 çулăн малтанхи уйăхёсенче куçарнă.

Малалла çавра йёркеленёвён улшăнăвне хайлавсерен пăхса тухăпăр.

«Шуйтган чуринче» 20-шер йёркеллё йўнсем (4 йёркеллё çаврасене пёрлештерекен сыхă, вăл сыпăкран пёчёкрех пулать) мён пурё 4, 24-шар, 19-шар тата 18-шар йёркеллисем 2-шер йўн.

«Икё хёр» хайлавра 16-шар йёркеллё 2 йўн тёл пулать.

«Тимёр тылăра» çаплах йўнсем вырнашнă (скобкаёсенчи йўнсем сыпăксене йёркелёççё): $(16+16) + (26+22) + (22+22) + (24+20+20) + (8+8+8+8) + (8+8+8+8+8) + (12+10+12+12)$.

«Тăлăх арăм» хайлаври йўнсемпе сыпăксем: $(18+16) + (40+40+36)$.

«Выçă аптранăскерсем» савăра çаплах йўнсем вырнашнă: $(8+12+16+12+10)$.

Хайлавсен çавра-йўн тытăмёсене пăхса тухнă хыççăн çапла пётёмлету тума пулать.

1. Çавра йёркеленёвё виçё шайра пулса иртет: çавра, йўн тата сыпăк шайёсенче.

2. К.В.Иванов тёрпен 4 йёркеллё çаврана тёпе хурса сырнă.

3. БТлах тёл пулакан йўнсем: 20-, 18-, 19-, 24-, 16-, 22-шер йёркеллисем.

4. 1907 çул вёçёччен сырнă хайлавсенчи йўнсен калăпашё пёр хайлавра тёрлёрен тёл пулать. Ку вăл поэтăн 20-шер йёркеллё йўн шăрçалас асталăхё «Нарспире» сирёшленсе ситни

ҫинчен пѣлтерет.

Малалла «Нарспи» хайлаври сыпаксенче еплерех састаш тѣсѣсем тѣл пулнине пѣхса тухапѣр (ытларах тѣл пулаканнысене маларах лартнѣ):

1. «Силпи ялѣнче»: АБАБ, АБВБ, ААББ. 2. «Сарѣ хѣр»: АБВБ, АБАБ. 3. «Симѣк каѣ»: АБВБ, АБАБ. 4. «Туй»: АБВБ, АБАБ. 5. «Юмѣс патѣнче»: АБВБ, АБАБ. 6. «Тарни»: АБВБ. 7. «Икѣ туй»: АБВБ. 8. «Хушѣлкара»: АБВБ. 9. «Симѣк иртсен»: АБВБ, АБАБ. 10. «Нарспи ѣѣ»: АБВБ, АБАБ. 11. «Силпире»: АБВБ. 12. «Вѣрманта»: АБАБ, АБВБ. 13. «Атте-анне»: АБВБ. 14. «Тѣватѣ виле»: АБВБ.

К.В.Иванов АБАБ тытѣмлѣ састашпа 1907 ҫул вѣснелле кѣна тухѣслѣ усѣ курнине шута илсен, ҫав састаш йышлѣ тѣл пулакан сыпаксене вѣл кѣрлач-нарѣс уйѣхѣсенче хушса ҫырнѣ тесе ҫирѣпшѣнех калама пулать. Кунта чи малтан «Силпи ялѣнче» тата «Вѣрманта» сыпаксене асѣнмалла. Вѣсене кайран хушса ҫырни иккѣленуѣсѣр.

«Нарспири» йуносемпе сыпаксенчи йѣркесен хисепне пѣхса тухни укерчѣке татах та усѣмлатать.

Юлашки вариантри сыпаксен тытѣмѣ ҫапларах йѣркеленнѣ:

1. «Силпи ялѣнче» – 160 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 8 йун).
2. «Сарѣ хѣр» – 160 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 8 йун).
3. «Симѣк каѣ» – 240 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 12 йун).
4. «Туй» – 104 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 5 йун тата 4 йѣркеллѣ тепѣр тулли мар йун).
5. «Юмѣс патѣнче» – 112 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 4 йун тата 16-шар йѣркеллѣ 2 йун).
6. «Тарни» – 138 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 6 йун тата 18 йѣркеллѣ тепѣр йун).
7. «Икѣ туй» – 140 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 7 йун).
8. «Хушѣлкара» – 152 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 6 йун тата 16 йѣркеллѣ 2 йун).
9. «Симѣк иртсен» – 116 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 5 йун тата 16 йѣркеллѣ тепѣр йун).
10. «Нарспи ѣѣ» – 240 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 12 йун).
11. «Силпире» – 60 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 3 йун).
12. «Вѣрманта» – 116 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 5 йун тата 16 йѣркеллѣ пѣр йун).
13. «Атте-анне» – 200 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 7 йун тата йуносене пайламан 60 йѣрке).
14. «Тѣватѣ виле» – 140 йѣрке (20-шер йѣркеллѣ 7 йун).

Састаш тѣсѣсен тишкерѣвѣпе килѣшүүлѣн, 160 йѣркеллѣ сыпаксене поэт кайран хушса ҫырнѣ темелле. Малтанхи сыпаксенче, автор шухѣшланѣ тѣрѣх, 140 йѣркерен (20-шер йѣркеллѣ 7 йунтен) ытла мар пулмалла пулнѣ. «Симѣк каѣ» сыпак

позт кайран пысаклатса янӑ темелле. Тен, унта «Туй» сыпӑкри уйрӑм йӑнсем те кӑрсе кайнӑ. Ҫапла вара малтанхи варинтра 4 – 7-мӑш, 9-мӑш, 11-мӑш та 14-мӑш сыпӑксем пулни иккӑленӑсӑр. «Силпире» сыпӑкӑн пӑр пайӑ, ҫенӑ сыпӑк («Вӑрманта») хушӑннӑран «Атте-анне» сыпӑка куҫать. Ҫак улшӑнусене пула сыпӑксенче йӑркесен хисепӑ малтан палӑртнинчен (20-шер йӑркеллӑ 7 йӑнлӑ сыпӑк) урӑхларах пулса тухать (22).

Сюжет архитектуроники

Литературӑра ытларах аталанулӑ сюжетлӑ хайлавсем тӑл пулаҫҫӑ. Вӑсенче конфликт ҫуралса, хӑрсе пырать те вӑҫенче сивӑнет. Кунта пурнӑҫри хирӑҫӑ хайлаври персонажсенчен, унта пулса иртекен ӑҫ-пуҫран килет. Вӑхӑт ҫакӑн йышши хайлавсенче сыпӑкран сыпӑка вӑҫленес еннелле сулӑнса, туртӑнса пырать.

Аталанулӑ сюжетра яланах икӑ пай курма пулать: конфликт тӑвӑленсе аталаннӑ (хӑрсе пынӑ) тата конфликт сивӑннӑ пайсем. Иккӑшӑн хушшинче *мехел* (кульминаци, хӑрсе ҫитни) тӑрать. Ҫак икӑ пайӑн калӑпӑшӑ пӑр пек мар: малтанхи иккӑмӑшӑнчен вӑрӑмрах (пысӑкрах). Мӑншӑн ҫавӑн пек пулнине «ылтӑн касӑк» («золотое сечение») принципӑпе ӑнлантарса пама май пур (23).

Ылтӑн касӑк пайӑсем ҫапларах пропорциллӑ пулмалла: 0,618 тата 0,382. Ҫавӑн пек архитектуроникаллӑ хайлав вулаканӑн чунӑнче килӑшӑ, илем туйӑмӑсем вӑранаҫҫӑ. «При воздействии на человека тех видов искусств, которые развиваются во времени, – тесе ҫырать бурят тӑпчевҫи С.Ш.Чагдуров, – их восприятие постоянно находится в напряжении именно потому, что оно предвосхищает кульминацию, то есть точку золотого сечения. Знание этого принципа помогает художнику фиксировать и удерживать внимание зрителей, слушателей, читателей на постоянном напряжении художественного события» (24).

Кульминаци хыҫҫӑн ӑҫ-пуҫ хирӑҫӑвӑ сӑрӑкленсе те вӑйсӑрланса пымалла. Ылтӑн касӑк хыҫҫӑн малтанхи ӑҫ-пуҫӑн пӑтӑмлӑтӑвӑ, результатӑ пулмалла. Поэзире вӑл 0,382 процентран кӑскерех те пулать: ун пек чухне ҫав текст тӑсӑлмалли вӑхӑта тӑхтав (пауза) йышӑнать (25).

Ҫак ылтӑн касӑк принципӑ пуҫ миминчи нейрон атмипе (нейронные сети), унти электричество хумӑсемпе тачӑ ҫыхӑннӑ

иккен (26).

К.В.Иванов хайлавёсен сюжечёсен архитекtonикине ку таранччен никам та пәхса тухманччә-ха. Ҙакә вәл чи малтан мехел (кульминаци) ыраңне паләртма, малтанхи архитекtonикайна кайранхи сыпаксен улшанавә еплерех витём күнини пәлме кирлә. Ҙапла майпа эфир сыравсан вәл е ку хайлавән пултарулахла историне лайахрах курма пултарайяр.

Поэтән 1907 җулхи юпа-чүк уйахёсен тәлне сюжет йөркелес асталахә еплерех шайра пулнини пәлме пире «Тимёр тылә» баллада тексчә пулашә.

Хайлавра мән пурә 312 йөрке. Унти кульминаци, әпә тәрәсех аңланатап пулсан, Ҙак йөркесенче хәрсе җитет:

– Ҙәрле җүрес ханам җук,
Утгар хаван җулуша!
«Сыв пул, эшин, пичеҗәм!»
Йөре-йөре сарә кин
Аслак җине улахрә,
Йөре-йөре җаванга
Улам ашне пытанчә.

Ҙак 8 йөркен варрине (214-215 йөркесем) иләпәр те пропорци шултаса пәхәпәр: ку вәл җәр утамлә җулан 68-мәш утамә. Эшин, Ҙак хайлав пайёсен пропорцийә пәрләхән 0,68 тата 0,32 проценчәсемле танлашаты. Ку вәл К.В.Иванов туйна, уншан җывах архитекtonика. Унан хайлавәнчи ытган касак ыраңә каштах каярах (0,06 чухлә) ырнаҗна. Паллә әнтә, Ҙакә илемпе гармонитуйамне вәратма пачах та чәрмантармасть, җав хушарах поэтән хай еверләхне аванах паләртаты.

Халә «Нарспи» архитекtonикине пәхса тухар. Унти кульминацине «Нарспи җә» сыпакра шырамалли иккәленүсәр. Сыпакан 7-мәш йүнәнче (121-140-мәш йөркесем) җә-пуҗ хәрсе җитет: кунга Тәхтаман наркәмәшлә яшка җинине үкерсе кәтартна. Вәтамран 130-мәш йөркене («Кәтартаты вәл чәмәрне») иләпәр те җаванта ытган касак тесе шутләпәр. Ку вәл хайлаври 1452-мәш йөрке. Малтан пуҗласа Ҙак йөркене җитичченхи вәрәмәш пәр пәтәмәш каләпәшән (2078 йөркеллә пәрләхән) 0,68 проценчәпе танлашаты! Эшин, «Нарспи» кульминацийә «Тимёр тыләри» ытган касак ыраңәпе пәтәмпех түр килет. Ҙакә вәл, тепәр хут калатап, К.В.Иванован хайлав архитекtonикине йөркеленин хай еверләхә.

Кульминаци ыраңне паләртни пире сыравсан хай еверләх-

не пѣлме кăна мар, хайлавăн пултарулахла историне сăнама-асăрхама та кирлѣ. Поэт «Нарспи» темиҫе тапхăр ҫырни, ăна вăл варринчи сыпăксенчен (Н.В.Шупуҫсынни «Туй») сыпăкран ҫырма пуҫланă тесе ҫирĕплетет) пуҫлани иккĕленүсĕр. Ҫакна састашри тата ҫавра йĕркеленевĕнчи уйрăмлăхсем те ҫенетерме пулашаҫҫĕ. Кульминаци уйăрса тăракан икĕ пайăн малтанхи пайĕнчи «Силпи ялĕнче» тата «Сарă хĕр» сыпăксем, иккĕмĕш пайĕнчи «Вăрманта» тата «Атте-анне» сыпăксем (вĕсенчи 4 йўн малтан «Силпире» сыпăка кĕнĕ) – малтанхи варианта 1908 ҫулхи кăрлач-нарăсра ҫенетсе-юсаса ҫитернĕ май хушса хунăскерсем. Икĕ пайне те пĕрешкелтерех хушса ҫырнăран ылтăн касăк вырăнĕ Тăхтамана наркăмăшлă яшка ҫитернĕ тĕлтех юлнă. Ҫав хушăрах сюжет ҫивĕчленсе хивреленнĕ, сăнарсен хирĕҫ тăрăвĕ вайланнă. Ҫакан пирки каярах тĕпленрех калаҫăпăр-ха. Халĕ пире илемлĕ идея сюжета йĕркелеме, ăна улаштарма пултарнине сăнани кирлĕ.

Илемлĕ идейпа сюжет

К.В.Ивановран вăл «Нарспи» сюжетне аҫтан тупни пирки ыйтсан, сăваҫ ҫакă нима те пĕлтермест тесе хуравланă иккен. Тĕрĕс хурав: поэт сюжета хайĕн пурнăҫ позицийĕ, концепцийĕ, тĕнче курăмĕ, ăнланăвĕ, илемлĕх ăнĕ витĕр «аласа» кăларать. Ҫавăнпа та хайлава мĕнле пур, ҫавăн пек пăхса хакламалла. К.В.Иванов шайĕнчи ҫыравҫа юмаха сăвăланипех ҫырлахма пултарайман (27). Ку пĕтĕмпех тĕрĕс.

Ҫапах та тĕпчевҫешĕн тепĕр тĕрĕслĕх те пур. Ҫыравҫан пурнăҫ концепцине тĕрĕс палăртма, автор позицине пĕлме ҫамалах мар. Кунта хайлава пур енчен те пăхса тухни, тĕпчевҫĕн субъектлăхĕнчен хăтăлма пултарни питех те кирлĕ. «Нарспи» хайлава тĕрлĕ вăхăтра тĕрлĕрен хак панине аса илер-ха: мĕн кăна каламан-ши ун ҫинчен юлашки 80 ҫулта!

Ман шутпа, ҫак ҫитменлĕхсем (чи малтан тĕпчевҫĕн субъектлăхĕ, вăл хайĕн курăмне хайлав авторĕн тесе шухăшлани) ҫыракансен тĕпчев инструментариийĕ чухăн пулнăран, вĕсен еҫсĕм наука статийинчен ытларах эссене ҫывăхран килеҫҫĕ. Унтан та кунтан тапалтарса илнĕ йĕркесене цитатăласа ҫырни, хайлава пĕр пĕтĕмĕшле ытамласа курма пĕлменни – ҫакă поэтамăр пултарулахне тĕпчекенсен тарăна кайнă чирĕ (28). Пĕри тепринчен иртсе каяс ҫмĕтлĕ, ҫавна май ҫĕклемне пысăкран-пысăк

йӓтма хӓтланафӓ. Малта К.В.Иванов мар, тӓпчевӓ хӓй тӓ-
рать. Вӓл юлашки ӓулсенче мӓнле кӓнекесем вулани, кам
ӓырнисене мала лартни витӓр курӓнать. Мӓн тӓвӓн ӓнтӓ, мода
текенни литература тӓпчевӓсен хушшинче те лайӓх палӓрать.

Мӓншӓн палӓртсах ӓыртӓм-ха ӓак йӓркесене? Пирӓн класси-
кӓлла литература кӓна мар, классикӓлла литературоведени те
пур тешӓн. ӓав тӓпчев шукулӓ шӓпах та классикӓна тарӓннӓн
тӓпченӓ майӓн ӓирӓшленнӓ. ӓпӓ кунта вырӓс классикине нумай
томсемпе пичетлесе кӓларнӓ май ирттернӓ тӓпчевсем пирки
калатӓп.

ӓӓмах хайлавсен пултаруӓхӓӓ историне тӓпчес ӓйтусем
патне илсе ӓитерчӓ. ӓыравӓ мӓн калас тенине унӓн ал
ӓыравӓсемпе, хайлав варианчӓсемпе ӓслекен ӓтларах та тӓрӓсрех
пӓлме пулгарать. Кунта тӓпчевӓ субъектӓхӓ мар, ал ӓырури
факт малта пырать, ӓенертермелли ӓӓлтав шутланать. Хӓйӓн
ӓинчен хайлав авторӓ хӓех каласа пырать ун йӓшши тӓпчевре.

Илемӓ идея чи малтан хайлав авторӓн курӓмӓпе, унӓн
ӓнӓпе, вӓл пурнӓсри пулӓмсене хак панипе ӓыхӓннӓ. ӓыравӓн
ӓн ӓйӓнчине (подсознательное) мала лартса тӓпчени, В.Е.Хали-
зев шухӓшӓпе, хайлава ӓнланма пулӓшмасть. «Творческая воля,
сознательные намерения, духовная активность художника обхо-
дятся молчанием, недооцениваются, либо игнорируются по су-
ществу» – тесе ӓырать тӓпчевӓ (29). Вӓл, чех филологӓ
Я.Мукоржовский каланипе килӓпсе, ӓӓпла пӓтӓмлетет: «основ-
ной фактор впечатлений, вызываемого художественным произве-
дением, – это авторская *преднамеренность* (курсив автора –
В.Р.), что именно она соединяет воедино отдельные части
произведения и придает смысл сотворенному» (30).

Автор шухӓшне, унӓн кӓмӓӓне тӓрӓс палӓртма, каларӓм
ӓнтӓ, хайлавӓн пултаруӓхӓӓ историне туллин тӓпчени пулӓ-
шать. Кунта тӓпчевӓн субъектӓхӓне минимума ӓитиччен чакар-
ма май килет.

Илемӓ идейӓна тарӓннӓн ӓнланма автор концепцийӓпе
пурнӓӓ ӓине пӓхни пулӓшать тенӓччӓ. Юлашкине пӓлме авторӓн
хавхине (пафосне), унӓн хайлаври ӓӓнарне палӓртни питех те
кирӓ.

Автор концепцийӓ еплерех пулнинчен сюжет аталанӓвӓ
хӓш йӓрпе (ӓулла) каясси килет. ӓппин, кунта пӓрремӓшӓ
иккӓмӓшӓне пӓхӓнтарса ӓураӓӓнтарать. ӓнчен те тӓпчевӓ автор
малтан сюжет никӓсне мӓнле материала (пурнӓсра чӓн пулнине,

халӕх сӕмахлӕхӕнче анлӕ сарӕлнӕ сюжета тата ыг.те.) хунине пӕлет пулсассӕн, уншӕн авторӕн пултарулӕхри кӕмӕлӕпе шу-хӕшне пӕлесси йывӕр ӕфсех мар.

«Шуйттан чурине» «Тимӕр тылӕ» ӕӕл куӕссем

«Шуйттан чури» трагедин планӕ тата унӕн хӕш-пӕр сыпӕ-кӕсем «Тимӕр тылӕпа» «Икӕ хӕре» ӕырма палӕртиченех ӕурал-нӕ тенӕчӕ маларах. Ахӕртнех, планне поэт Чӕмлӕре ӕитичченех (1907 ӕулхи авӕн уйӕхӕччен) йӕркеленӕ. Пӕрремӕш пайне вара сӕвӕф авӕн уйӕхӕнче хайланӕ пек пулса тухать. Автор хӕй хайлав жанрне планра «Переделка из народного рассказа» тесе палӕртнӕ. Эпин, хайлав сюжетне вӕл халӕхра ӕӕрекен халап-ран илнӕ теме май пур.

Планра вӕрӕф хирӕнчи икӕ чӕваш тӕвансем мар, юлташсем кӕна иккен. Шуйттана тухнӕ чӕваш кайран тӕван килне таврӕнса арӕмӕпе ачисене вӕлерет. Кунта чи малтан мулпа чун хирӕӕвӕ палӕрать. ӕынна укӕшӕн вӕлерекен хӕйӕн чунне шуйттана сугать.

Халӕх халапӕсенче ӕын хӕйӕншӕн хаклине (тин ӕф ӕуралнӕ ачине, чунне) шуйттана пани, мулпа улӕштарни ӕинчен калани-сем йышплӕ тӕл пулаӕфӕ. ӕак проблемӕна хускатасшӕн пулнӕ та К.В.Иванов.

«Шуйттан чурин» пӕрремӕш пайӕнче авторӕн шухӕшӕ тарӕнланса пыни кураӕнать. Кунта мулпа чун хирӕӕвӕ мулпа тӕванлӕх (пӕр юнлӕ ӕынсем) хирӕӕвӕне куӕать. Мул ют ӕынна кӕна мар, пӕр варта вьртнӕ тӕвана та вӕлерттерме пултарать иккен.

Авторӕн ӕак концепцийӕ, философилле ӕнлавӕ 1907 ӕулхи юпа уйӕхӕ тӕлне ӕырӕплене ӕитнӕ тесе калама сӕлтавсем ӕителӕккӕх.

«Икӕ хӕрпе» «Тимӕр тылӕ» хайлавсене автор юпа-чӕк уйӕхӕсенче ӕырнӕ тенӕчӕ. Ашшӕне тӕррӕн каласа юрайман хӕрӕпе пӕянӕшне хӕйӕн кӕмӕлӕпе минретекен кинӕ хушшинчи хирӕӕу вӕл «Шуйттан чуринче» хускатнӕ проблемӕна тарӕнлат-са пыниех.

«Икӕ хӕрти» хирӕӕу В.Шекспиран «Король Лир» трагедий-ӕнчех пур. Чӕваш литературинче ӕав ашшӕле хӕрӕ хушшинчи хирӕӕвӕ Н.Кедров хӕйӕн «Аӕана-аннӕне хисепле, хӕвна та аван

пулѐ» повесѣнче (1899) лайӕх кӕартнӕ. Хӕрӕнкӕ ашшӕ хӕйӕн вицӕ хӕрӕнчен хӕйне хӕшӕ ытларах юратнине ыйтса пӕлесшӕн пулатъ. Юмах мелӕпе усӕ курса, автор малтанхи икӕ хӕрне ашшӕ умӕнче йӕпӕлтатнӕ пек кӕартгатъ. Кӕфӕн хӕрӕ (Лисахви) вара, ашшӕн мулне хӕрӕнменскер, фӕпла калатъ: «Чӕн калатӕп, атте! Эпӕ тутлӕ сӕмахсем каласа йӕпӕлтатса фӕреме ӕста мар. Чӕре мӕн калама хушатъ, фӕвна анчах калама пултаратӕп. Юри улгаласа фӕнна фемфете пӕлместӕп» (31).

«Икӕ хӕрте» те ашшӕ хӕрӕнчен суя сӕмах илтсе чунне фемфетесшӕн. Юлашкинчен вӕл, хӕй кӕтнине илтейменскер, фӕпла калатъ: «Санра пархатар сахал, // Эсӕ манӕн хӕрӕм мар!». Вулавфӕ пуцӕнче фӕйӕнчех «Нарспири» «Атте-анне» сыпӕкри сцена куранатъ. Унта та хӕйсен тӕван хӕрне ытханни пур-фке!

«Тимӕр тылӕра» та пӕянӕшӕпе кӕфӕн кинӕ хушшинчи хирӕфӕ тӕратъ. Сюжет фӕлкуфне пӕлни пире хайлава фӕрнӕ чухне кӕртнӕ улшӕнусене пӕлме пулӕшатъ. Пӕр килти фӕнсен хирӕфӕвӕ мӕнне фӕхӕннине те лайӕхрах курма май килӕ.

К.В.Иванов Чӕмпӕре 1907 фӕлхи фӕрла уйӕхӕн вӕфӕнче фӕтсен, унта вӕл шул библиотекинче пурӕнни паллӕ. Фӕракан фӕмрӕк фӕн библиотекарӕ кӕнекесемпе тата ал фӕрусемпе паллапмасӕр тӕма пултарайманах ӕнтӕ. Уйрӕмах вӕл Г.Т.Тимофеевӕн «Тӕхӕрӕял» ал фӕрӕвне тӕплӕн вуланӕ. Фӕкна унти юрӕ йӕркисем «Нарспире» тӕл пулнине те ӕнентерме пулатъ (32).

«Тимӕр тылӕ» сюжетне поэт «Тӕхӕрӕял» ал фӕрӕвӕнче пулнӕ «Лӕпӕр» ятлӕ юмахран илнӕ. Фӕпла фӕрӕплетсех калама хайлавра тӕл пулакан ял ячӕ (Акӕр) пулӕшатъ. Чӕн пурнӕфӕра ун йӕшши ял фӕк. Сӕвӕф фӕв сӕмаха Г.Т.Тимофеев кӕнекинче шыраса тупнӕ. Унта фӕпларах тупмалли юмах пур: Акӕр йӕтти ашса пыратъ, аякки витӕр хӕвел пӕхатъ (фӕра фӕна).

Халӕ «Тимӕр тылӕри» фӕк йӕркесене аса илер:

Акӕр фӕлӕ тап-такӕр,

Уйӕх фӕти фӕп-фӕтӕ.

Юмахра ама фӕри хӕйӕн кинне фӕпла калатъ: «Уйӕх фӕти фӕп-фӕтӕ, фӕтма фӕлӕ тап-такӕр; пашалу пӕфӕр те хӕнана кай».

Вицӕ текстӕнче те фӕлпа пыни тата фӕлтен хӕвел (уйӕх) фӕтатни фӕнчен каланӕ. Тупмалли юмахри паллах мар Акӕр сӕмахран (33) К.В.Иванов Акӕр ятлӕ ял ячӕ туса хунӕ. Мӕншӕн шӕпах фӕв ята илни пирки халӕ пуфӕмӕрсене ватмӕпӕр. Фӕкӕ (хайлаври фӕн тата ял ячӕсен функцине палӕртасси) хӕй уйрӕм тӕпчеве тивӕф ытту пулнине кӕна палӕртса хӕварӕп

(34).

«Ләпәр» ятлә юмах җапларах пусланатъ: «Карчәкпа старик пурәнаҗҗә, тет. Кусенән пәр ывалә пур, тет. Ывәлийән ама җурри пулнә, тет. Ама җурри ләпәр, тет, ку ывалне авлантарнә, тет. Ачи те пулнә, тет. Пәрре кәр кунне ку ама җурри, ачанән амәшә, тула тухнә тет те, уйәх җути җап-җутә, тет; пүрте кәрсен кинне калать, тет: «Уйәх җути җап-җутә, җатма җулә тап-такәр; пашалу пәҗер те хәнана кай», тесе калать, тет.» (35).

К.В.Иванов җак юмах пусламәшне чылаях уләштарать. Пәрремешәнчен, «Тимәр тыләра» ыглашши персонажсене (старик, ывалә, ачи) кәртмен, җав хушәрах тепәр кин сәнарне хушнә. Мән тума кирлә пулнә-ши җак? Вуласа пәхар-ха тепәр хут:

Аслә кинә мән ятли
Пире халә кирлә мар:
Хай(не) кевәллә арәмччә,
Түрриперех каласан,
Хитрех те мар мухтама,
Начар та мар хурлама.

Кәҗән кинән (Чәкәҗән) хитреләхне, вәл «ыгарма җук аван» пулнине, унән тути те «чуп тума җүхе» пулнине кәтар-тма кирлә пулнә иккен җак хушма сәнар. Хайхи авторән кәмәлә әҗталла туртәнни те паләрчә: вәл юмахри пек ырапа усала кәна мар, җамрәкпа (хитрепе) ватта (сукәр «әҗтиҗука») хирәҗлетсе кәтартаҗ тәллев тытнә.

«Тимәр тыләри» кәҗән кин юмахри пек ачаллә мар, упәшки те җук унән. Шәпах «чуп тумалли» җулсенчи җамрәк арәм вәл. Җакә киләшмен те әнтә сукәр тухатмәшә, җавәнпа вәл юратман хайән «җын савәнса тәмалли» кинне.

Җак шухәш патне эфир автор юмаха еплерех уләштарнине тишкернә май җитетпәр. Кунга тепәр уләштару пирки калани те кирлә. Юмаха вәпәр (ләпәр) карчәк кинне вәлерме малтанах шутласа хурать, әна хәнана юри җәрле кәларса яратъ. Балладәра кинә карчәка хытах җилентерет, әна йүтетсе җитерет. Карчәкән пуҗәнче малтан кинне вәлерес шухәш пулманнине җак йәркесенчен пәлме пулатъ:

– Ай, җәр җәтманә пусна!
Ырра мар-тәр ку кинәм.

Юмахри ама җури кинәпе мәнукне хай җисе яратъ. Карчәк

вара кинё йүтетнёрен кәтәрәть. Каярах, пәлетпёр ёнтё, тимёр тылā та кәтәрса каять. Сәлтавне карчәк а́на кине хәвалаттарса та таврәнма чёнсе йәләхтарнинче курмалла.

К.В.Иванов, юмаха уләштарса, «усала тәкёнме (вәратма) юрамасть» текен шухәша паләртасшән пулнā. Сакна тәпчевсёсем тёрёсех асәрханā.

Сапах та кунта автор сәк шухәшран тарәнрах каласшән пулнā теес килет. Сарā кин хайён пәянәшне мёншён йүтетгине аса илер-ха: вәл тәван я́не, тәванёсем патне ситесшён сунать. Вёсене ку́рас килнёренех вәл тусёмне сухатать – сула усал-тёсел вәраннā вәхәтра (сёрле) тухать. Кунта автор сарā кине айәплас тенине курмастәп эпё.

Кин сёрле сула тухнā мотив юмахра та пур, а́на сәвәс сәшлипех хәварнā. «Вәратнā усал кәтәрма пултарать» текен шухәш автора карчәкпа тимёр тылā хәтланәвёсене тёрре кәларма кирлё пулнā. Кин хәтланәвне поэт тәванлāх туйәмё вәйлā – пулнипе, вәл тунсәхласа ситнипе сәлтавлать.

Хайлавән тәп шухәшне әнланса и́ме юмахән вёсене пёлни пуләшать. Унта пёрре вилнё кинё тепёр хут чёрёлсе тәрәть. Пәянәшне вара, усал вупәра, «сёлё пёрчи пек тураса тухрёс, тет те, халё те пулин аван пурәнасёсё, тет».

Балладәра кинё те, карчәкё те вилесёсё. Мён пурё кунта сукәр та ватā карчәк хайён чипертен те чипер сәмрәк кинне юратманнипе сыхәннā. Юратманлāхё вара кинён хитрелёхёпе сәмрәкләхёнчен килнё. Ахальтен мар автор юмаха чи малтан кин хитрелёхне кәтартас тёллеве пуләштарать.

Айәплā-ши Чёкес хай хитре тата сәмрәк пулнишён? Палла, айәплā мар. Ку вәл сүт сәнталәк панā, турā сырнā ырәлāх. Хитрелёхпе савәнмалла, «сүхе тутана чуп тумалла», тәванпа тәванән та пёрле хутшәнса та килёштерсе пурәнмалла.

Сук вёт, и́леме курайман сынсем те пур сёр синче (вёсене шуйттан сәпла тәвәть иккен). Вёсем сукәр (поэт юмахри вупәр карчәка ятарласа сукәрлатнā факт эпё калани те авторән шухәшё пулнине ёнентерет), вёсене пула и́лем синкерлёх патне ситсе тухать. Анчах тавәру саманчё те ситетех: сукәра хай вәратнā усалах тәп тәвәть, хайне те пётерет.

Сүт сәнталәк йёркине хирёс кайни ырри патне и́лсе ситермест. Сәк шухәша «Шуйттан чуринче» те, «Икё хёрпе» «Тимёр тылāра» та асәрхатпәр. Сәв йёрке (тёрёслёх) малтанхи хайлавра тәванлāха тәп тунәран, иккёмёшёнче суя сулё сине тәнәран,

юлашкинче илеме курайманран арканать. Чёкеç хайён хитришён пётет, «Тәләх арәмри» кёçён кин леш тёнчене хайён юратнә мәшәрә вилнёнрен каять. Хитрелёхе юрату – сүт сәнталәк ырләхё. Хитрелёхе курайман сукәрсемпе юратнә сынсене пёгерекен вәрçә-харçә тәнәçләха аркатаççё, синкерлёх патне илсе ситерещё.

Сапларах шухашсем суратать асәннә хайлавсен пултару-ләхлә историйёсене пәхса тухни.

«Нарспи»: хайлав сәл куçё

Хайлава тишкернай май тёпчевсё чылай чухне әна сырнә вәхәт паллисене шырать, вәсене тупма тәрәшәть. «Нарспие» те сав мелпех тишкереççё, XX ёмёр пуçламәшёнчи пурнәç паллисене шыраççё. Пысәк пёлтерёшлё хайлавән историйё нихәсан та әна сырнә вәхәтран пуçланмасть. Сакән пирки М.М.Бахтин акә мён калать: «Великие произведения литературы подготовляются веками, в эпоху же их создания снимаются только зрелые плоды длительного и сложного процесса созревания» (36).

Хайлава әна сырнә е авторё пурәннә вәхәтпа кәна сыхәнтарса әнланма тәрәшни унән тарән варәннә илемлё идейине пёlime май памасть. Сакән пек чухне тёпчевсён хайлава, М.М.Бахтин калашле, *Пысәк вәхәт* куçёпе пәхса әнлантарни кирлё.

Пысәк вәхәт паллисем культура тёрлё енлён курәнаççё. Каләпәр, тёрё историйё си-пуçән тёрлё элеменчёсенче тата сарәлнә ареалёнче (этнотерриторире) үкерённё. Сәмахлә культуран стилёсемпе мотивёсен историйё фольклор жанрёсенче упранса юлнә. Сюжетсен историне, поэтикәна та ватә е сәмрәк жанрсене уйәрса пәхнә май пёлме пулать (37).

Халәх прозинчи (юмахсенчи) персонажсем хайсен ырәләхёпе е усалләхёпе паләраççё. Вёсенче сүт сәнталәк тәнәçләхё яланах сёнтерет. Усал персонажсем вилеççё е ыррисене пәхәнаççё («Ләпәр» юмаха аса илер-ха).

Чәваш халәх юррисен йышёнче сюжетлә текстсем питех йышлә мар. Сапах та унән пеккисем пур, вёсем чи малган истори темипе хайланнә. Савән йышши текстсенчен пёрне С.Максимов композитор 1927-1928 сүлсенче Сёнтёрвәрри районёнчи Упакасси ялёнче сырса илнё. Умёнче прозәлла халап пайё пур: «Ку юрра пёр ватә карчәк юрлатчё, тет. Карчәксем

каланă тăрăх, ёлёк, Хусана илнё чух, патша майри мечет тăррине хăпарнă, тет те, амăрт кайăк пулса вёссе кайнă, тет». Малалла виçе çавраллă юрă тексчё каять (38).

Хусан ханён Сафа-Гирлейён Сююмпике ятлă арăмён упашки вилсен хайён кăкăр ачипе тăрса юлать. Халапсем тăрăх, въл хайне вайпа качча илекен Шăхаль хана хирёç тăрса, Хусан кремёлёнчи пёр башня çинчен сиксе вилет. Акăш пулса вёссе кайнă вариант та пур. «Сююмпике пейёчё» ятлă тутарла пейётре а́на Мускава вайпа илсе кайни çинчен каланă. «Мана сутнă мърсасенён пуçё çёре хурăннă тесе юрлать въл, пур çыннăн та юлашкинчен тăпра айёнче пулмаллишён хурланать (39).

Тутар халăхён тепёр пейётёнче пёр çын хайён Хамида ятлă хёрне вырăс офицерне вайпа качча пани çинчен каланă. Хёр шыва сиксе вилес умён çапла юрланă тет:

Юнлă та пурçан явлăкăм офицер майёнче çутă пулчё,
Хăмăшлăхри яштак пёвём офицер хивёнче хур пулчё...
Авăрлă ылтăн пуртă хёвел куçне юхтарё,
Хăмăшлăхри яштак пёвём хăва тёлёнче çёрё (40).

Пушкăрт халăхён «Хура Çăрха» ятлă эпикаллă юрă пур. А́на вырнăн-вырнăн юрламасăр та каланă. 1907 çулта Самар кёпёрнинчи Бузулук уесёнче М.Бурангулов çапларах фабулаллă текст сырса илнё. Аблай ятлă йёкёт Масем ятлă пуяннăн Махтымхылу ятлă хёрне юратса пăрахать. Нугуш пуян хайён бьвалё валли çак чиперккене çураçма евчёмем ярать, Масем пуянпа килёшсе татăлать. Аблай хайён Хура Çăрха ятлă учё пулăшнине пула хайён савнине килне илсе каять. Çухалнă хёрне шыраса ситнё ашшёне Махтымхылу çапла хуравлать:

Сакмар шывё хурăнлăх,
Умест, тесе ан калăр.
Чухăн йёкёт Аблай та
Мул тупаймё ан тейёр.
Нугуш пуян ьвалён
Арас каймё ан тейёр...
Вайпа парсан Нугуша
Хирёслеймёп ан тейёр;
Хура та çёр айёнче
Вырăн тупмăп ан тейёр...
Эп хулăмшăн сутанмăп
Йёкёчё ар пулмасан,
Кăкăрне те сёртёнмёп
Юратăвăм пулмасан.

Сакан хыҗсан Масем пуян хайён хёрне Аблай чухана качча пама килёшет (41).

Хайён савнийёпе пёрле пулма май килмен, урэх җынна вайпа качча панә телейсёр хёр пирки калакан халапсемпе юрәсем төрөк халәхёсен сәмахләхәнче пин-пин җул упранаҗсё. Вёсене төпе хурса ватам ёмёрсенчи поэтсем дастан-поэма хайлани те паллә. Акә, узбексен Низами Ганджеви ятлә сәвәҗи 1188 җулга «Лейлипе Меджнун» дастан җырать. Унти лейтмотив – икё җамрәкән вёри юратәвё. Ашшё-амәшё Лейли ятлә хёрне чухән Кайса (Меджнуна) качча пама килёшмест. Романтикәлла юрату хёр хайён каччи аллинче вилнипе вёҗленет.

Сак Низами хайлавён фабулине төпе хурса каярах сәвәҗсем төрлө җөлхепе хайлавсем җырни паллә. В.Шекспир «Ромеопа Джульеттин» фабулине унтанах илнө тесе калаҗсё (Е.Э.Бертельс).

Традицилле фольклористикәра лиро-эпика тексёсене *баллада* тата *сюжетлә юрәсем* тесе калатчё. 1982 җулга эпё вёсене *пейёт* ятпа паләртма сөннөччө. Пулса кайнине тата тематикине кура, җапла пейётсем пурри җынчен җырначчө: авалхи пейётсем, вәрҗә пейёчөсем тата юрату пейёчөсем (42).

Чәваш халәх сәмахләхәнче авалхи пейётсем сахал мар төл пулаҗсё. Вёсенчен пёрне, Хусан ханён майри җынчен калаканнине, илсе кәтартрәм ёнтө.

Самар тәрәхәнче 1911-1912 җулсенче җырса илнө пейёт җапла пусланать: “...Ёлөк пёр чәваш хай хёрне төрөк җыннине панә тет. Хөрө каяшән пулман. Әна йәпатса хөрөн йәмәкө җапла такмакласа юрланә тет:

Вёҗ, вёҗ, аккәш, вёҗ, аккәш та

Төрөк хирне үк, аккәш.

Төрөк хирё шура җөҗке,

Эшир әна курнә-җке.

Кай, кай, акка, кай, акка та

Төрөк арәмө пул, акка.

Төрөк майрин камсульсене

Мана та тәхәнма пар, акка...»

Малалла хөҗпе җөҗө тытнә вырәс җыннине сәнланә, вәл ашәшнө чикме хатёрри пирки каланә (43). Тепёр пейётре тутар тыткәнөнчи хөрө патне тәван амәшө җитни, мәнукне сиктернө май вәл юрә юрлани пирки каланә.

Ашшө-амәшө хёрне вайпа качча пани җынчен калакан

сюжетсем темиҫе ушкәна пайланаҫсә: ют патшаләха (тыткәна) илсе кайни ҫинчен, ют халәха е пуян ҫынна пани ҫинчен. Ют халәх ҫыннине вайпа качча пани ҫинчен калакан тепәр пейёте М.Арзамасов Тёрлемес яләнче ҫырса илнә. Пёр хёре ҫармас каччине вайпа качча панә тет. Атәл урлә илсе каҫнә чухне вәл ҫапла юрланә пулать:

Ай, атгесәм, аннесәм,
Аттем-аннем пулмарё те
Мана ыр кунсем пулмарёҫ.
Ахах ягәм – путмарё,
Мерчен ягәм – юхмарё.
Хурән ҫырли пишнә чух
Хурнгапсенчен уйәрчёҫ,
Ҫёр ҫырлийё пишнә чух
Ҫёртен-шывран уйәрчёҫ.
Тангә кёпҫи үснә чух
Тангәшсенчен уйәрчёҫ.
Ай-хай чунҫәм, ҫамрәк чун,
Кангәр пекех үсрёмёр,
Пуса пекех уйәрчёҫ.
Ай, атгесем, аннесем,
Ай, пиччесем, инкесем,
Эсир мана кураҫ ҫук,
Эп те сире кураҫ ҫук.
Манән пуҫри нухратәм
Атәл тёпне сарәлтәр.
Манән умри кёмёл тенкё
Атәл тёпне ҫутәлтәр.

Юррине юрласа пётернә-пётермен ҫав хёр кимё ҫинчен Атәла сикнә тет (44).

Ҫак фабулала уса курса, Трубина Марфи «Елик» ятлә сәвәлла халап (пейёт) хайлани паллә. Турхан Яккәвён «Варуҫси» поэmine те ҫав авалган килекен сюжета тёпе хурса ҫырнә темелле.

«Нарспи» поэма сюжетәнче те тёпре ашшә-амәшә хайён хёрне юратман ҫынна вайпа качча пани, савнә ҫынсене пёр-пёринчен уйәрса яни тәрать. Н.В.Шупуҫҫынни аса илнә тәрәх, К.В.Иванов поэма сюжетне Чёмпёрти шул хуралҫинчен илтнә (45). Сәвәҫән Праски ятлә йәмәкё урәхла аса илет: «Произведения тёп шухәшне эпё ун чух юрәсенчен илтнә пулө терём. Мёншён тесен халәх хушшинче хёрсене ют ҫёре ватә та юратман ҫынна качча пани ҫинчен нумай юрлаҫсә. Квинтилиан

пёлтернэ тэрэх, «Нарспи» сюжетне Констангин асаннерен илтнэ» (46).

Шкул хуралси мёнлерех сюжетлэ халап каланине халэ тин пёлеймёпёр, мёншён тесен сырса хаварни упранса юлман. Поэт асламашё мánукне мёнле юрă юрласа пама пултарнине Г.Г.Марков мана 1987 сулхи сёртмен 10-мёшёнче Слакпусёнче каласа пани пёлме пулăшпашь. Ун чухне вэл шапла пёлтерчё: «Эпё Мария Даниловна Ковалеван племянникё. Пёррехинчен унран «Нарспи» поэма пирки ыйтрăм: «Каласа парър-ха, мёнрен аса илнэ-ши К.В.Иванов хайён «Нарспи» поэминё?» терём. Вэл мана: «К.В.Иванов «Нарспи» сюжетне хайён асламашё каланинчен илтнэ пулэ», терё. Вацлис аппа каланă тэрэх, ёлэкхи вăхăтра хёрсене вайпа качча панă. Саван йышши пёр хёрён юратман сынна качча каясси килмен. Ёна вайпа качча панă вăхăтра вэл вара хайне хай вилме шухăш тыгнă. Асламашё сакан синчен каланă чухне шапла та юрласа паратчё тет:

Ман пусамри тенкёсем
Пулă хуши пулайчър.
Ман тухьари тенкёсем
Пулă вълчи пулайчър.

Сав телейсёр хёр кёпер урлă кашă чухне шапла юрланă та шыва сикнэ иккен. Лап! ўкнёрен, савантах вилинэ вара» (47).

Ку пейёт Тёрлемес тэрэхёнче сырса илнэ пейёте питех те сывăх: хёр шыв урлă кашă чухне шыва сиксе вилет. Малтанхи тата кайранхи ёс-пус пирки прозълла каланă, хёр монологне вара юрă пек йёркеленё. Вэл ёна туй шыв (кёпер) урлă кашă вăхăтра юрлать. Трубина Марфин 1906 султа сырнă «Еликёнче» туй халăхё малтан пуртре пулнине, хёрёпе ашшё калафинине сánланă. Кунта калуся сáмахёсене те сáваласа сырнă. Кайран хёрён вилес умёнхи монологне вырнастарнă. Хайлав шапла вёсленет:

Сав ёше чавашсем манман,
Ирёксёр хёрсене сармăса паман.
Елик синчен шлăрсысем юрлащё,
Чаваш хёрёсем ыррипе асанащё.

«Нарспи» сюжетне аталантаракан тёп мотив – хёр хайён ашшё-амашё юратман сынна вайпа качча панине хирёс тани – чаваш хушшинче анлă сарълни иккёленусёр. К.В.Иванов вёсенчен хаш вариантне илсе усă курнине халэ лайăххэн пёлеймёпёр ёнтё. Шапах та сав мотив халăх сáмахлăхёнче сёршер сул

упранса, аталанса пыни питех те пѣлтерѣшлѣ. XX ѣмѣр пушла-
майпѣнче халѣх чунне ѡывѣх мотива тѣпе хурса, К.В.Иванов
вилѣмсѣр хайлав ѡырма пултарнѣ.

«Нарспири» автор сѣнарѣ

Хайлава хак паракансем чылай чухне калуѡа сѣмахѣпе
К.В.Иванов сѣмахне пѣтраштарасѣ. Ку ѣнтѣ вѣл хайлавра
темиѡе автор куѡе пуррине пѣлменрен килет. М.М.Бахтин ѡырнѣ
тѣрѣх, хайлавра автор сѣнарѣ (образ автора) пур. Вѣл ыгги
сѣнарсенчен уйрѣларах тѣреть, ѡав хушѣрах ѣна та ѡыравѡах
калѣшлать. ѡав сѣнар унѣн хѣйне евѣр маски (пит ѡинчи
писевѣ) иккен. Чѣн-чѣн автор шухѣшне вара ѣкерсе кѣтартнѣ
тѣнчерен тухса, ѡав тѣнче ѡине пѣхса хаклакан пек курса
пѣлме май пур (48).

Прозѣллѣ хайлавра автор-калуѡа, автор-художник тата ав-
тор-ѡын куѡесем пур. Малалла эпир калуѡа урлѣ автор сѣнарне
палѣртма тѣрѣшѣлѣр. Хайлава сыпѣксерен тата ѣунсерен пѣхса
тухиччен пѣр ыйтѣва татса пани кирлѣ. Калупала калаѡу
(диалог) шайлашѣвѣ К.В.Ивановѣн хайлавѣсенче еплерех ѣрке-
леннѣ-ши? Чи малтанах вѣсен функцийѣсем тѣрлѣрен пулнине
палѣртмалла: калу чылай чухне ѣѡ-пуѡа тулашран кѣтартма,
калаѡу вара персонажсен кѣмѣл-гуйѣмне палѣртма кирлѣ. Калу
формипе вѣхѣта хѣвѣртлатсан, калаѡу мелѣпе ѣна вѣрахлатаѡе,
уйрѣм самантсене сѣнласѣѣ.

«Тимѣр тылѣри» калуѡа сѣнарѣ уѡмлѣ, вѣл хѣйѣн ячѣпе те
калаѡать:

Кам та пулин шанмасран
Е вѣрѡасран хѣраса,
Пѣр ѣѡ ѡинчен калам-ха,
Хамѣр ялта пулнине.

«Нарспире» калуѡа монологѣ темиѡе тѣлте те тѣл пулать.
«Сарѣ хѣр» сыпѣкѣн 5-мѣш ѣунѣнче калуѡа Михетер мухтанни-
не ѡирѣплетсе ѣненерет, «Пирѣн ватѣ Михетер // Тивѣслипе
мухтанать» тесе пѣтѣмлетет. «ѡимѣк иртсен» сыпѣкѣн 6-мѣш
ѣунѣнче калуѡа Тѣхтаманпа хутшѣнѣва кѣрет, ѣна: «Анчах
кайран хѣвѣнах // ѣкѣнмелле ан пултѣр» тесе аѡрхаттарать.

Калуѡаѣн позицине пѣлме хайлавѣн чи юлашки ѣунѣнчи ѡак
сѣмахсем пулѣшасѣѣ:

ѡапла иртрѣ пурѣнѣс,
Пуѡе пѣтрѣ ѡамрѣклах,

Ашшѣ-амаш умахран
Пѣтрѣ хуйхă-суйхăпах...
Пулѣх туррăн кăмăлѣ
Ăслă турѣ хай хѣрне.
Атте-анне ирѣкѣ
Ўирѣ сарă хѣр пушне...

К.В.Иванов «Нарспири» калуѣ ѡанарне пѣр енлѣн хак паракан пек, илемлѣ те ѡамрăк Нарспине яланах хутѣлекен пек калăпланă. Вырнăн-вырнăн ѡав калуѣ ял халăхѣн е туй ачисен ячѣпе те калаѡать, вилекен Тăхтаманăн вьлѣхѣсене те хѣрхене илет. ѡав хушăрах Нарспи «тăшманне» хак пама та манмасть: «Пѣтрѣ пѣр чун тѣнчере // Ёѡсемшѣн хупланчѣ» тет. Тăхтаман ёѡсем – ѡамрăк та чипер хѣре «ѡаклатса» кайни тата ѡна хѣнесе тѣрлѣ асап кăтартни. Вѣсен ѡумѣнче Тăхтамана вѣлерни ним тѣшшине те тăмасть, вăл хай айăплă.

Халѣ халăх ѡамахлăхѣнчи юрату пейѣчѣсене аса илер: вѣсенче юрăѡа позицийѣ яланах вайпа качча паракан хѣрѣн кăмăлѣ енче пулнă. Юрăѡасем телейсѣр хѣр шăпишѣн кулянса, ашшѣ-амашѣпе ютă качча тарăхса юрланă. ѡак позиции эпир «Нарспи» поэмари автор-калуѣ монологѣсенче те куратпăр. Вăл хайлаври автор ѡанарѣн пѣтѣмѣшле ѡан-ѡанатне калăплама пулăшать.

«Атте-анне ирѣкѣ // Ўирѣ сарă хѣр пушне» идея-мотив К.В.Ивановăн халăх пейѣчѣсенчен куѡнаскерех. ѡак шухăша Нарспине Сетнер кăна мар, калуѣ та пуссах палăртаѡѣ. Калуѣ ял халăхѣ ячѣпе ѡапла та калать: «Ашшѣ ѡирѣ хай хѣрнех, // Тăван ѡирѣ тăванах».

Ўаврапа састаш хай евѣрлѣхѣ урлă эпир хаш ѡпăка маларах, хашне каярах хайланине пѣтѣмѣшле палăртса тухнăччѣ. Тѣслѣхрен, малтанхи вариантра «Силпире» ѡпăк хыѡѡан хальхи пек «Вăрманта» мар, «Атте-анне» (вăл хай уйрăм ятпа тăман, «Силпире» ѡпăках кѣнѣ теме май пур) пулнă. ѡакна «Атте-анне» ѡпăкăн малтанхи икѣ йѣрки те пѣлме пулăшать. Унта «Сетнер пѣчѣк пуртѣнче // Вѣсем иккѣн лараѡѣ» тенѣ. Камсем-ши? Умѣнчи йѣркесем ѡакна ѡнлантармаѡѣ. ѡав вăхăтрах «Силпире» ѡпăкăн иккѣмѣш йуѣнѣн вѣѡѣнчи йѣрке «вѣсем» камсем пулнине лайăх ѡнлантарать: «Нарспи, Сетнер, тиеѡѣ». ѡавăнти 3-мѣш йуѣне автор ѡѣнѣ «Вăрманта» ѡпăк кѣртнѣ майăн ѡыхантарма хайлани иккѣлеѡѣсѣр.

«Вăрманта» ѡпăкра тѣпре Сетнерпе Нарспи монологѣсем

тăраççĕ. «Атте-анне» сыпăкра та монологсемех (хушнă вырăн-сенче). «Нарспи ёçĕ» сыпăкра 12 йўн (240 йёрке). Сыпăк калăпашĕ, тĕпрен илсен, Нарспи монологĕсене пула капашсăр ўссе кайнă. «Симёк каçĕ» сыпăкра та çаплах. Вĕсем автора геройсен ашри туйăмĕне шухăшне палăртма кирлĕ пулни иккĕленўсĕр. Кун пек чухне авторăн позицине, вăл мĕн калас тенине каласусене тишкерсе пĕлме май пур.

Малтанхи икĕ сыпăкра автор калуçана ирĕке ярать. Кунта калуçан мелĕ-мехелĕсене, унăн хавхине (пафосне) асăрхани вырăнлă пулмалла пек. «Силпи ялĕнче» сыпăка хушса автор ёç-пуç пусланичченхи идилилĕ вăхата сăнланă. «Сарă хёр» сыпăкра идилли тĕнчи арканас хăрушлах пурри палăрать. «Симёк каçĕ» сыпăкра хирёсў сăлтавĕсем уçăмланса çитеççĕ:

«...Атте-анне ўсĕрпе
Хёрне итлес темерĕ,
Каччи пуян тенипе
Хёрĕн чунне пĕлмерĕ».

Çак Нарспи сăмахĕсем хыçсăн калуçă çапла пĕтĕмлетет:

Ватă чун та хыгнă чун,
Хытса кайнă кёçсе çав.
Çамрăк чун та пĕчĕк чун,
Чунĕ ыгла çемсе çав.

Хытă чунпа çемсе чун ватăпа çамрăк пулнăран килеççĕ тени «Тимёр тылăрах» пурччĕ мар-и? Унта та ватти шуйттанпа сыханнă, çамрăккин «чунне витерет».

Кайранхи хушăмсенче К.В.Иванов ашпĕ-амăшĕ хёрне мĕншĕн вайпа качча панине сăлтавласа аяллантарать тата контрастлă ўкерчĕксемпе хирёслетсе кăтартать. Монологсем те тĕп геройсен шухăш-кăмăлне пĕлме, вĕсен хăтланăвĕсене аялланма пулăшаççĕ. «Върманта» сыпăкра вулавçă çут çанталăк кăмăлне те пĕлет: Нарспипе Сетнер пёрле пулсан вăл лăпланать, хёвел пăхма, кайăк юрлама пуслать. Çав хушăрах: хура кайăк чайлатать:

Ай, Тăхтаман, Тăхтаман,
Нарспи чунне вăл шырать!

Автор çак вырăна хушса, кайранхи ёç-пуçа (çĕрле върмантан тухса върмантах сұхалнă вăрăсен ёсне) сăлтавлать.

Çапла вара К.В.Иванов «Нарспине» сырнă майăн унти идеясене чылай таранлатнă, ёç-пуçа сăлтавланă. кунта вăл çут çанталăкпа сын кăмăлне аста сыхма пултарнă.

«Нарспири» калуçпа геройсем чи малтан ашпĕ-амăшне

айһпласҗё. Автор хай мён шухайшланай-ши җакан җинчен? Сетнер каланай җак саяхсене аса илер-ха:

Вай ташмана пёгерме

Икё вайлай аллам пур,

Анчах айна пёгерсен,

Унтан усал тёнче пур.

Җак «җемҗе чунлисен» ташманёсем – хыгтай чунлисем, чуна, таванлайха мулла улайштарма хатёррисем. Вёсем вайлайрахне «Шуйтган чуринче» те, «Тимёр тыйла» та, «Нарспире» те куратпай эфир. Җав усал тёнчере мул хуҗаланат. Илемпе җамрайлах та юрату яланах пёрле. Талах арам та, Нарспи те хайсен савнийёсенчен уйраласшай пулманран вилеҗё.

Михетерсемпе Таштамансем вара каллах җав усал тёнче саккунёсене пайнаҗё. Вёсен куҗёсене шуйтган җуп кёртсе мар, мулла шартарса сукайлатнай. Җавсен җумёнче суяпа сукайланнай юмаҗ та мён пулассине витёр курат, мёншён тесен Сетнер пек җемҗе чунсене җав пурнайра «кёске ёмёр, йывай кун» кётней.

Михетер юмаҗран та сукайтарах пулнине вай хитрене мулла улайштарма пултарни те кайтартат. Җапах та тей салтавей кунга Михетерте мар, айна «сукайлатнай» усалта (усал тёнчере). Җак «усал вайлайрах» шухайша мала лартса, К.В.Иванов юмахсенчи «ырай кайна җентерет» идеяйна хирёҗлет, диалога кёрет.

Җав шухайша вай халах пейёҗёсенче те асарханай. Чи малтанах качча кайма килёшмен хёр хай җине алё хуни җинчен калакан сюжетсене аша хывнай вай, унай пуҗёнче пире паллай хайлавай коллизийё тевёлённей. Пейётре ырай хай кайна вилет пулсасшай, «Нарспире» вай усала та тей тават, «усал усала җиет».

Кунга эфир художникан пурнай концепцине кайштах та пулин айнама пултаратпай. Җут җанталай ыра (илеме, җамрайлаха, таса юратай) тейе хурса пурайна хушат. Җын тёнчи җакна пайнашшай мар, айна усал илёртсе пайсат. Мёнле җур куннерен кёр енелле туртайнат җут җанталай, җаван пекех җынсем те җамрайлахран ватлайхалла куҗаҗё, җемҗе җёресем хыгса пыраҗё, куҗсем сукайланаҗё. Анчах җурпа җамрайлах вилёмсёр: Җёкеҗ кин ырайне кёҗён хёр, талах арампа Нарспи йышшисем килсех тарёҗ. Хёвел пайайрки те сукай җын куҗё җине укё те вай та ырай enne куҗайё (юмаҗа аса илёр). Усал вайлай, ырай та параймё. Ёмёрсерен җапла пулё.

Хайлавай пултарулайла историне пайса тухни җаплаарах

шухăшсем патне илсе ситерме пултарчĕ. Паллах, çак шухăшсене çапла майпа тĕпченĕ хыççан кăна калама пулать теессĕн мар эпĕ. Кунта кашни тĕрлĕ çулпа утса тухма пултарĕ. Çапах та хамăран субъектлăха чакарас тесессĕн, ман шутпа, текстпа ĕçлени, унан варинçесене, авторан шухăш тытăвĕне ўтлентерў тапхăрĕсене пĕлни кирлех. Ку тĕлĕшрен эпĕ кунта сырни вăл проблемăна лартса малтанласа сырса пăхнă тĕслĕх кăна-ха.

Литературапа асархаттарусем

1. Кунта Н.К.Писканов, П.А.Сакулин, Б.В.Томашевский, Д.С.Лихачев ячĕсене асанни те сителĕклĕ. 90-мĕш çулсенче литературоведенири çак пая «динамикăлла поэтика» тесе калама пуçларĕç. Пăхăр: Динамическая поэтика. От замысла к воплощению. М., 1990. – 264с.

2. Лихачев Д.С. Текстология. На материале русской литературы X-XVII веков /Изд. 2-е, перераб. и доп. Л., 1983.

3. Там же. С. 33.

4. Родионов В.Г. Чувашский стих. Проблемы становления и развития. Чебоксары, 1992. С. 134-136, 160-162.

5. Там же. С. 161-162.

6. Ухсай, Яков. К.В.Иванов. Шупашкар, 1957. 64 с.

7. Çавăнтах. 65 с.

8. Константин Иванова аса илесçĕ. /Г.Ф.Юмарт пухса хатĕрленĕ. Шупашкар, 1990. 15 с.

9. Çавăнтах.

10. Кĕнекере К.В.Иванов сырнисем çапла йĕркепе пичетленĕ: «Икĕ хĕр» (3 с.), «Тимĕр тылă» (3-8 с.), «Тăлăх арăм» (8-10 с.), «Нарспи» (66-98 с.). Çак йĕркене хайлава маларах е каярах сырса пĕтернине асра тытса автор хăех тунă теме май пур.

11. Я.Ухсай каланă тăрăх, çак таргедин планне тата уйрăм пайне савăç «Тимĕр тылăпа» «Тăлăх арăм» тата ытти хайлавсене сырма план туса хуриччен йĕркеленĕ. Ахăртнех, апа сырма вăл Чĕмпĕре пыриченех пуçаннă.

12. НА ЧГИГН, отд. V, ед. хр. 322, инв. №2417. л. 5.

13. Куçару çак кĕнекере кун сүти курнă: Константин Иванова аса илесçĕ. 5-6 с. Сыру копийĕпе танлаштарăр: НА ЧГИГН, отд. II, ед. хр. 655. л. 4.

14. «Кайран, сурхури уйăхĕнче вара пуçламăшне сырчĕ» –

аса илет Н.В.Шупуҫсынни 1922 ҫулта. Ун чухне ҫенё календарь пулнине асра тытсан, сурхури уйӑхё январьпе тӑр килни курӑнать. И.Т.Трофимов та хайлава 1908 ҫулти фервальте вёҫленё тесе ҫирёплетет (1948 ҫулхи февралён 28-мёшёнче вырӑсла ҫырӑа аса илӑ К.В.Ивановӑн Слакпуҫёнчи музейёнче упранать. 1-6 с.)

15. *Шупуҫсынни Н.* «Нарспи» //Иванов К.В. Нарспи. М., 1930. 13 с.

16. Константин Иванова аса илесӕ. 57 с.

17. *Сироткин М.Я.* Константин Васильевич Иванов// К.Иванов: Собр. соч. Чебоксары, 1957. С. 12.

18. 1907 ҫулхи кёркунне ҫырма палӑртӑӑ ёҫсенчен поэт «Ватӑ вӑрман» тата «Хур кайӑксем» ятлӑ халапёсене вёҫлейменни паллӑ. Тен, ҫавсен вырӑнне уӑн пуҫёнче «Нарспи» ҫырас шухӑш тёвёленнё? Поэмӑра вӑрман сӑнарё пысӑк вырӑн йышӑннине шута илсен, ҫапла шухӑшлани чӑнлӑха ҫывӑх пек туйӑнать.

19. Ку ыйтупа тёплёнрех ҫак кёнекере паллашма пулать: *Родионов В.Г.* Чувашский стих. С. 105-117, 149-158.

20. Н.В.Шупуҫсынни Чёмпёре юпа уйӑхён вёҫнелле ҫитет, ҫавӑн хыҫӑн И.Я.Яковлев вёсене К.В.Ивановпа иккёшне М.Ю.-Лермонтов сӑввисене куҫарма хушать: «И.Я. пирён сӑвӑсене курчё те мухтанӑ пекки турё. Хӑй Лермонтова пит кӑмӑл тунӑ пирки вӑл пире Лермонтовӑн сӑввисене куҫарма хушрё. Ҫапла вара Кёҫтук «Калашник хуҫапа Иван ёмпӑ ҫинчен ҫырӑа юрра» куҫарчё, ун ҫумне тата пёчёкреххисене иксёмёр пёрле куҫарса, пёр пёчёк кёнеке туса, 1908 ҫулхи ҫуркунне патне кӑларттартӑмӑр» (*Шупуҫсынни Н.* Нарспи. 12-13 с.).

21. «Иван ёмпӑпе ҫамрӑк сыхлавӕ тата саттур Калашник хуҫа ҫинчен хунӑ юрӑ» ятлӑ кёнеке Чёмпёрте 1908 ҫулхи ака уйӑхён пуҫламӑшёнче ҫапӑнса тухни паллӑ. Типографире пёр уйӑхран кая мар-выртнине шута илсен, ал ҫыру кӑрлач вёҫнелле хатёр пулни иккёленӑсёр.

22. Ҫак шухӑша элё К.В.Ивановӑн 100 ҫулхи юбилейёнчех апробациленёччё. Тёплёнрех паллашӑр: *Родионов В.Г.* Чувашский стих. С. 134-136.

23. «Ылтӑн касӑк» принципё пирки С.Ш.Чагдуров ҫапла ҫырать: «Принцип золотого сечения был связан прежде всего с конструированием формы. Он «работал» на любое восприятие (будь то восприятие обычное чувственное, будь то восприятие

художественное). Этим принципом руководствовались в музыке, архитектуре, живописи... Суть его заключается в том, что развитие материала, нагнетание динамики протекает от начала общей формы (конструкции) до ее третьей четверти. Именно в третьей четверти преимущественно наступает кульминация (высшая точка развития – «точка золотого сечения»), после которой идет спад и итог в четвертой» (Чагдуров С.Ш. Стихосложение Гесериады. Улан-Удэ, 1984. С.43).

24. Савантах. 46 с.

25. Ку ыйтуга эпё 1988 султа ятарла статья пичетлесе каларнайчэ. Унта шапла калани пур: «П.Хусанкайан хаш-пёр саввисем мехел тёлёнге вёсленецё, урахла каласан, вёсёнге ёс-пуш хай ыраанне ларни, кульминаци хысёанхи развязка сук. Сакя вара, экспресиие чакарас тесесён, вуласа тухна хысёан каштах шухайшласа ларнине ыйгаты. Тен, савна пулах, хаш-пёр савасене вуланя хысёан сийёнчех теприсене вулама пуёанма сук. Ку вал лирикян уйрамлахё-тёр» (Родионов В.Г. Поэзии тёпчес ыйтусем (П.Хусанкай саввисенчи тёслёхсемпе) // Петёр Хусанкай. Шупашкар, 1988. 40 с.).

26. «Средняя геометрическая частота для нас составляет 22,13 герца; а две полосы равны 8,13 герца и 12,87 герца. Общий же диапазон, то есть разность крайних частот, составляет 21 герц. И отношения этих величин друг к другу приводят нас к удивительному результату – к золотому сечению» (Соколов А.А. Секреты золотого сечения //Фантастика 79. М., 1979. С.388-392). Ср.: Чагдуров С.Ш. Указ. раб. С. 47.

27. Кунта эпё поэтан «Тимёр тыла» балладипе «Икё хёр» хайлавне (унан жанрэ пирки ятарласа тёпчев ёсё сырмалла, темпён анал «савалла юмах» тесе калас килмест) кёсён класенче вёрентни тёрёс марне палартасан. Сакя поэтан пултарулахне тараннан аналма чармангараты. Асла ёсёмри ачасене вёрентнё чухне поэтан асталлахне тата философилле таранашне катартса пама сямалтарах пулни иккёленусёр.

28. Ю.М.Лотман шапларах каланя: «Идея не содержится в каких-либо, даже удачно подобранных цитатах, а выражается во всей художественной структуре. Исследователь, который не понимает этого и ищет идею в отдельных цитатах, похож на человека, который, узнав, что дом имеет план, начал бы ломать стены в поисках места, где этот план замурован. План не замурован в стенах, а реализован в пропорциях здания.

План – идея архитектора, структура здания – ее реализация» (Лотман Ю.М. Анализ поэтического текста. Л., 1972. С.37-38).

29. Хализов В.Г. Теория литературы. М., 1999. С. 60.

30. Там же.

31. Революциченхи чăваш литератури / Текстсем. 1 том (XX ёмёрчен). Шупашкар, 1984. 298-299 с.

32. «Тăхăрьялта» ҫапла юрă йĕркисем пур:

Шăпшăн-шăпшăн тăмашкăн

Шăпчăк чĕппи мар эфир.

Тăррăн-тăррăн тăмашкăн

Тăри чĕппи мар эфир...

Кĕнекере ҫак юрра «Туй юррисем» пая кĕртнĕ (Тимофеев Г.Т. Тăхăрьял. Шупашкар, 1972. 377 с.). Автор «Нарспи» юлашки вариантне ҫак йĕркесене хушса ҫырать:

Шăпăр сасси чарăнсан

Туй юррийĕ пуҫланать:

«Мĕншĕн шăпшăн ларатăр,

Мĕншĕн шăпшăн ларатăр?

Шăпшăн-шăпшăн лармашкăн

Шăпчăк чĕппи мар эфир».

К.В.Иванов юрăри мотива малалла аталантарать, Нарспи тарнă хыҫҫăнхи Михетер килне ытарлăн ҫапла ҫанлать:

Мĕн пулнă-ши ҫав тĕрлех –

Пурте шăпшăн лараҫҫĕ?

Шăпшăн-шăпшăн лармасăр:

Вĕсен хĕрĕ сук паян,

Нарспи усал Сетнерпе

Тарса кайнă вайăран.

33. Акар тени сунарҫă йыгтине пĕлтерет. Пăхăр: Егоров В.Г. Этимологический словарь чувашского языка. Чебоксары, 1964. С. 23.

34. Ҫавăн йышши тĕпчеве аслăлăхра поэзилле ономастика тесĕ. М.Ф.Федоровăн «Арҫурийĕнчи» ятсем пирки эпĕ пĕчĕк еҫ те ҫырнăчĕ (Родионов В.Г. Михаил Федоров: «Арҫури» аңлантарăвĕ. Шупашкар, 1999. 40-47 с.

35. Тимофеев Г.Т. Тăхăрьял. 406 с.

36. Бахтин М.М. Эстетика словесного творчества. М., 1979. С. 331.

37. Ку ыйтăва эпĕ тĕшлĕнрех ҫак кĕнекере хускатнăчĕ: Родионов В.Г. Чувашский стих. С. 21-45.

38. Чăваш халăх ҫамахлăхĕ. 3-мĕш том. Юрăсем. Шупаш-

кар, 1978. 34 с.

39. Татар халык ижаты. Бзетлэр. Казан, 1983. 33-34 б.

40. Савантах. 161 с.

41. Башкирский народный эпос. М., 1977, С. 428-442.

Кунта акъ мён кәсәк: К.В.Иванов 1907 сұлта сұллахи уйахсенче Н.Ф.Беляева Самар кәпәрнинчи ялсенче сәр виссе сүрени паллә (К.Иванова аса илеңсә. 44, 68 с.). Шәпах сав вәхәтра тин кәна медресерен вәренсе тухнә М.Бурангулов хайһән тәван яләнче (Бузулук уесәнчи Урга-Ильяс ауләнче) «Хура Сәрха» хайлава сырса илет. Унән фабулине К.В.Иванов Самар тәрәхәнчи чәвашсенчен те илтме пултарнә.

42. Родионов В.Г. Вопросы жанровой классификации чувашского фольклора // Чувашский фольклор. Специфика жанров. Чебоксары, 1982. С. 72, 103.

43. ГҖЧПИ АА, I уйр., 230 упр. ед. 220 л.

44. ИОАИЭ. Том III. Казань, 1880-1882. С. 284. Вариант: ГҖЧПИ АА, I уйр., 179 упр. ед.

45. К.Иванова аса илеңсә. 23, 29 с.

46. Савантах. 58 с.

47. В.Г.Родионов архивәнчен. М.Д.Ковалева – поэтан Маня ятлә йәмакәпе пәр класра вәреннә Слакпуç хәрә. Кайран вәл Чәмперте әс пухнә, Ивановсен киләнче тәтәшах пулнә.

48. «Разные смысловые плоскости, в которых лежат речи персонажей и авторская речь. Персонажи говорят как участники изображенной жизни, говорят, так сказать, с частных позиций, их точки зрения так или иначе ограничены (они знают меньше автора). Автор вне изображенного (и в известном смысле созданного им) мира. Он осмысливает весь этот мир с более высоких и качественно иных позиций» (Бахтин М.М. Эстетика словесного творчества. С. 295).

Ю.М.Артемьев

Аслә Силпи яләнче

Кама мәнле-тәр, мана хама «Нарспи» поэмәра сәнласа кәтартиә Аслә Силпи ялә пәтәм Чәваш Сәршывә, Чәваш тәнчи пек туйәнәтә, ял сыннисен пурнәсәнче вара пәтәм

чаваш халăхĕн аваллăхĕле пуласлăхĕ тарăн сăнланнăн туйанса тăрать. Уйрăмах пуласлăхĕ енне шухăш йĕрĕ уксен, чун сусенсе илет – К.Иванов поэмисенче ыра вайсен пуласлăхĕ сук. Мĕн каласшăн пулнă вун сиччĕри гений сынсен сакан пек хăрушла трагеди вут-сулăмĕнче (аça çапнă пек) сунса кайнă шăписем урлă? Пророкла чаваш тĕнчи пĕтесси сывхарса килчĕ тенипе сырлахман-ске-ха вăл. Ку ытла та пĕчĕк чăнлăх виçесĕр пысăк чун хаваллă поэтшăн.

Сапах те темскер асăрхаттармасть-ши, сывхарса килекен хăрушлăха систермест-ши автор? текен шухăш чун сүмĕнче йăва савăрнине чылайранпа туютăп эпĕ. Чăнах та, пĕчĕк Сенттисĕр пуçне, ытти геройсем пурте инкеклĕн те сарăмсăррăн сĕре кĕресçĕ. «Нарспире» сĕç-и, ытти поэмăсенче савăх ку. Выçлăх вăхăчĕ мар, пĕр-пĕр чир сави сулнипе те мар... Хрестоматисенче анлантарнă пек, чухăнсемпе пуянсен кĕрешĕв-ĕпе те сыханман поэмăри трагедилле еç-пуçсем. Апла пулсан, мĕнре-ши сăлтавĕ?

Мĕнрен тивсе амаланса каять-ха, сăмахран, Нарспи чунĕнчи хаяр трагеди вут-сулăмĕ? Кун пирки малтан К. Иванов, нимех те пулман пек, сăмах майăн сĕç хушса хурать тейĕн: «Ашшĕ сирĕ хай хĕрнех, тăван сирĕ тăванах». Кунта Нарспи хайĕн савнийĕнчен уйăрса, Тăхтамана ирĕксĕр качча пани синчен калать автор. Анчах та пурнăç йĕрки мĕн авалтан сачла пулман-и вара: пĕве кĕрсе арлă-арăмлă пулакан ашшĕ-амăшĕн ирĕкне пăхăннă-ске, вĕсен сăмахĕнчен иртеймен. «Турă сырни, ахăрах, сачла-тăр сав самани», тет автор хай те Нарспи Хушăлкана лартса кайсанах. Кунта сав «турă сырни» тенин пĕлтерĕшне кăшт каярахпа тĕплĕнрех шĕкĕлчесе пăхăпăр. Тĕнчере сĕр тĕрлĕ кĕнчеле тенешкел, юратман сынпа ĕмĕрне ĕмĕрлекенсем те, кўршĕ-аршăран намăсланса, чашăк-тирĕк пă-кăртатнине ял сине кăларманнисем те, яш ўсĕмрех хĕне кайса вилнисем те пинĕ-пинĕпе пулнă ĕнтĕ. Апла-тăк кунашкал «тĕрĕсмар-лăх» ĕнер пĕр ялта, паян тепринче тенĕ пек тăтăпах пулса пынă. Акă мĕншĕн Нарспи, хăрхăм пулма килĕшмесĕр, самана йĕркисене хирĕç хăюллăн сĕкленинче эфир чăн-чăн хăватлă трагеди коллизийĕ курма тивĕç. Чăн та, поэма еккипе мар, трагеди шайĕпе аталанса пырасçĕ «Нарспири» еç-пуçсем. Уйрă-мах Нарспи сăнарĕ, французсен художникĕ Э.Делакруа «Барри-кадăсем синчи ирĕклĕх» картинăри паттăр хĕрарăм сăнарĕ пек, кашни чаваш асĕнче вилĕмсĕррĕн пурăнать. Сĕр питĕнчен

чӑваш ҫухаличченех ҫапла пулӑ ку.

1987 ҫулта пичетленӗ хамӑн пӗр статьяра («Худоҫественный образ в чувашской литературе и искусстве» кӑнеке, Шупашкар, 1987) эпӗ «Нарспи» поэмӑра мифологи «сийӗсем» чылай палӑртнӑччӗ. Унтанпа самаых вӑхӑт иртрӗ ӗнтӗ, апла пулин те поэмӑна ҫак таранчченех критикӑлла реализм «картин» хупакан литературоведсем хирӗҫле аргументсем кӑларса тӑратаймарӗҫ.

Халь ҫыракан статьяра унченхинче тезис халлӗн анчах каланӑ шухӑшсене анлӑрах уҫса параспӑн. «Нарспи» поэмӑра «миф» курма сӑлтав ҫителӗклӗ пулсан, аслӑ поэтамӑрӑн ытти поэмисен пирки калама та кирлӗ мар – вӗсене мифологи йӗрӗтӗсӗсем тӗпренех витернӗ. Статья валли хама редакци уйӑрса панӑ лаптӑкпа перекетлӗрех уҫӑ курам тесе, кӗскен, хальхинче эпӗ темиҫе ыйтӑва ҫеҫ пӑхса тухаспӑн. Пӗрремӗш – поэмӑсенчи конфликтӑн шалти-тулашри паллисем; иккӗмӗшӗ – поэтан илемлӗ шухӑшлавӗнчи мифологилле сийсем тата вӗсен ҫӑл куҫӗ. Тарӑнрах, тӗплӗнрех тишкермелли ыйтусем поэт пултару-лӑхӗнче татах та нумай. Сӑмахран, поэтан пултару-лӑх меслечӗ, унӑн тӗпри принципӗсенчен пӗри – историзм, поэтикипе стилӗ т.ыт.т.

К.Ивановӑн лиро-эпикӑлла хайлавӗсене тимлӗ вуласа тухсан, пӗр япала куҫ тӗлне пулатех: кирек хӑш поэмӑра та тӑван тӑванне кӑшлатӑ, чунне илет е пуҫне ҫиет. «Иӗк хӗр» ятлӑ притчӑра ашшӗ аслӑ хӗрне йӑпӑлтатса каланӑ суя сӑмахшӑн ҫур мулне паратӑ, ҫав вӑхӑтрах тӗрӗ чунлӑ кӗҫӗн хӗрне чӑн сӑмахшӑн (тӑванне юрайман!) килӗнчен хӑваласа кӑларса яратӑ. «Тимӗр тылӑра» тухатмӑш карчӑкӑн кӗҫӗн кинӗн, Чӗкеҫӗн, кунсулӗ трагедилле вӗҫленет. Хӑй тӑванӗсем патне хӑнана кайма ҫӗр хута тухнӑскере, тухатмӑш тылли, хӑваласа ҫитсе, пуҫне ҫиет. Сисӗмлӗ чун, усала хирӗҫ юсмансем пӗҫерсе тухнӑччӗ вӑл, анчах та пурпӗр хӑтӑлаймарӗ: темле йӑлӑнсан та, пиччӗшпе икӗ аппӑшӗ алак уҫса кӗртмерӗҫ мӗскӗне, «ҫӗрле ҫӗрен хӑнам ҫук» тесе. Каллех тӑван тӑвана пӗтерни куҫ умӗнче. «Шуйттан чури» трагедире те ҫавах, кунта та пиччӗш шӑллӗне ылтӑн хутаҫшишӗн сӑнӑпа тирсе вӗлерет, хӑй ухмаха тухать. Ялан тенӗ пек кӗҫӗннин шӑпи инкеклӗ, иҫмасса.

«Нарспи» поэмӑра конфликт укҫа-тенкӗпе (ылтӑнпа) е класс кӗрешӗвӗле ҫыхӑнманнине ҫӗлрех палӑртмӑр ӗнтӗ. Кунта та ашшӗле хӗрӗн «пӗрлӗхлӗ» чун хавалӗ, пуленкерен хӑй чӗлӗннӗ

пек чёлёнсе, икё хире-хирёсле, пёр-пёрне курайман вай пулса таних терёмёр. Кун пирки Гегелён шутсар витемлэ каланай шухайшне илсе пайхма пулать. «Для того, чтобы дух мог достигнуть целостности и свободы, он должен отделиться от самого себя и противопоставить себя в форме ограниченного природного и духовного бытия самому же себе как бесконечно-му в себе. И наоборот, с этим разрывом связана необходимость из той разорванности с самим собой, внутри которой сфера конечного и природного, непосредственность наличного бытия, естественные чувства определены как отрицательное, дурное и злое; лишь путем преодоления этого недействительного бытия можно вступить в царство истины и удовлетворения» (Эстетика. В 4-х тт. 1968. 2 т., 236 стр.). Кунта философ романтизмла искусствайпан типлай конфликт хай евёрлехне таран уса парать. Пёр пётёмешле чун хирёсуллэ икё чуна «пайланса» кайрэ пулсан, кунта усалпа ыра вайсене курма васкамалла мар-ха. Чунлахпа пурлах (духовное и материальное) хушшинчи ёмёрхи хирёсу ку. Иккёмеш енчен те хайне майлай чанлах пур, иккеш те вёсем хайсенчен султе таракан вая пайханащэ, ун ирэкёнчен тухаймащэ. Татсах каламалла, самах, автор каланай тарых, тура сырни е асла пулехсэ ирэкэ пирки пырать. Кун шинчен эфир сулерех асаннай хамар статьяра татаклянах каланаччэ. Уйрамах Сетнер вилёмэ тура сырнинчен тухние юмаш систерсе калани трагеди саккунне пайханнине палартнайччэ.

«Сарак сулсипе» сырлахакан тёпчевёсем К.Иванов поэми-сен конфликтне вырассен пёрремеш революцийё тапхарёнчи конкретлай ёс-пуламсене, политикалла лару-тарусемпе сыхантар-ма тарашса, вёсенче саманан пайар паллисене шыранай, поэт пултарулахён тёп пёлтерёшне класс керешёвён сывлашне мён тари палартнипе хакланай. Анчах та сав политикалла атмосфера поэт сырнисене сарханса кереймен. Мёншённи те паллай: К.Иванов паянхи кунпа (сак самантлахпа) пураннай е «актуаллай темёпа» (хальхилле каласан) хавхаланса ёсленё поэт мар. Саванпа та «сарак тымарне» шырама пикенсен, эфир ирэксёрах ёмёрхи темасем патне тавранма, халах ас-танёнче управакан авалхи мифсен таранайшне кёме тивёслэ. Ырайпа усал керешёвё поэтан трагизмла тёнче туйямёпе тача сыханнай. Сук, ун поэми-сен никёсне революци суратнай, унан хумёпе сулам илнэ конфликтсем мар, вёсем ёмёрсен тёпёнченех тухнай, халах асёнче

пин сул упранакан мифсенче вёсен съл кусё. К.Иванов хай халӑхён философилле асёпе историлле чӑнлӑхне хай чунё витёр сӑрӑхтарса сьрса сёс пынӑ теме пулать. Паллах, поэт чӑвашӑн ёмёрсен алипе алланса пухӑннӑ асне сёс мар, тён-тёшмёшпе те аса илнё. Савсене вӑл пётёмпех эстетика вучахёнче шӑратнӑ. Гений пултарулӑхё – чӑннипех халӑх сасси, ун иксёлми хевтин палӑрӑмё.

Ку шухӑша аксиома теме пулӑ, анчах та ӑна констатацилени сителёксёр-ске. Сӑмахран, поэт пултарулӑхё, ун таланчё фольклор кӑкӑрёнчен тӑранса кёрнеклённё тейёлёр. Ку пёрре. Сав вӑхӑтрах К.Иванов тёнче литературилпе искусствивне те вӑйлӑ тётчесе пёлни витёр курӑнать. Библипе Евангели тексчёсенчи ёмёрхи чӑнлӑха ӑша илнё вӑл. Савӑнпа та ун поэмисенче сав хӑватлӑ «сӑл куссенчен» сӑрхӑнса кёнё «сийсене» асӑрхама йывӑрах та мар, анчах та кашни пайӑр пулӑм аталанӑвён сулне йёрлесе тухма, ун тьмарёсем ассталла кайнине ӑнлантарма шутсӑр сӑмӑл мар.

Акӑ пёр тёслёх. К.Иванов поэмисенче трагедилше конфликт вут-кӑварё яланах сывӑх тӑвансем хушшинчен амаланса тивсе каять терёмёр. Кунашкал хирёсусем вёсем, тётчевсёсем каланӑ пек, буржуази пус сёлкенипе те, революципе те сьхӑнман. Вёсем икё пин сул ёлёркrehх сыруллӑ литературӑра палӑрнӑ иккен. Акӑ библире Михей пророк каланӑ пёр вырӑна вуласа пӑхар-ха. «Ёнтё бьӑлё ашшёнё намӑслантарать, хёрё амӑшне хирёс тӑрать, кинё – хунямӑшне; этем тӑшманё – ун кил-йышё» (7 гл., 6 стих.). Кунта тӑшманё тени хьтӑ шухӑшлаттарать, тӑшман – хаяр та хёрхенусёр. К.Иванов лекскинче сак сӑмах ьрӑ сӑнар антиподне палӑртать. «Тӑшман пусне пётерме вёри вут пек силли пур» (Сетнер пирки) тет автор. Нарспишён хайне сьурасса хунӑ Тӑхтаман хаяр тӑшман иккен. Романтизмла контраст мелё геройсен сӑнарне антиподсем пек калӑплама май парать.

Эпир вун сичё сулхи чӑваш поэтё кунашкал пин сулхи чӑнлӑх патне епле майпа пырса тухнине тӑрех татса калаймӑпӑр. Сапах та пирёншён сак хаклӑ: К.Иванова ёмёрхи ьйтусем, пётём этемлёршён пёлтерёшлё хаклӑх-пахӑлӑхсем канӑсӑрлантарнӑ, савсен тупсӑмне ӑнкарма тӑрӑшнӑ май вӑл час-часах трагизмла пётёмлетусемпе эсхатологи проблемисем патне пырса тухать. Мёншён-ха Чёкес, Нарспи, Сетнер пек «кайӑк чунлӑ» сӑнарсен шӑпи синкерлё? Е ку ьрӑпа усал хушшинчи кёрешёвён

ёмёрхи саккунёнче тухать-ши? Сакна май, хай чунне сывах геройсем пекех, хайне те вахатсаьр сьере кеме пурнине К.Иванов малтанах туйса таня пуль тетеп эпэ. Тен, шапах саканта поэт шухашлавепе тенче туйамне тепренех витерне синкерлех сал куье, урахла каласан, трагизм?

Поэт сырнисенче мифологилле сийсем сиелтенех кураьна тараьсэ терёмёр сулерех. Чан малтан, сакна май, илемлехпе санарлахан терле майе-мелесем системине (поэтика) ятарласа тепчени кирле. Паллах, критикалла реализм установкине паракшамалла малтан. Тата сакна та шута илмелле. Поэтика майе-мелесем вьесем пер-пер художествалла идеяна (концепци) уьса памалли «хатерсем» сьес-сье-ха. Саванпа та чан малтан поэт санлакан илемлех тенчин петемешле атмосферине, вахатпа тавралах-выран паллисене санаса пахни пысак пелтерешле. Самахран, хронотопа (Бахтин анлаве) илсен менре ун хайне евэрлехе К.Иванов хайлавесенче. Урахла каласан, ашта тата хаш вахатра пулса иртесэ поэмасенче катартна еь-пуьсем? Автор вахат шавамне менлерех палартать? Кунта ентэ историзм принципэ пирки те пырать самах. Сакна май Г.Хлебников пер статийнче «Нарспи» автоэ «историлле реализм принципесене алла илеймен» тесе сырначче. Е.Владимиров сав шухашах кашт урахларах саварса калать: «поэмара чаваш халахен авалхи пурнаьсэ укеренне» тет. Чанах та, «Нарспире» те, «Тимёр тылара» «Талах арамра» та, «Шуйттан чуринче» те нименле историлле событисен йересем те, конкретла саман паллисем аьрхамастпар эфир. Вьесенчи лару-тарусемле еь-пуьсене нимле «вуня суллах» сумне те сыхса хума май килмест, Раьсейри революцилле хускалаван нихаш тапхарепе те сыханман вьесенчи конфликт теввисем. Апла-так автор менле самана санлать-ха? Ман шутпа, эфир поьтан «Хальхи самана» поэминче конкретла вахат паллисене (Чемпер шулен историйе И.Я.Яковлев еь-хеле) курма пултараттамар. Кунта чанах та критикалла реалистсем шыракан «историзм» пулмаллах. Ытти поэмасенче автор, сиреммеш емер пуьсламашенче, революци тавале хускална саманара пуранна сын, сав кунсен тискерлехне (петемешле илсен, цивилизаци илсе килне «симьесене» те) йышанманран, хай идеалне иртсе кайна аваллах кунесенче (е пуласлахра?) шырамасть-ши? Тен, савна пула поэт хайлавесенче вахат шавеме мифологи саккунепе йеркеленет, пурнаьс юхамэ вара, сьерле пелет хушшинче иртне пек, пин

сулхи авалла̄х сёмёпе витёнет. Вăхăтăн историлле конкретла̄хё сұхалса, поэт фантазийё сұратнă мифологилле чăнла̄ха куçать. Чăнах та, акă, «Шуйттан чури» трагедире вăрçă хирёнче икё пёр тăван вилесене ухтарса-çаратса сўренине куратпăр эфир. Анчах та миçемёш ёмёрте, миçе тинёс леш енче пулнă кунаш-кал тискер ёçсем? Кăна пёлеймсетпёр. Сăнни чăвашăн тейёпёр, ытгине пётёмпех абстрактла̄ типизаци мелёпе сăнланă. Ман шутпа, ку поэта ситнё те, мёншён тесен унăн творчество уствновки çапларах. Чи кирли – пурнăçри пулăмсемпе лару-тăрусен философилле тешшине «шёкёлчесе» илесси. Философилле чăнла̄х поэтипăн этем чунёнче, ырапа усал керешёвёнче; социалла-историлле фон çакна сёç пăхăнать, въл иккёмёш планра. Хайхи «Нарспире» «укçапалла эрехех сынна асран каларать» тени тёрёсех-мён. Çăткăн этем ытăншăн чунне шуйттана сугать. Романтизмла трагеди фёрми автора философи ыйтăвёсем (ырапа усал, пурнăçпа вилём) тавра шухăш савăрма май парать, индивидуализмла сознанин чикёсёр хăватне, ун малёмётлё туртăмёсене шалтан кăтартма пулăшать. Çапла вара, пурнăç чăнла̄хне реализм сёç мар, ытти художествăлла формăсемпе усă курса та усса пама май килнине куратпăр эфир. Чăн та, романтизмла трагедире, ун формине кура, пурнăçăн мифологизациленё моделё тёрпре те пулма пултарать. Калăпăр, шуйттан, пирёшти, илемлё сăнар пулса, сынсен кулленхи хутшăнёвне кересёсё, ырапа усал хушшинчи керешёве сивёчлетесёсё, магилле калорита вайлатасёсё. Çавăнпа-тăр тёр керешў сынсем хушшинче мар, сўлте, турăпа шуйттан хушшинче (этем чунёшён) пынăн туйăнать. Тытăсу час-часах усал (тёрёсмарла̄х) сёнтернипе вёçленет. Анчах та хала̄хăн мифологилле анёнче те сирёр тымар янă-ске въл сав кайран леш тёнчере тёрёслёх сиеле тухасса шанса тăни, ку тёнчере тунă усал ёçсемшён, вилсен, явап тытма тивессе ёненни. Кунта чăвашсен авалхи тёнёпе пёрлех зороастризмпа буддизм витёмё те сук мар-тăр. «Шуйттан чуринче» мул пуçгарма вăрçă хирне тухса кайнă пёр тăвансен пуçё сине амăшён хаяр ылханё ўкет. Ас тăватăр-и: Нарспине Сетнере Михетерпе карчăкё мёнле хаярăн ылханса тухса каясё пўртрен.

Пётёр, типёр çаканга,
 Типёр хăрак турат пек!
 Шăммăр-шаккăр сёриччен
 Асапланăр йытă нек!

Кунта ылханакана (айӳпсӳртан) пуӳне пулнӳ тени те пур-тӳр-ха. Сапах та Нарспипе Сетнер пуӳӳ ӳине ӳксе, ӳав ылхан вӳсен шӳпине витӳм кӳмерӳ-ши? Авторӳн художествӳлла концепцийӳнче ӳак шухӳш пурри иккӳлентермест. ӳакӳнтан хӳрушӳрах ылхан ӳук та пуль. Анчах та ӳакна каламалла: К.Иванов хӳй пурӳннӳ саманара ӳаваш халӳхӳн ӳс-кӳмӳл пурнӳӳӳнче тӳн-тӳшмӳшпе ӳененӳ пыӳӳк пӳлтгерӳшлӳ пулнине витӳр курнӳ. Пин ӳул хушши йӳрке ӳапла пулнӳ-ӳке: ашшӳ-амӳшӳн, ваттисен пилне тивӳслӳ ача-пӳча ӳтем ретлӳ, пархатарлӳ ӳын шутӳнче тӳнӳ, пил-пехил малӳмӳт, тӳрек-шанӳӳк панӳ. Ылханлӳ ӳтем «ӳамки» ӳинче инкек паллисене шыранӳ. К.Иванов хайлавӳсенче ылхан е пил пӳлтгерӳшӳ яланах халӳх педагогикинчи пӳлтгерӳшпе тӳрӳ килет тата геройсен шӳпине витӳм кӳрет. Паллах, ку ӳынсем йӳлапа ӳыхӳннӳ маги хӳватне ӳеннинчен килет, ӳавна пула К.Иванов хӳй хайлавӳсен психологизмне вӳйлатаь. ӳавӳнпах мар-и-ха каӳа хирӳӳ тухатмӳш карӳӳк ылханса ӳула кӳларса янӳ Чӳекеӳ хӳрушӳ инкек кӳтесе пирӳн чун туйсах тӳрать. ӳакна май акӳ мӳне палӳртса хӳварасшӳн: «Тимӳр тылӳ» та, «Тӳлӳх арӳм» та, жанр тӳлӳшӳнчен пӳхсан, ӳӳн-ӳӳн поэмӳна ӳывӳххи куӳ кӳретех. Юмах-халап мар вӳсен никӳсӳнче, ку вӳл – ӳӳн пурнӳӳ. Мӳншӳн тесен Силпи ӳавашӳсем те, ытти поэмӳсенчи ӳаваш ӳыннисем те ӳурма мифологилле тӳнчере, тӳн-тӳшмӳш «танатинче» пурӳнаӳӳӳ-ха. ӳавашсем обществӳлла ӳнӳа политика, правӳпа вырӳс тӳнӳ вӳйлӳ витӳм кӳме пуӳлас умӳнхи тапхӳрта пурӳнаӳӳӳ-ха. Каларӳмӳр ӳнтӳ, мифологи те хӳйне майлӳ ӳӳнлӳхах, анчах ун тымарӳсем сӳм-аваллӳх еннелле каяӳӳ. Пурнӳӳ ӳиппи пин ӳул каяллахипе хальхине ӳыхӳнтарать. Паянхи ӳмӳрлӳх ӳӳл куӳӳнчен сӳткен илет.

Тӳн-тӳшмӳшпе, ӳавашӳн кивӳ ӳенӳвӳсемпе, йӳли-йӳркипе ӳыхӳннӳ япаласем «Нарспире» те сахал. Вӳсене авторӳн пӳтӳмӳшпе концепцийӳнчен уйӳрса илсе хаклама юрамасть. Сӳамахран, юмӳӳ пӳхни, чӳк туни, вӳрӳ-суру ӳӳлхин тӳсӳсем, ылхан, пехил, хура кайӳк – усал-тӳсел палли т.ыт.те. Поэмӳн пӳтӳм ӳш-чикӳ мифологилле ӳывлӳшпа ӳывлать. Турӳ тӳнчене ултӳ кун хушшинче пултарнӳ май мӳнле материалпа усӳ курнӳ? ӳавӳн майлах К.Иванов та хӳй поэмин «керменне» мифологи никӳсӳ ӳине лартнӳ, мифологи ӳывлӳшӳпе ӳӳм кӳнӳ. Пурнӳӳ материалне вӳл пирӳн ӳмӳр пуӳламӳшӳнчи историлле ӳӳнлӳхран илмен, унӳн кӳрлевлӳ те пӳлхавӳрлӳ событийӳсене аӳрхаман та тейӳн. Философи критерийӳсемпе виӳсен Силпи ялӳн сӳнарӳнче (ирхи

сывлӑм пӑрчинче ҫӑр чӑмӑрӑ тӑкӑрленнӑ пек) пӑтӑм чӑваш тӑнчи ӱкерӑннини асӑрхатӑн. Вӑхӑт шӑвӑмӑ-куҫӑмӑ кунта миф саккунӑсене пӑхӑнать. Силпи ҫыннисен пурнӑҫӑ, ҫавра юрӑ майлӑ, пӑр тапхӑрне сӑнлатӑ автор. Силписен кулленхи пурнӑҫӑ ҫут ҫанталӑк чӑрӑлӑвӑ-улшӑнӑвӑпе «юн тымарӑнченех»-ҫыхӑннӑ. Мифологилле вӑхӑт хӑйне майлӑ циклран тӑратӑ: ҫуркунне, сулла, кӑркунне, хӑлле. Ҫак цикл тӑсӑмӑнче ҫут ҫанталӑк чӑрӑлет е ешерсе «ҫимӑҫ кӱрет», вилет. Ҫапла вара, пӑр ҫавра цикл тепринпе улшӑнса пӑнӑ май вӑхӑт та шӑвать. Анчах та ку хронологие пӑхӑнанакан историлле вӑхӑт е «осевое время» тет ӑна К.Ясперс мар. Чӑваш ӑнӑнче ял-хуҫалӑх календарӑн принципӑсем хуҫаланаҫҫӑ-ха. Ҫакна Т.С.Пассек та палӑртать. Чӑваш халӑхӑн мифологилле ас тӑвӑмӑнче чӑваш ӑс-тӑнӑн таҫти шалти, вӑрани-вӑранми тӑлӑрекен «кӑтесӑнче» (подсознани) ҫын ватлӑхӑпе хӑлпехи ҫут ҫанталӑк вилӑмне ҫыхӑнтарас ӑнлав упранинче асӑнать вӑл (Пассек Т.С. Круг чувашских праздников. // Академику Н.Я.Марру. М.,-Л., 1935, 465 с.).

Эшпин, поэмӑри мифологилле вӑхӑт паллисене пӑхар-ха. Реализмла хайлавсенче, сӑмахран, эфир пӑрре анчах мар ҫакӑн евӑр пуҫламӑша курнӑ: 18...-мӑш ҫулӑн ҫав-ҫав уйӑхӑпе кунӑнче, ҫав-ҫав хулара ҫакӑн пек ӑҫ пулса иртрӑ. Ку ӑнтӑ историлле конкретлӑх. «Нарспи» поэмӑра ӱкерсе кӑтартнӑ пурнӑҫӑн «аслӑ юханшывӑ» пуш уйӑхӑн вӑҫӑнчен йӑл илсе, сарӑлса каять. Ҫуркунне. Хӑвел ӑшӑтать тӑнчене, ҫут ҫанталӑк чӑрӑлет, ешерме пикенет. Халӑхла каласан, «хӑл ӑйхинчен вӑраннӑ» тӑнчере ҫутӑ ташлатӑ. Кунта тӑнчене тытса тӑракан Хӑвел пӑлтӑрӑшӑ шутсӑр пысӑк, унӑн мифологилле пӑлтӑрӑшӑ сухалман-ха. Автор хӑвеле хӑрӑх хутчен асӑнать, унра магилле хӑват пуррине палӑртать. Ку ӑнтӑ халӑх ӑненӑвӑпе ҫыхӑннӑ, чӑвашсем, хӑйсен йӑлипе, ҫуркуннесерен хӑвеле кучченеҫпе кӑтсе ишнӑ, «уй-хирсене юр-пӑртан хӑвӑртрах тасатма ыйтнӑ» (Денисов П.В. Тӑн пуҫланса кайни. Шупашкар, 1962, 89 стр.)

Малалла пирӑн куҫ умне илемлӑн те мӑнаҫлӑн сарӑлса ларакан Силпи ялӑ тухать. Пуян ял ку, «хула тийӑн инҫетрен». Сӑмах май, тӑпчевҫӑсем ҫак вырӑн пирки пур вӑхӑтра та шутсӑр хытӑ иккӑленнӑ: ай, чӑнах та пулма пултарнӑ-ши вара чӑвашсен те пуян ялсем? Ҫук, капла калани вӑл эпитет ҫеҫ тесе каланӑ нумайӑшӑ, К.Иванов шурӑ хут ҫине хурапа ҫырса хунине ултав тесе, каллех хӑйсемле ҫаптарма тытӑннӑ. Силпире Михетерсӑр пуҫне ыттисем ыйткалакан пек чухӑн, пулсан та

асла урамра сеш пулещ пуянсем, ытти урамсенче шакярин высй ларащеш, унта пуянсем чухансене ещлеттерсе чунесене илещеш т, ыт. те., т. ыт. те. Хай кетеш патенче шахлич калакан ача, хырамеш вышние, Силпи еннелле пахнине халах чухан пуранные сыхантарнине (литературоведсен хырамеш высмасть тейен) тата мише тепчев ешенче курмарамар-ши? Ку ентеш историксен тимер-бетонланя концепцийеш теревленеш «чанлах»: класлах принципеш пур щерте те малта пулма тивещ-ске! Шел, сакан пек установка самрак тепчевешсене те хайсем телшен шухайшлама чармантарать-ха. Вешем хушшинче те тел пулащеш-ха Силпи ялеш пуян пек куранны вал – психологилле эффект е иллюзи сеш текенсем. Сапах та эфир вешем хыщан каяр мар-ха, ку вал шушлак, суя сул. Силпин ытарими илемеш пуянлахеш авторан художествалла концепцийеш те тумеменех сыханна. Сакяр-тавар, укша-тенкеш, килщурт телешенчен илсен, кунти чавашсенчен ытларахашеш чанах та начар пуранмашеш пулас («мулеш пур-тар сав вешен»). Сапах та ас-камал, чун пурнащеш еплерех-ши вешен? Меш хакларех вешемшен: мул е чун пуянлахеш? Кун пирки Михетер иккеленмен нихсан та: мул пулсан, чуна сутан илме те (е сутма та!) пулать. Нарспишен вара «пуянлахра анчах мар, ыр курасси сыннинчен». Акя вал тел конфликт панареш. Мулпа чунлаха икеш терлеш курса хаклани, кашниех хайен терешлехне вешне щитиччен хутелени. Сапла вара, К.Иванов поэзийен вилемсерлехеш сакан та лайах куранать: чаваш таванамсем, щитет пулеш килтерешре, йала-йерке картинче хупанса, хырам нушние сеш сапарланса пуранма. Чун, ас-камал ыттиние те тивештерещеш, историн магистраллеш сулеш енне туртанар, гуманизм ялавне сулерех щеклер! Ку ентеш поэта канещарлантарна вун-вун ыттуран пешри сеш-ха, паллах.

Эфир поэма пушламашне тавранар-ха. Сут санталак черелсе ешереш, калам та иртреш. Чаваш акана тухма хатерленет. Сакан пек илемеш тапхарта Силпире ытарими хитре Нарспи уссе щитеннине пелтерет пире автор. Ашпеш ача сурацца та хуня иккен. Сут санталакпа силписен пурнащеш пеш кешешеш «ташласщеш» тейен, сак параллелеш вешне щитичченех йерлеме пулешчеш: «писеш щитнеш» Нарспи машарланать, йеркипе ача та суратмалпачеш унан... Саван пекех сут санталак та, уй-хир те хайен «туине» тавать: силписем суха туса, тыра акасщеш, щер пешеленет, суратма хатерленет. Щер хешер мар, анчах Нарспи сут санталак паня тивне пурнащлаймареш – ача ирешсерлешеш.

Акă мёнре трагеди.

Поэмăра çут çанталăк хайён ёмёрхи саккунёпе пурăнать. Чăваш тёнче туйăмё этемпе çут çанталăк хушшинчи аслă сыхăнăвăн пин-пин «çиппине» сисёмлён туять. Чăваш – хай те çут çанталăк ачи, апа пăхăнтарас, уна хуçаланса туйăм уншăн ют-ха. çавăнпа хура вярманран хўтлĕх кётесĕ час-часах поэма геройёсем, ун ытамёнче чунне сиплесĕ. Кунта мифологилле апа ёлĕкхиллех, кирĕк тивниех «тасан» упранать-ха.

«Çăтмах пекех туйăнать Силпи чăваш ялёнче» тет автор. Эпир ёненетпёр. Пин çул упранакан йăласемпе вайă-уявсенче мён чухлĕ поэзи! «Çёр çёмёрсе качăсем ташласĕ», калăм эрнинче ёскĕ-çикĕ туса савăнасĕ чăвашсем, тăван тăвана, ратне-хурăнташа хăналать. Ак çак «кодексра» хресчен чунё яриех уçалмасть-и вара:

Нумай ёсле, нумай çи,

Хьгă тарла, хьгă ёç!

Çёр ёçченён нушине апа ланакан сын кунашкал морале сивлеместех. Акана тухнă хресчен турра кёл тăвать: «Эй, турăçам, сывлăх пар, акнă тыррама апа тар!» Поэмăра авалхи чăваш йăлисенчен нумайăшĕ йăлтăркка енĕпе тухать вулакан куçĕ умне. Анчах та акă мён: автор пёрре те этнографизм енне сулăнмасть, икĕ-виçĕ сăмахпа, сăрсене перекетлесе ўкерет вăл йăла-уявпа сыхăннă самантсене. Этнографшăн çителĕксёр пулĕчĕç çав тулли мар ўкерчĕксем, вăл пётём процесса мён пусласа вёсне çитиччен кураç тейĕ. Эстетика виçипе, пёр-пёр йăла пулăмён эстетикалла енĕпе философилле пёлтерёшĕ тёрре. К.Иванов поэт та, художник та пулнă май искусствăн чи шалти вăрттанлăхёсене уçма вай çитернĕ: вăл икĕ-виçĕ йёрпе халь-халь çурăлас пек «папкасем» çеç ўкерсе хурать. Вёсем вара пирён чуна сёртёнсе, çурăласĕ пётём илемёпе, сарăласĕ. Ку ёнтĕ вулакан чунё мён тери çунатлă пулнинчен нумай килет.

Çакна май поэтăн типлăх асталăхĕ пирки кёскен каласа хăварасшăн. К.Иванов поэмисенче реализмла типизаци принципёсем пачах тёл пулмасĕ. Уйрамах индивидуализаци принципё поэт палитринче сукки куçа тирёнет. К.Ивановăн типлăх принципёсем пачах урăхла. «Нарспире» ўкернĕ сăнарсем икĕ ушкăна пайланасĕ: пёрисем этем ирĕкёшён тăрасĕ, теприсем ёмёрхи йăлапа пурăнасшăн. Çак икĕ ушкăн вăл ырапа усалăн абстрактлă символланă палăрамĕ те. Варринче тăрас текен тёрек тупаймĕ кунта. Типсем вырăнне символсем пирён умра. Икĕ

ушкәнне те контраст мелёпе хире хирёслетнё. Семиотика месле-чёпе тишкерме ыгла та меллё пулмалла «Нарспири» сәнарсен системине. Семиотиксем хайлавән пётём ашчикёпе формине хайне майлә «палласен» чёлхине кусарасчё. Савән пек палләсем поэмара сиелтгенех курәнасчё: сәмахран, Нарспи – хитре, Сетнер – чухән, йәваш, Михетер – пуян, Тәхтаман – хаяр та нёрсёр. Поэт сурма тонсене кәмәлламасть. Кунта эфир тёп «палләсене» сөс кәтартрәмәр. Вёсем пёри те улшәнмасчё, сюжет аталаннә май эфир вёсен төрлө комбинацийёсене сөс сәнама пултаратпәр. Реализмла искусствари пек, характерсен аталанавё-улшәнәвё пулма тивёс мар кунта. Пёр сәмахпа, К.Иванов романтизм типизацийён майё-мелёсемпе усә курать. Трагеди жанрөнче вара ку ыранлә та (жанр ыйтәвёсене эфир кунхинче хускатмәпәр).

Сапла вара эфир сәк шухәш патне пырса тухатпәр: поэма авторё ёмёртенех килекен чәваш пурнәсён тёп енёсене, чәваш тёнчине масштаблән пётёмлетсе сәнлать, халәх чунне (чәваш чунё – кайәк чунё) усса пама тәрәшать. Акә текста тепёр хут пәхса илер эппин, «чәваш» сәмах «халәх» синонимё иккенни түрех курәнать унта. «Силпи чәваш яләнче», «ахәр кунти чәвашсен», «мёнле чәваш ёсмен-ши?!, «выртать чәваш улпут пек», «чәваш часах урәлмасть», «чәваш сынни сывәрать», «пётрё чәваш ёмёрё», «чәваш кёпи улача», «ёсчен чәваш вәкәр пек», «чәваш хире тухмарё», «чәваш ларать мунчинче»...

XVIII-XIX ёмёрсен чиккинче нимёс романтикёсем, поэзине философии «пётёсгерсе», сёнё мифологи пултарас ыйтәва лартасчё. Вёсен шухәшёпе, часах поэзин «ылтән ёмёрё» килсе ситмелле. Вёсем «мифологилле чәнләхран» культ туса хураччё. Эфир халлёхе конкретлә фактсем сине таянмастпәр пулин те, К.Иванов нимёс романтикёсен программипе паллашма пултарни пирки иккёленместпёр. «Нарспи» – чәннипех те сёнё вәхәтри «мифологи». Эфир сүлерех асәннәччё ёнтё: поэт философилле чәнләха сёнё самана (революци тапхәрё) сыннин класла-политикалла тавракурәмөнче шырамасть тесе. Автор хамәрән авалхи несёлёмёрсемпе йәх пусёсем пурнәса мёнле йёркелесе пынине, тәван чёлхепе чәваш чунне епле упраса, паянхи куна ситернине йанкарма тәрәшать темелле. Чәваш ыраспа е ыгти халәхсемпе хутшәнма та пикенмен-ха – поэмара ют чёлхерен илсе усә курнә пёр сәмах та сук. Тап-таса та шәнкәрти чәваш чёлхипе

сыракан поэт таван сәмах хевтине туйтарать. Тёнё те чавашсен хайсен-ха, вәл – чи авалхи асаттесем куҫ пек упраса, тирпейлән тытса пынә пуянләх. Вырәс тёнён шәрши те сисён-мест Силпире, апла-тәк колонизаци хёҫё ҫитеймен. Ҫеҫпел калашле, «авалхи ёмёрсен ёмёлки хыҫёнче чаваш ҫёрё» поэта курәнатъ. Нумай сән-пулам кунта каҫ сёмё-чаршавёпе витённё ёнтё, мён чухлё «шаларах» кёретён, ҫавән чухлё мифологи тёнчи усәмләрах паләрать-ҫке-ха, тёрлө маги хавачё чёрёлет. Турәпа Хёвел чавашән пурнәҫне сәнаса, «витём парса» тәни куҫ умёнчех. Ҫавәнпа та «турә ҫырни», пүлөхҫё ирөкё ҫынсене пәхәнтаракан хават тата тешмёше ёненме хистекен пуламсем шутланаҫҫё. Ваттисене асанаси – савашпә йәла; сиплисем чүк тәваҫҫё, ыра-усала ҫырлахтарма тәрәшаҫҫё, унсәрән инкек пулатъ.

Акә пёр эпизода тёсесерех пәхар-ха. Трагедилле ёҫ-пуҫсем хускалса кайсан, Сетнер амәшё юмәҫ патне утатъ. Ҫак сыпәк-ра К.Иванов аҫталәхё, авалхи грексен трагикёсенни пек, чән-чән классикалла трагеди шайне ҫёкленет. Ватә юмәҫ хай ёҫён ритуалне сумлән тавать, хайён вәрттәнләхёнче темле асамләх пуррине туйтарать. Грексен ку ёҫё оракулсемпе жрецсем туса пынә. «Шурә старик» хура пүртре ҫәпатине сапласа ларать. Шалта тёттём, тёнё пек ҫеҫ чүрече. Пүртре хайне евёр магилле сывләш хуҫаланатъ. Юмәҫ – Сетнере усал-тёсел ернин сәлтавне әнкарма пултаракан сын. Вәл пүлөхҫё ҫырнине вулатъ. Кунта кашни деталь пёлтерёшлө. Акә тёнёрен хёвел ҫути кёрсе юмәҫән кәвак сүҫё ҫине үкрё, әна ҫутатрө. Ҫак асамлә ҫыхәну Сетнер синкерне тешмёртме пуләшатъ те – Хёвел хай хуратъ тейён ваттин чёлхи ҫинчи ҫак сәмахсене:

«Ҫамки шәтәк – хупәнмё,

Чёри татәк – сыпәнмё».

Турри ҫапла ҫырнә иккен. Трагедире ҫакән евёр пёлтерни вәхәт ҫитсен яланах пурнәҫланатъ, унтан иртме те, пәрәнса юлма та ҫук. Ҫак чәнләха Сетнер вилёмё ҫирёшетсе паратъ вёҫёнче. Геройән урхамах учёпе икё вәйлә алли пур, анчах та вёсем әна пуләшаймаҫҫё – шәпи («усал тёнче») унран вәйләрах. Автор сәмахёнче Сетнер пирки: «мёскён» тени пур, каярахпа: «чирлө Сетнер» те тенё. Ку – кёрешүҫё мар. Хай чысёле әраскалне хүтёлеме паттәррән ҫёкленнё Нарспин хай ҫинех шанма тивет, айккинчен пуләшу кётме ҫук. Ҫапла вара, «Нарспире» юмәҫ сәнәрёнче чән-чән мифологилле магилөх пур-

рине куратпяр, унән художествәлла функцийё – трагизма тарәнлиатассинче.

Е тата Нарспи «вилём яшки» пёсәрнине илсен, кунта та сынсен ас-кәмәлө мифологи тәнчин ыра-усал вайёсемпе тарәнәшпранах сыхәннине, вёсен мән хавалне туйса тәнине асәрхам пулать. Наркәмәшән хаяр хәвачё чәннипех хай ёсне тутәр тесе, Нарспи яшка вёретнө май вёрү-суру чөлхипе усә курать. Нарспишөн ку вайя мар, вәл сын вёлерме хатёрленет. Апла пулсан, магилле вай-хәватсене сүрастарса, вёсенче пулашу шырамалла ун. Кунта каллех трагеди психологизмө чи сүлти шая сёкленет – Нарспи сур утам тусанах тәпсөр шырлана чамас пек туять хайне, пөтсен пөтем, урәхла май сук тет. Тәхтамана наркәмәшлә яшка пөтерчө, анчах та Нарспи пурпөр ун «тыткәнёнчен» хәтәлаймасть-ха: тухса тарнәскерпе юнашарах «вәрман әшёнче хура кайяк чайлатать», Тәхтаман чунө арәмне шыранәнах туйәнать. Мифологилле әншән вилнө сын чунө үтөнчен уйрәлса хай тәллөн сүрени – чән пурнәсах.

К.Иванов сьрнисенче мифологипе тәпрен сыхәннә магилле пулаёмсем татах та нумай тәл пулассө. Статъяра вёсем сиче тәплөн чарәнса тәраймәпәр. Юлашкинчен чүк пирки сөс кёскен каласа хәвараспән. Поэт «Сьрнисен пуххинче» (1957) чүк йәлипе сыхәннә пуян материал пур. Әна вәл хай суралса үснө тәрәхри чәвашсем хушшинче сьрса илнө. Вәл вәхәтра ку йәлана чәваш сирөп тытса пынә-ха. «Шуйттан чури» трагеди, «Тәләх арәм» поэма, сәмахран, чүкпе вёсленецсө. «Нарспире» те, ман шутпа, ёс-пуссем чүкленипе вёсленецсө. Анчах та кунта лаша выпәх мар, сынсем чүкленецсө. Сакәнта ку таранччен асәрхаман вәртәнләх пурах пек. Авторән философилле тарән шухәш тәкөрөнче чәваш халәхән историлле шәлипе кун-сүлө сәнланман-ши? Епле пулсан та гени калас тени – пөр кунләх чәнләх мар. Геройсен вилөмө (пиллөк таран) чәваш халәхө пөтессипе сыхәннә тесех сирөплетмөпөр. Сапах та сакән пек йышпа чүклени пөчөк Сентти (хамәр наци пуласләхө) телейөшөн пуларө-ши вәл? Аслә әру – Михетер, карчәкө, Тәхтаман – суя турра (мул-пуянләха) пус сапса, пүлөхсө кәмәлне юраймарөс, паллах. Нарспипе Сетнер (тепөр әру) ваттисенчен килекен чураләх йөркине сивленипе сөс әна уләштарма суккине әнланчөс. Ирөксөрленине түсейменскерсем, урәхла хөс-пәшал сукран, хайсем ирөкөпе чүкленчөс. Сетнер сәмки сине картни те сакәнтах көрет вәл. Этем хайне хай чүклени – паттәрләх-

ске вӑл, уйрӑмах ун тӑслӗхӗ килес ӑрусемшӗн кирлӗ. Камӑн та пулсан ҫӑкленмеллех-ҫке чуралӑх йӑркисене хирӗҫ. Чӑкленес пулать.

Кам татса калӗ: мӗн чухлӗ чӑрӗ вӑй, шанчӑк, хавхалану хавалӗ панӑ Нарспице Сетнер чӑваш тӑван пулса ҫӑр ҫине килнӗ ӑрусене?!

Г.Я.Хлебников

КАМ-ШИ ВӑЛ НАРСПИ:

идеал-герой е трагикӑлла йӑнӑшакан
сын сӑнарӗ?

Юлашки вӑхӑтра пирӗн дискусисенче хамӑрӑн наци мух-тавне – Константин Иванов ҫырниӑ «Нарспи» поэмӑна – хурлас е тиркес туртӑм палӑра пуҫларӗ. Ырӑ ҫын сӑнарӗ пулма пулгарать-ши упӑшки ҫине алӑ ҫӑкленен, ӑна вӗлерсе пӑраха-кан хӗрарӑм? – теҫҫӗ ҫав тиркевҫсем.

Кунта сӑмах хӑйне хытӑ хӗнесе асаплантаракан упӑшкинчен хӗн куракан Нарспи пирки пырать. Михетерпе арӑмӗ хӑйсен илемлӗ те ӗҫчен хӗрне ирӗксӗрлесех ватӑ та юратман ҫынна Тӑхтамана, вӑл пуян тесе, качча пама калаҫса татӑлаҫҫӗ. Нарспиӗ вара, унчен ашшӗ-амӑшӗ каланине яланах итленӗскер, вӗсен ирӗкӗнчен тухса, хӑйӗн чунтан юратакан савнийӗпе Сетнерпе туй умӗн вӑрманна тарса пытанать. Анчах Михетер тарҫисем вӗсене тул ҫутӑлсан шыраса тупаҫҫӗ, тытса килеҫҫӗ. Ашшӗпе амӑшӗ хӗрне хытӑ хӗнеҫҫӗ, Сетнерне йӑгӑ пек тулаҫҫӗ. Нарспице вара вӑл юратман ватӑ пуяна Тӑхтамана ирӗксӗр качча парса... селӗм туй тӑваҫҫӗ. «Пысӑк туй та пӑсӑк туй...» – тесе тӗксе илет поэт. Нарспи йӑваланса макӑрать, ашшӗ-амӑшне ӱкӗтлет – усаҫӑр.

Каярахпа Нарспи упӑшки хӑйӗн пулас арӑмӗ туй умӗн савнийӗпе вӑрманна тарса кайни ҫинчен пӗлет те, кӗвӗҫнипе, арӑмне урса кайса тенӗ пек хӗнеме тытӑнать. Ҫине-ҫинех малашне те унӑн саламачӗ «анать-ҫке пӑтаран». Анчах Нарспи, чӑтать-чӑтать те юлашкинчен чун хавалне пухса... хаярланса каять, хӑйӗн ватӑ та пӗтсӗр упӑшкине... пӗтерме шутласа хурать. Пӗррехинче вара, макӑрса та ылханса, вӑл наркӑмӑш-лӑ яшка пӗҫерет, акаран килнӗ пӗтсӗр упӑшкине ҫитерет.

Тәхтаман хытә асапланса,, вилсех каять. Ҙапла, хәрүшә та тискер еҗ тәватъ Нарспи!

Анчах кама айәпнамалла-ши җак хура еҗшән? Нарспи, чән та, тўрремөнех айәплә. Анчах вәл җеҗ-ши?.. Чән пурнәҗра та җынна суд тумасәр айәпламаҗҗе. Ахальтен мар суд кодексеңче «презумция невиновности» текен закон пур. Теләр чухне пурнәҗ хәй питех те йывәр, кәткәс лару-гәрәва кертсе үкерет. Каләпәр, вәрә-хурах тапәнсан, айәпсәр җыннан темәнпе те (җав вәхәтра пәшалпа та) хүтәленме ирәк пур.

Теләр енчен, илемлө хайлава тишкерсе тәрәс хаклас тесен, искусствәпа вәл үкерсе паракан чөрө пурнәҗ хушшинче пыҗак уйрәмләх пуррине шута илме тивет. Илемлө литература, чән пурнәҗсах сәнланә чухне те, әна чи пыҗак илем витәр – идеал витәр – сәнласа парать. Ҙав илемлөх җутинче пурнәҗсән пытарәнчәк та тарән еңсем яр уҗсән курәнса каяҗҗе: эфир унччен асәрхаман ыррипе усалли, начаррипе лайәххи т.ыт.те. куҗ умне тухаҗҗе. Вара эфир, вулакансем, кәнекере җырса кәтартнә еҗсене хамәрах хаклама тытәнатпәр. Пурнәҗри тәрәслөхпе суяләха җивөччән уйәракансем пулса тәрәтпәр.

Эшпин тимләрех пәхса тухар-ха «Нарспи» поэмәна: мәнле тәллөвпе, мәнле пурнәҗ чәнләхәпе уҗса кәтартаспән җырнә-ши әна поэт? Аҗталла кайма, мән тума чәнөсшән вәл пире?

Константин Иванов тәләнмелле әста, җав тери пулгарулла, генилле поэт пулнә. Вәл сисөмлө лирик, тарән психолог-тишкерүҗҗе, әста художник, сәнәрлә чөлхе әсти. Вәл хәйән ыра геројөсене чән-чән чәваш җыннисен кәмәлне, наци характерән пархатарлә еңсене парса пире питө җывәх та хаклә тәвансем пек тәватъ.

Мөнөшкел илемлән, хөвел йәлкәшса тухать акә пирән ума хәр чухнехи Нарспи! Вәл ыра кәмәллә, питө еҗченскер, тин җеҗ җурәлнә чечек пек чөрө куҗлә, чөвөлти чөкеҗ сассиллө, чән-чән айәпсәр чун темелле. Хавхаланса, юратса җеҗ еҗлет вәл ашшө-амәшән киләнче: юрла-юрла тәрө тәватъ, пир тәртет, хәна килесе пәлсенех – чәвашән ыра йәлипе тутлә апат хатәрлеме тытәнәтә. Каҗхине вара вәййә тухса хәйән хаваслә сассипе, юррипе, куллипе тантәшсен кәмәлне җөклентерет, хавхалантарать, савәнтарать.

Мөнрен килет-ши Нарспин хәр чухнехи илемөпе телөйө? – Ҙут җанталәк панә вәй-халөпе киленсе, шухәш-туйәмне путар-масәр хәйән чунне хөстөрмесәр ыра та җепөҗ кәмәлне ирөке

яrsa пурӑнӑран, тусӑ-юлташӑсемпе пархатарлӑ пулӑран. Кунта, паллах, талантлӑ поэтӑн чун-чӑри пуян, ӑсӑ-сисӑмӑ ҫивӑч пурӑҫа тарӑн пӑлни сисӑнеҫҫӑ. Ҫакӑнта, поэт хайӑн аслӑ учителӑн Иван Яковлевич Яковлевӑн ҫутлӑхпа гуманизм идея-исене ӑша хывни, вӑсене малалла аталантарни те палӑраҫҫӑ. Ку вӑл, чи малтан, – тӑван ҫӑваш халӑхне чунтан юратса ӑна малалла кайма мӑнпур вӑй-халпа, пултарулӑхпа тӑрӑшасси, ӑна тӑтӑмлӑхрен ҫутта тухма пулӑшасси. Ҫав вӑхӑтрах ҫамрӑк поэт француз гуманистӑн Руссон вӑрентӑвне те питӑ кӑмӑллӑн: этем, ҫут ҫанталӑк ачи, ҫут тӑнчепе килӑштерсе, ҫынна ҫутта тухма пулӑшсан ҫеҫ телейлӑ пулма пултарать текен шухӑшне уйрӑмах ҫӑре ҫумне илнӑ. Ҫавӑнпах пулӑ, «Нарспи» авторӑ хайӑн ыра героийӑсене ҫут ҫанталӑкпа та, халӑх пурӑҫӑпе те тачӑ ҫыхӑнтарса уҫса парать.

Кунта тата «Нарспи» поэмӑна ҫырна тапхӑрта пӑлхавӑрлӑ самана пулнине, Раҫҫейри пӑрремӑш революци (1905-1907) пыҫӑк витӑмне палӑртмалла. Константин Иванов, ҫӑваш ялӑсенче чухӑн хрестченсем ҫӑр сахалипе тарӑхса пурӑннине, патша самодержавийӑ ыраҫ мар халӑхсене уйрӑмах хӑстернине курӑнӑскер, Чӑмпӑрти рабочисемпе студентсен ҫивӑч ыйтӑвӑсене кӑмӑллӑн. Кун ҫинчен Кӑҫтентин французсен революцилле шухӑшлӑ «Марсельеза» юррин сӑввине ыраҫларан ҫӑвашла куҫарни те лайӑх палӑрать. Унта революци шухӑшӑ поэтӑн уҫӑнах курӑнать: «Вӑранӑр, тапранӑр, ҫӑваш ҫыннисем! Тапран эс вӑрҫма, ыҫӑ халӑх!» – тесе, юрра тӑван халӑхшӑн та чӑнӑллӑ тӑвать. Анчах ҫакнашкал пӑлхавлӑ шухӑшлӑ юрӑ текстне ҫӑвашла куҫарӑншӑн ҫамрӑк поэт Чӑмпӑрти ҫӑваш шкулӑнчен кӑларса яраҫҫӑ. Ӑна нихӑш вӑренӑ ӗҫне те илмелле мар тӑваҫҫӑ. Анчах поэт кӑмӑллӑн, ҫырма та хавхалантарӑнӑ учителӑ Иван Яковлев, кӑшт тӑхтаса, ӑна каллех хайӑн шкулне чӑнсе илет, ҫӑваш чӑлхипе вӑренӑ кӑнекисем тата илемлӑ хайлавсем, ыраҫ т.ыт. литературӑсен паллӑрах ачапӑча хайлавӑсене ҫӑвашла куҫарса кӑларас ӗҫе хутшӑнтарать.

Ҫав вӑхӑтра ӗнтӑ Константин Иванов, пурӑнӑҫӑн сивлек еӑсене лайӑх пӑлсе ҫитнӑскер, «Нарспи» поэма шӑрантарса кӑларать. Унта вӑл ҫӑваш халӑхӑн ӗлӑкрех пулса иртнӑ ӗҫӗ-хӗлне, авалхи йӑлисене сӑнласа кӑтарӑнӑ май паянхи пурӑншӑн та ҫивӑч ыйтусем хускатать. Этем вӑйлӑ, анчах хӑш-пӑр еӑнепе вӑл вӑйсӑр та, тет вӑл.

Ҫакӑ ҫутӑ тӑнчере

Вайли сук та тёнчере:
Шывсем синче, сёр синче
Хуҫа пулса вӑл тӑрать.
Анчах вайлӑ этем те
Хӑй тёнчине пӑхӑнать.
Уқсапала эрехех
Сынна ӑсран кӑларать.

Акӑ вӑл, поэт шухӑшӑне, этеме телейлӗ пулма чӑрмантара-
кан тӗп сӑлтавсенчен чи пысӑккисем. Сынсене эрех ӑсран
кӑларнине эпир паянченех куратпӑр-ха. Аслӑ поэт ҫак усал
хӑнӑхӑва хытӑн сивлет. Поэма пуҫламӑшӑнчех эпир аслӑ уяв
вӑхӑтӑнче хӑш-пӗрисем эрех ытларах ӗҫсен, пылчӑк синче
йӑваланса ыртакан е мухмӑрпа супакан сынсене куратпӑр,
вӗсем ака-сухана вӑхӑтра тухайманшӑн пӑшӑрханатпӑр.

Анчах ун чухнехи саманара тата хӑрушӑрах йӑла-йӗрке
сирӗшленӗ: пуянлӑха, уқса-тенке сынлӑхран та ытларах хаклас-
си, ун умӑнче пуҫа таясси. капитализм аталанса, вайланса
пынӑ май халӑхӑн пӗтӗм пурнӑҫ йӗрки мул вӑйне пӑхӑнасси
синче никӗсленсе тӑма пуҫлать. Ҫавӑ сынсене тан мар тӑвать
те ӗнтӗ: пуяннипе чухӑнни, хисеплипе шутсӑрри ҫине пайлать.
Социаллӑ танмарлӑх аталанса пынипе тӑван енчех курса ўснӗскер,
К.В.Иванов ҫавнашкал киревсӗр йӑласене, трагедилле пулӑмсе-
не ҫивӗччӗн питлесе кӑтартса парать те ӗнтӗ «Нарспи» поэмӑ-
ра. Чӑннипе илсен, К.Иванов Михетер пек хӑйӗн пӗртен-пӗр
хӗрӗн телейне ӑнланман, мӑк пусса илнӗ чӗреллӗ косерватор-
пуянсене сивлесе те тӑрӑхласа ҫырать. Апла пулсан, поэт
кӑмӑлтӗ – таса та хӗрӗллӗ юратупа ирӗклӗх енче!

Анчах... тӗрӗс тӑвать-ши Нарспи хӑйӗн усал упӑшкине
вӗлерсе? Аслӑ та ыра чун-чӗреллӗ сынсем, пӗтӗм халӑх ырлать-
ши кунашкал хаяр ӗҫе? Сук пулӗ. Нарспи чӗринче те Тӑхтаман
вилсе кайнӑ хыҫҫӑн айӑп туйӑмӗ вӑранать: сынна, чӗр чуна
хӗрхенни те, турӑпа усал-тӗселрен хӑрани те – пурте пур ҫав
туйӑмра...

Пуртри-сӗтел пукансем
Хӑратаҫҫӗ арӑмне,
Пайтах пӑхрӗҫ шеллесе
Хуҫин сивӗ вишлине;
Анчах ҫӗрле пулчӗ те
Сӗм хушларӗ пурт ӑшне
Хӑйӗн вӑрӑм аллипе
Хӑратать вӑл Нарспи.

Чөрөлөхпө төрөслөх сәпки – Сәр чәмәрә сінчи пәтәм сүт санталәк – хайән төп законне – чи хаклә төрөслөх йөркисене – пур чәр чунпа ешләр үсен-тәрана хутөлесе малалла аталантара- кан йөркисене пәснәшән тәванса асапланать. Ырә пек туйәнать сак үкерчөксенче. Чәннипе ку – Нарспи чунәнче айәп туйәмә вәранни, сыләх туйәмә кашлама тытәнни. Ку турра ёненекен вәл таса чун-чөреллә сын, хайән пурнәснә те, төрөслөхә те хутөлесе питех те усал, киревсәр ёс тунипе – Этеме вәлернипе – хайне нихсан касарми куляннипе, чәрипе сүнни.

Кунта Нарспи асап тамәкәнче сүннән туйәнать пире. По- этән сак теләнмелле вайлә сыпәкне вуласан, эфир те чунпа кисренетпәр, Нарспи хытә хәрхенетпәр...

В.И.Сергеев

К.В.Иванов хайлавәсенчи ырә тата усал
сывләш сүреткисем тата вәсемпе витәнекенсен
ячәсем сәнарланни

Сәр сінче икә хәватлә вай пур: ырә тата усал. Ырә тата усал терминсем (вырәсла:добро и зло) этика категориясем, вәсем сынсен кәмәл-сипет пахаләхәсене паләртмалли социаллә пуләмән хаклавәсем шутланаçсә. Этика вәл – мораль сінчен вәрентекен наука. Этика шутне виçеллә (нормативлә) этика тата мораль теорияә кәреçсә. Виçеллә этика ырәпа усала пәр- пәринчен уйәрса тата сав хушәрах пәр төвәре тытса төпчесе пәлет.

Ырәпа усал текен этика категорияә малтанах этем әславәнче сынпа сын хутшәнәвән никәсә сінче амаланать: хутшәнүра сын тепәр сыншән ырә е усал пулма пултарать. Кайрантарах сак әнлав турәсем сине куçать. Сынна ырә тәваканнисем – ырә турәсем е ырәсем, усал е сиен күрекенисем – усал е хаяр сывләшсем. Сывләш (дух, лат. spiritus) – турә, этемрен сүлерех тәракан әнлаври паләрәм, әна чыпайәшә курмаçсә, анчах вәл пуррине ёненеçсә.

К.В.Иванов хайлавәсенче ырә тата усал сывләш ячәсем курәмлә паләрсә тәраçсә. Ыррисем: турә, ырә, пүлөхсә, пирәшти;

усаллисем: усал (усал-тәсел), шуйттан (шурă шуйттан), астаха, хаямат, йёрѣх т. ыг. те.

Саванпа пёрлех аслă поэтамăрăн савви-юррисенче тепёр пёр-пёрне хирѣслесе тăракан пулăм палăрать: сятмах тата тамăк. Сятмах –рай, саванăслă (хуйхăсар) пурнăç (А XIII, 50). Ёненекенсем каланă тăрăх, сылăхлисем тамăка (е тамăк хуранне) лекеçсѣ, ёмёр хурлăх кураçсѣ. (А XIII, 174), сылăхсăррисем сятмахра пуранăçсѣ, сятмах (тутлăх) – саванăслă пурнăç (А XIII, 50). Сятмаха лекес тесен сылăха кёмелле мар, сылăх тăвас мар тесен е сылăха кёрсен турра кёл тумалла. Туррисем вара чăвашăн төрлёренисем пулаçсѣ.

Акă “Нарспи” поэмăран илнѣ сыпăксем:

1. Сятмах пекех туйăнать

Сиши чăваш ялѣнче,

Вăхăт иртни сисѣнмест

Саванăслă кунсенче.

2. Туйне-пуçне пуçличчен

Авал чăваш йăлипе

Ваттисене асăнса

Тăкар сăкăр-тăварне:

“Ват аттесем, аннесем,

Ырă курăр сятмахра.

ТУРĂ. Турă вăл – сѣре тата сѣр сиче мён пуррине пултарнă этем шухăшлавѣнчи тата ёненѣвѣнчи хăватлă вай. Сын ѳс-тăнѣнче малтанласа турă пёрре пулнă, анчах каярахпа чăваш ѳнлавѣнче сак хăватлă вай пайăррăн пулма пăрахнă. Кăна К.В.Иванов “Хальхи самана” хайлавѣнче сипла палăртать:

Турăсем те чўксене

Илми пулчѣс кучуне.

Н.И.Ашмарин словарѣнче “Турă” словарь статийинче кун пирки сипла сырни пур: “Вѣсем тата сипла шухăшланă: кашни япалана пăхса тăран хайѣн турăсем пур тенѣ: вут-кăвартан пăхса тăраканни, выльăх-чёрлѣхе пăхса усраканни тата урăххисем те, сак турăсене пăхса тăраканни атте турă тенѣ (А XIV, 156). Савангах, пёр страница маларах: сорт соратакан торă, ывъл-хёр соратакан торă, тырă-пол соратакан торă, выльăх-чёрлѣх соратакан торă, мол соратакан торă, хорт соратакан торă, хорс антаракан торă, сут кўлте ыртакан торă, торта торри, сут санталăк соратакан торă, чун суратакан торă и мн. др. (А XIV, 155-156)

Анчах ыгги текстсенче сак ваклану палăрмасть, атте турă

(пёртен-пёр тура) сәнарә хуҗаланатъ. Ку чёнўллә предложенисенче те, калуллә пуллевсенче те паләрать:

1. Эй, турәсәм, пиччем те
Ку асапа курминччә (Шуйтган чури)
2. Эй, турәсәм, сывләх пар,
Акнә тыррама йнгар (Нарспи)
3. Турә хушсан, сын пулсан,
Курән Чәмшёр хулине (Хальхи самана)
4. Сук, кин, сапән бьвална
Турә сырни саплалла (Нарспи)

ЫРӀ, ЫРӀСЕМ.

ХӀвӀр пӀлетӀр: юсман,
ЫрӀсене асӀнса
ВӀрсе-сурса пӀсӀрсен

Пит хӀватлӀ яшала (ТимӀр тылӀ)

ЫрӀсем сӀмах, Н.И.Ашмарин словарне ёненес пулсан, тӀрлӀ пӀлтгерӀшлӀ: пӀрремӀшӀнчен, ЫрӀ тени киремет тениех иккен: АслӀ ырӀ – АслӀ Киремет, КӀсӀн ырӀ – КӀсӀн киремет, ВӀталӀх ырӀ – ВӀталӀх киремет (А III, 64); иккӀмӀшӀнчен, ырӀ сывлӀш тура пекех нумай сӀн-питлӀ: сута кӀлте ыртакан ырӀ, сул сӀрен ырӀ, аслӀ ырӀ, Шупашкарти ырӀ, Хусанти ырӀ, тӀнче тыгакан ырӀ, тура умӀнче сӀрекен ырӀ, Чун суратакан тура умӀнче сӀрекен ырӀ; чӀшӀр тытан ырӀ амӀшӀ (А IV, 65).

Ушпа пӀрлех ыпти турӀсем те ырӀ эшитетпа сӀреме пулгарасӀсӀ: ырӀ пӀлӀхсӀсӀ; Сырлах, ырӀ хӀвел; сырлах ырӀ чӀк-кӀлӀ.

ПӀЛӀХ, ПӀЛӀХСӀ.

К.В.Иванов ку тура ятне икӀ вариантпа панӀ: пӀлӀх (тура) тата пӀлӀхсӀ.

ПӀлӀх тура пӀрнинчен
НимӀнпе те иргеимӀ.
ПанӀ Ӏна пӀлӀхсӀ
ВӀри юшпа сӀмсӀ чун.
ПӀрнӀ Ӏна пӀлӀхсӀ
КӀске ӀмӀр, ӀвӀвӀр кун (Нарспи)

Н.И.Ашмарин словарӀнче ку сӀмахӀн сак вариансене панӀ: пӀлӀх, пӀлӀхсӀ, пӀлӀсӀсӀ, пӀлӀхӀс, пӀлӀхсӀн. ырӀсла ӀнлантарӀвӀ сапларах: ПӀлӀх – название божества, раздающего по назначению кепе счастливые или несчастливые жеребья.

Турри парать, пӀлӀхсӀ пӀрет (А X, 80) ПӀлӀхӀн те сӀн-

сәпачә төрлөрән: пүлөхси амәшә – хәрпан; хәрпан амәшә – хәт, хәт амәшә – юсав, юсав амәшә – ыра уйәх-хәвел, сәр-шыв,... шыв пүлөхси (А X, 81)

ПИРЁШТИ. Ку сәмахән варианчәсем: пирёште, пирёшчи; - сәр аффикс хушәннипе пулнә дериват: пирштесёр, пириштесёр “сәнсәр”, ырасла: безобразный.

Пирёшти – сынна сыхлакан ангел. Пирёште вәл кашни суртра пулать теңсә. Вәл пирёште кәмака сунче пурәнать теңсә (А IX, 225). Кунга Н.И.Ашмарин пирёштие хёртсуртна пәтраштарни сисәнет.

К.В.Ивановән “Шуйтган чури” трагедийәнче пирёшти Сүлти тура суреткиллә:

Сүлтен, сүлтен савангах

Темле сасә итәнет:

Пирёшти

Мәскән этем, мән турән?

Күсна уса пәх, мәскән,

Ухмах ёсү синалле.

Пирёшти Сүлти тура сәнарәллә пулни малаллахи текстран куранать:

Анчах сүлтен, эй тура!

Эсә пире сәнанә.

Эй тура! Айпәмшән

Чунган-вартан үкәнсе...

Санран сәләпәс ытатәп.

КИРЕМЕТ. В.А.Ендеров хайән кандидат диссертацийәнчә киремете тата арсурие ыра турәсен ретәнче пәхать. Н.И.Ашмарин словарәнчи материала пәхсан, кун пек калани төрәс мар пулнине сисетән:

“...анчах вәл киремет пит хаярччә, пит усалччә тет, сав киремет; савна ситес хаяр киремет сук (А VI, 233). Киремет темле чирпе те чирлетгерет. Киремет тесе сынна тытса хуглатакан турра каланә. Вәл пит усал пулнә. Питә усал киремет тесе саксене шутлаçсә: Хәмәл ятлә киремете, Сиçтәпе тата ял вёсәнчи пёр пысак хыра (236 с.).

К.В.Иванов хайләвәсенче киремет ыра е усал енчен сәнарланни паләрмасть:

Киреметре кәлли пур,

Хәяматра хывни пур,

Кәл туса та киләшмест,

Киремет те итлест.

(Хальхи самана)

Тёрлэ усал-тёсел мар,
Киреметри хывни мар,
Чир-чёр ерген йёрёх мар,
Сын тухатса хуни мар,
Сук, кин, санян ывална
Туря сырни җапалла (Нарспи)
АРСУРИ.

“Нарспи” поэмара К.В.Иванов пёр выранта кәна арсурисем пирки сырать:

Ват йываҗсем хушпинче
Арсурисем ыляҗсё.

В.А.Ендеров тәпчевсё арсури вәрман хуҗи сәнарёллэ пулнине җапла ёнентерет: “Появление полузооморфного и полуантропоморфного образа духа-хозяина леса арсури – также относится к эпохе анимизма. Лес представляется как некое безлично-аморфное живое существо. При дальнейшем развитии этих представлений одухотворенный лес стал принимать зооморфный, а потом и антропоморфный облик”²

Чәнах та, К.В.Иванов поэминче вәрман тата арсури сәнарёсем пёр тевве тевеленеҗсё:

Армак-чармак йываҗсем
Пуҗсемпе сулаҗсё,
Нарспи иртсе пына чух
Сулне пүлсе тәраҗсё.
Ват йываҗсем хушпинче
Арсурисем ыляҗсё,
Нарспи иртсе пына чух
Аллисене тәсаҗсё.

“Нарспи” поэмара арсури хәратакан усал вәрман турри еврлэ сүретленнэ. Чәваш халәх сәмахлахәнче ку сәнар тёрлэ енлэ:

арсури – вәрман хуҗи (турри);
арсури – херарәм сәнарёллэ усал сывләш,
арсури – хаяр, усал сывләш;
арсури – упәте, куләшла сәнар.

ЙЁРЁХ. “Нарспи” поэмари “Юмәҗ патәнче” сыпәкра җапла сырни пур:

Киреметри хывни мар,
Чир-чёр ерген йёрёх мар...

Чәваш халәх әсәнче йёрёх – усал сывләш. К.В.Иванов аңа “чир-чёр ерген йёрёх” тесе сәнарлать.

АСТАХА. варианчөсем: аштак, аштакка, аштаккә. Аштакка, Аштаккә – усал; вәл сынна ерсен, сын усала каять: сүреймест, өссе-сисе тәнә чухнех хай типсе каять.

Аштак – юмахри вөсекен сөлен.

Аштака – сынна, выльаха сатакан пысак сөлен (А II, 128).

Аштаха, аштаха сөлен “дракон”. Аштаха сөлен үссе ситессен, турә сөле илет сөклесе ... Кунта халәха сиен тавать, сывләшөне туртса илсе сатать... Аштахаран пурәнсан-пурәнсан юхха пулать. Савә сын сүретне керет; камән лайахрах арәм пур-и, хөр пур-и, аһа илет. Илешет те, чирлетет те; типсе харать те, вилет вәл (А II, 216)

К.В.Иванов “Тимөр тычә” трагедийенче тимөр тышпа аштахапа танлаштарнә:

Ташта-ташта аякра

Аштаха пек шәхәрәть,

Ахәр тылә кәтәрнә:

Темөскерпе сапәсәть.

ШУЙТТАН. Ку сәнар – шуйттан сәнарә – сынна усал тавакан хаяр сывләш К.В.Ивановән “Шуйттан чури” трагедийенче сивөч сәнарланнә, кунта вәл хөтөртнипе пиччөшө шәллөне укшәһән вөлерет.

“Тимөр тылә” трагедире ку усал сывләш *шурә* эпитет туяннә: *шурә шуйттан.*

Тимөр тылә ашөне

Шурә шуйттан ларать тет.

Тимөр тышпа тытсапах

Шәллөсемпе шаккәть тет...

Кангәр шәмми сүппине

Куша күртет шур шуйттан.

Шурә сәмахән пөлтөрөшө кунта паллә мар; ку эпитета туяннә сәнарсем: шурә сөлен: Шурта шурә сөлен шәхәрәть, шур кашкәр: Кәнтәрла халап ярсан шур кашкәр снет тет.

УСАЛ: усал-төсел. Усал-төсел тени пөтөмлетү пөлтөрөшлө, кунта усал та хаяр сывләшсем пурте көме тивөсөссө. Усал, усал-төсел “чорт, нечистый дух, нечистая сила” пөлтөрөшөпө К.В.Иванов хайлавөсенче час-часах төл пулать:

1. Төрлө усал-төселрен,

Төрлө усал чирсенчен

Чүк куленех тумалла (Хальхи самана)

2. Инсө сүла кайнә чух

Усал-төсел тивесрен
Юсман чиксе каясё (Тимёр тылӓ)

3. Кёсёр усал-төселсем
Шыв урапи хушшине
Сакланӓ та тытӓнчёс...

4. Арманӓма усалсем
Лӓштӓр-лаштӓр ишнё те

Тара панӓ тасталла (Тимёр тылӓ)

К.Иванов хайлавёсенче ахаль сынсемпе турӓсем е усал (хаяр) сывлӓшсем хушшинчи сӓреткесем те пур: асамсӓсем, тухатмӓшсем, юмӓссем. Вёсем сёр синче кашни кун нушине тӓссе пурӓнакан халӓх ытнине Турӓ патне ситерме тӓрӓшассё е ырӓ-хаярсене чӓк туса ыр пулас йӓлана сирёп тытса пыма хушассё.

К.В.Иванов хайлавёсенче турӓсемпе тата ыр-хаярсемпе халӓх хушшинчи элчёсем ыррипе те, усаллипе те халӓх кусё умне тухассё. Акӓ Сетнер амӓшё бӓвлён йывӓр тӓрӓмне сиссе юмӓс патне каять:

Ун бӓвлне Сетнере
Усал-төсел ернё-мён
Савӓнпала амӓшё
Юмӓс патне утгарчё.

Юмӓссем суйнине пурте пёлессё: Вӓл суйнине ӓсган тупса ситерет-ши? Нумайӓшне киреметсенчен ытларах юмӓси улталать курнать (А IY, 326)

“Нарспи” поэмӓри юмӓс кун пирки тӓрремёнех калать:

Халичченех сынсене
Юмӓс пӓхса параттӓм
Суя сӓмах суййса
Улталаса яраттӓм.

Юмӓс, пёр енчен, сёр синчи хӓватлӓ вӓй, пёлӓ пуррипе палӓрса тӓракан сын, тепёр енчен, “киреметён шӓлнё” те иккен (А IY, 326). Сакӓ “Хальхи самана” поэмӓра та палӓрать:

Тухатмӓш та тухатать,
Юмӓсё те хӓратать,
Асамсӓсем асассё,
Ача-пӓчана пӓсассё.

Тухатмӓш – усал сывлӓшпа пёрлешнё сын (А XIY, 200). Тухатмӓшсем ырӓ та, усал та тухатма пултарассё.³

Асамсӓ та, тухатмӓш пекех, усал сывлӓшпа пёрлешнё сын: Асамсӓ кус пулса (пуса, пӓвса. – В.С.) хӓйне кирек мёнле

япаларан та хӳтарма пултарать, ҫынсене те сӳмах каласа хӳтарса хӳварма пултарать (А II, 96).

К.В.Иванов хайлавӳсене тишкерсе пынӳ май ырапа усал тӳрӳмӳсем пирӳн ума ҫакӳн пек ӳкерчӳкленсе тӳрленсе тухаҫҫӳ:

I. ҫут ку тӳнче:

– ыррисем, ыра сунакансем, ыра тӳвакансем

а) ҫынсем

– усаллисем, хаяр сунаканнисем, ҫынна усал тӳваканнисем

ӳ) асамҫӳсем – ыра тӳваканнисем: чир-чӳртен тухатмӳшсем сыватаканнисем, пӳстӳш тасатакансем юмӳҫсем... – усал сунаканнисем: пӳскӳнчӳк (пӳстап) тӳваканнисем

б) ыра сывлӳш – ырасем: пӳлӳхӳҫӳ, пирӳшти, Мӳн Турӳ... усал сывлӳш – усал-тӳселсем: шуйтган, аҫтаха, киремет...

II Леш тӳнче, – ҫӳтмах: тутлӳхри ыра, савӳнӳҫлӳ юмахсенчи сар пурнӳҫ, ҫылӳхсӳррисен тӳнчи ҫанталӳк, сара – тамӳк: асап тӳнчи, тамӳк хуранӳнче кун ҫӳршывӳ ҫылӳхлисем асапланакан усал тӳнче

¹ Ендеров В.А. Функциональное своеобразие демонологических персонажей в чувашской словесной культуре конца XIX - начала XX веков. Автореферат дисс. на соиск. уч. ст. кандидата филологических наук. Ч., 2000. С. 11.

² Ендеров В.А. Образ лешего (арҫури) в чувашском фольклоре. // Исследования по чувашскому фольклору. Чебоксары, 1984. С.51

³ Ашмарин Н.И. Народная проза и мифология: Общие черты чувашских религиозных верований // Исследования по чувашскому фольклору / ЧНИИ. Чебоксары, 1984. С. 36-46.

Кӳскетӳсем

А XIV, XIII, VI, III, II – Ашмарин Н.И. Чӳваш сӳмахӳсен кӳнеки. XIV, XII, VI, III, II томсем.

Тупмалли

Л.П.Кураков. “Ырă чăваш тупăнчĕ...”.....	3
Г.И.Федоров. “Хай тĕнчине пăханать” (К.Ивановăн философияле янĕ).....	5
В.Г.Родионов. К.В.Иванов хайлавĕсен пултарулахла историйĕ.....	25
Ю.М.Артемьев. Аслă Силпи ялĕнче.....	57
Г.Я.Хлебников. Кам-ши вăл Нарспи: идеал-герой е трагикалла йăнăшакан сын сăнарĕ.....	71
В.И.Сергеев. К.В.Иванов хайлавĕсенчи ырă тата усал сывлаш суреткисем тата вĕсемпе витĕнкенсен ячĕсем сăнарланни.....	75

**ВОЗВРАТИТЕ КНИГУ НЕ ПОЗЖЕ
обозначенного здесь срока**

Учебное издание
КОНСТАНТИН ИВАНОВ:
НОВЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ

Редактор-составитель В.Г.Родионов

Издание подготовлено при участии Чебоксарского
учебно-методического центра.

Подписано в печать 11.05.2000. Формат 60x84 $\frac{1}{16}$.
Бумага писчая. Гарнитура "Times New Roman Chuv".
Печать офсетная. Усл. печ. л. 5. Заказ №.334.
Тираж 500 экз. 2000 г.

Издательство Чувашского университета
Типография университета
428015 Чебоксары, Московский просп., 15